

ಕೀರ್ತನ ಸಂಗ್ರಹ

ಭಾಗ 1

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

1.	ಶ್ರೀತಿವ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	1
2.	ಶ್ರೀದೇವಿ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	16
3.	ಶ್ರೀರಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	41
4.	ಶ್ರೀಹರಿ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	63
5.	ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	107
6.	ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವಿ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	120
7.	ಶ್ರೀವಿಷ್ಠಿಕಾನಂದ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	130
8.	ವಿವಿಧ ಸಂಕೀರ್ತನೆ	140
9.	ಅಕ್ಷರಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ	198

ಅಕ್ಷರಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಆ

ಅಗ್ನಿಮಂತ ದೀಕ್ಷೆಯ	23
ಅನಂತರೂಪಿಣೆ	16
ಅನೃಚಿಂತೆಯ ಪಥದಿ	182
ಅಮೃನಿಮೃಮನೆಗಳಲ್ಲಿ	100
ಅರಿತೆ ನಾನು ಅರಿತೆ ನಾನು	174
ಅಲೆದಲೆದು ಅತಿದಳೆದು	122
ಅಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮೆನೆ	86
ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮ	51
ಅಂಜಕಿನ್ಯಾತಕ್ಷಯ್ಯಾ	210
ಅಂತರಂಗದಲಿ ಶ್ರೀಘನಶ್ಯಾಮೆಯ	193
ಅಂತರತಮ ನೀ ಗುರು	154
ಅಳಸಂಹುಲವೇ ಮಾಮರವೇ	190

ಆ

ಅಭಾರವಿಲ್ಲಿದ ನಾಲಿಗೆ	171
--------------------	------	------	-----

ಆತುರದಿ ಹಾತೋರೆದು	20
ಆರೋಲತುಲಸೀ	58
ಆವ ರೋಗವು ಎನಗೆ	177
೪			
ಇನಿತಾದರೂ ನಿನಗೆ ಮತಿಯಿಲ್ಲವೆ	165
೫			
ಕು ಪರಿಯ ಸೊಬಗಾವ	68
ಕು ಮತ್ಸ್ಯಧೂಳಿಯಲಿ	180
೬			
ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಜಾಗ್ರತ	184
ಉಬ್ಬದಿರು ಉಬ್ಬದಿರು	205
ಉಳ್ಳವರು ಶಿವಾಲಯ	7
೭			
ಎತ್ತ ಹೋದರು ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲೂ	183
ಎನಗಿಂತ ಕಿರಿಯರಿಲ್ಲಯೂ	5
ಎನಗೂ ಆಜ್	90
ಎಲ್ಲಪೂ ನಿನ್ನಿಬ್ಬಿಯಂತ ನಡೆದಿರಲು	27

ಎಲ್ಲಿ ಆರಸುವೆ ನೀನು	179
ಎಂತಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಬಿಡದ್ದು	178
ಎಂದಿಗಾಹುದೋ ನಿನ್ನ ದರುಶನ	74

ಏ

ಏನು ಧನ್ಯಭೋ ಲಕ್ಷ್ಮಿ	40
ಏನು ನಿರುಪಮ ಸೌಬಗ್ಯ	185
ಏನು ಮಾಡಿದರೇನು	79
ಏಹಿ ಮುದಂ	92
ಏಕು ತಾಯಿ, ಏಳು ತಾಯಿ	216

ಕ್ರಿ

ಕಮಲವದನ ಕಲುಷಕರಣ	110
ಕರುಣ ಶೀತಲ	143
ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆಂಬುವುದೇತಕ್ಕೂ	80
ಕರುಣಾಕರ ಹರ ಶೂಲಧರನ	11
ಕರುಣಸ್ನೈ ಹರಿಯ ರಮಣ	24
ಕರುಣಸೋ ರಂಗಾ	71
ಕಲಿಯುಗದಲ ಹರಿನಾಮವ	75

ಕಳೆಯಬೇಕೆ ದಿನಗಳೆಲ್ಲ	164
ಕಂಗಳವ್ಯಾತಕೋ	77
ಕಂಡು ಕಂಡು ನೀ ಎನ್ನ	76
ಕಂಡಾ ಬೇಡವೋ	102
ಕಾಲಭಯವಾರಿಣೆ	21
ಕೃಷ್ಣನ ನೆನೆದರೆ	83
ಕೆಳಗಳಿಂದ ಹರಿಯುವುದೆ	151
ಕೂಟ್ವರು ಸರಿಯೆ	168
ಕ್ಷಾಂತಿ ಸಹನೆಯೆ	155
ಕ್ಷೇಣಪ್ರಾಣ ಹೀನತ್ವಾಣ	132

ಫು

ಫೇಲತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೇ	148
ಫೇಲತಿ ಮುಮು ಹೃದಯೋ	46

ಗು

ಗಜವದನ ಬೇಡುವೆ	140
ಗಾಯತಿ ವನಮಾರೀ	82
ಗುರುವೆ ತಾಯಿ ಗುರುವೆ ತಂದೆ	214

ಗೋವಧನ ಗಿರಿಧರ ಗೋವಿಂದ	91
ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂದ	84
ಗೋವಿಂದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ	89
ಗೋವಿಂದ ಮಾಧವ	50

ಭ

ಚಕೋರಂಗೆ ಚಂದ್ರಮನ	3
ಚಂದ್ರಚೂಡ ಶಿವ ಶಂಕರ	9
ಚಂತಾ ನಾಸ್ತಿ ಶಲ	157

ಜ

ಜಗವ ಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆ	3
ಜಯ ಜಗದಂಬ ಮಾ	17
ಜಯ ಜಯ ಜಯ ದುರ್ಗೀ	192
ಜಯ ಜಯ ದೇವಿ ದಯಾಲಹರಿ	21
ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀರಾಮ	59
ಜಯ ಜಾನಕೀಕಾಂತ	61
ಜಯ ದುರ್ಗಾ ಜಯ ದುರ್ಗಾ	39

ಜಯ ಪರಮೇಶ್ವರ	1
ಜಯ ವಿವೇಕಾನಂದ	133
ಜಯ ಏರೇಶ್ವರ	130
ಜಯ ಶಂಕರ ಪಾರ್ವತೀಪತ್ರೀ	10
ಜಯತು ಗುರು ವಿವೇಕಾನಂದ	138
ಜಯತು ಜಯತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ	212
ಜಾಲಿಯ ಮರದಂತೆ	167
ಜೇನಿನ ಗೂಡೊಳು	126
ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹಂ	43

೩

ತತ್ತ್ವಜ್ಞೋರಂ	84
ತನುವ ನೀರೋಳಗದ್ದಿ	186
ತಲ್ಲಿಷ್ಟಸದಿರು ಕಂಡ್ಯ	142
ತವ ಕೃಪೆ ಬೆಳಗಲಿ	120
ತಂದೆ ನೀನು ತಾಯಿ ನೀನು	12
ತಾಯಿ ದುರ್ಗಾಯ	28
ತಾಯಿ ನೀನೆನ್ನ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು	194

ಧ

ದಯಮಾಡಿಸು	29
ದಯಮಾಡೋ ರಂಗ	63
ದಯಾನೀ ಭವಾನೀ	17
ದರುಶನ ನೀಡು ಹೇ ಪ್ರಭು	48
ದರುಶನ ನೀಡೆನಗೆ ತಾಯಿ	195
ದಾಸನ ಮಾಡಿಕೋ ಎನ್ನ	87
ದುರ್ಗಾಪದ ಕಮಲವನ್ನು	26
ದೇವತಿನಂದನ ಹರಿ	85
ದೇವದೇವನ ನಿಜವನರಿಯಲು	160
ದೇವನೆ ಎನ್ನನು ಮರೆಯುವುದುಚಿತವೆ	149
ದೇವ ಬಂಡಾ ನಮ್ಮೆ	78
ದೇವಿ ಮೀನಾಟ್ಟಿ ಮುದಂ	34
ದೂರಕಿತು ಧರಣಿಗೆ	125
ದೂರೆಯಿತು ಎನಗೆ	189

ನ

ನಗೆಯು ಬರುತ್ತಿದೆ	181
ನನ್ನಪರಾಧವು ಏನೆಲೆ ದೇವ	203
ನನ್ನ ಹೃದಯದ ದಿವ್ಯ	33

ನಮೋ ಗೌರಿ ನಾರಾಯಣ	35
ನಂಬರು ನೆಚ್ಚರು	9
ನಾನಾರ ದೂಹಿಸಲಿ	36
ನಾ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದೊಳಿರಲು	97
ನಾನಿಹೊಳಸ್ತವ ಬೇಡುಪುದಿಲ್ಲ	106
ನಿನ್ನನೆ ಪಾಡುವೆ	70
ನಿನ್ನ ಬಾಳಿನ ಹೊಲವು	18
ನಿರಂಜನ ಹರಿಭಿಷ್ಟನ	152
ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಾರು	117
ನೀನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣ	108
ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಯ್ಯ	56
ನೀನೇ ದಯಾಪುಯ	159
ನೀನೊಬ್ಬನೊಡನಿರಲು	173
ನೀನೊಲಿದರೆ ಕೊರಡು	8
ನೀನ್ಯಾಕೋ ನಿನ್ನ	66
ನೀ ಮಾಯೆಯೊಳಗೋ	144
ನುಡಿ ಎಲೆ ಮನವೇ	198
ಮೋಡಿರಣ್ಣ ನೀವೆಲ್ಲ ಬಂದು	211

ಈ

ಪನ್ನಗಭೂಷಣ ಪರಮಶಿವ	15
ಪರಚಿಂತೆ ಎಮಗೆ ಏಕೆ ಅಯ್ಯಾ	3
ಪರಮಸತ್ಯನೇ ಪುರುಷ ಗುಣಮಣಿ	118
ಪರಮತರಾಜಕುಮಾರಿ	26
ಪಶ್ಚಾನಾಂ ಪತಿಂ	6
ಪಾಹಿ ಮದನಗೋಪಾಲ	99
ಹಿಬಿ ರೇ ರಾಮರಸಂ	49
ಪ್ರಭುವೇನ್ನ ಅವಗುಣ ಮನದಿ	204

ಉ

ಒಡವರೊಳಗೆ ಎನಗಿಂತ	147
ಒರಿದೆ ಕರೆಯೆ ನೀ ಬಾರದಿರುವೆ	93
ಒರಿದೆ ಹೋಯಿತು	98
ಒಲಿಯ ಮನೆಗೆ	101
ಒಲು ಮಥುರವ್ಯೋ	153
ಒಂದಿಹೆ ಜನನಿ ಮರಳಿ ನೀನು	128

ಬಂದು ನಿಂದಿತ ಸೋಡಿ	94
ಬಾರಯ್ಯ ರಂಗ	89
ಬಾ ಶ್ರೀ ಗುರುದೇವನ ಬಾ	113
ಬಿಡು ಬಿಡು ಬಾಹ್ಯದೊಳು	4
ಬಿನ್ನಹಕ್ಕ ಬಾಯಿಲ್ಲವಯ್ಯ	145
ಬುದ್ದ ಚಂದ್ರೋದಯದಿ	146
ಬೆಟ್ಟಿದಂಥ ದುರಿತವು	103
ಬೆಲ್ಲದ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ	161
ಬೇವು ಬೆಲ್ಲದೊಳಿಡಲೇನು ಫಲ	176
ಮೋಧಿವೃಕ್ಷದಡಿ ಧ್ಯಾನದಿ	202
ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಕುಂದೇತಿ	70

ಭೇ

ಭಜ ರೇ ಗೋಪಾಲಂ	88
ಭಜ ರೇ ರಘುವೀರಂ	41
ಭಜ ರೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದಂ	139
ಭಜ ರೇ ಹನುಮಂತಂ	187
ಭರತವಿಂಡದ ನೀಲಗಂಗನವ	215

ಭವನೀ ಭಕ್ತಸುಖಿದಾಯಿನೀ	30
ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರಮ್ಮ	38

ಮು

ಮಡಕೆಯ ಮಾಡುವರೆ	2
ಮಣಿಯಲ್ಲಿನ್ನ ಶಿರವು	162
ಮಣಿವೆ ನಿನ್ನ ಕಮಲದಡಿಗೆ	111
ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟನು	15
ಮನಶ್ಚಿದ್ಯಾಯಿಲ್ಲದವರೆ	149
ಮರೆಯಬೇಡ ಮನವೆ	65
ಮಂಗಲಮಯ ಪ್ರಭು	207
ಮಾಡಬಾರದ ಮಾಡಿ	37
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟರು	8
ಮಾನವ ಸಂತಾನದೆಡೆಗೆ	166
ಮೂರುತಿಯನೆ ನಿಲಿಸೋ	69
ಮೂರ್ತಿಮಹೇಶ್ವರ	131
ಮೃದುವಚನವೇ	7

ಯ

ಯಾದವ ನೀ ಬಾ	72
ಯಾರನು ಬಯಸಿ	136
ಯಾರ ಪ್ರೇಮದ ಪರಮಪೂರವು	212
ಯಾರ ಮಹಿಮಾ ಜ್ಞಾತಿ	156
ಯಾವ ಫಲ ಬೇಕು ಎನಗೆ	57

ರ

ರಾಗಿ ತಂದೀರ್ಯ	172
ರಾಘವ ನೀ ಬಾ	60
ರಾಘವಂ ಕರುಣಾಕರಂ	55
ರಾಜೇಶ್ವರಿ ದುರ್ಗಾಪರಮೇಶ್ವರಿ	35
ರಾಮ ಎಂಬುವ ಎರಡು	47
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗುರುವೇ	107
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ತಪೋಸೂಯ್	124
ರಾಮಕೃಷ್ಣನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ	201
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪದಾಂಬುಜದಿ	109
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನ್	119

ರಾಮದೂತ ಹನುಮಾನ್	54
ರಾಮನಾಮ ಜಪನಾ ರೇ	197
ರಾಮ ಪಾಲಯ	48
ರಾಮ ಮಂತ್ರವ ಜಟಿಸೋ	45
ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ	46
ರಾಮಂ ಘನಶ್ಯಾಮಂ	52

ವ

ವಚನದಲ್ಲಿ ನಾಮಾರ್ಪ್ಯತ	2
ವನಸ್ಪತಿದೊಲೆನ್ನ	163
ವಂದೇ ಸಂತಂ	53
ವಿದುರನ ಭಾಗ್ಯವಿದು	104
ವಿಷ್ವವನಿತೆಯಂಕದಲ್ಲಿ	112
ವೀಣಾಧರೇ ಶಾರದೇ	192
ವಂಕಟಾಚಲನಿಲಯಂ ಸ್ವಾಮಿ	196

ಶ

ಶಕ್ತಿನಾದರೆ	158
ಶತ್ರುಸಮುದ್ರಸಮುತ್ತತರಂಗಂ	108

ಶರಣಾಗು ಶರಣಾಗು	115
ಶರಣ ಶರಣ ಸಂಖ್ಯಾದ್ವಾ ಗುರು	188
ಶರೀರವೆಂತೆಂಬುವ ಹೊಲವ	206
ಶಿವದರುಶನ ನಮಗಾಯ್ತ್ರು	14
ಶಿವನ ಭಜಿಸಿರೋ	208
ಶಿವ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ನಂಬಿದೆ	12
ಶಿವ ಶಿವ ಭವ ಭವ ಶರಣಂ	13
ಶುಭಕರ ಸುಂದರ ನಿನ್ನ ದರುಶನ	116
ಶೃಷ್ಟಿಂತು ವಿಶ್ವೇ ಅಮೃತಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ	216
ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸರೋವರದಿ	31
ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರ ಪಾಲಯ ಮಾಂ	25
ಶ್ರೀಪತಿಯ ನಮಗೆ	175
ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿ	209
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಪುಂಜೋ ದೇವ	199
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಕೃಪಾಲು	42
ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವಿ ಹೇ ಮಹಾಮಾತ	121
ಶ್ರೀಹರಿ ಕಾಯೋ ಕರುಣಾನಿಧೇ	81
ಶ್ರುತಿನಾಮಗಮ್ಯೋ	22

ಃ

ಸಕಲಕ್ಕಿಲ್ಲಕ ನೀನೆ	5
ಸಕಲಭಯ ತಲ್ಲಿಂಬ	141
ಸಕಲ ಭುವನವಿದು ಶಾಮಮಯ	69
ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ತಪೋನಿಧಿಯೇ	135
ಸದಾ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲಿ	44
ಸದಾ ಎನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ	67
ಸಪ್ತಮ್ಯಮಣಿ ಭುವನದಿಂದ	134
ಸಂಚೇಯಾಗಲು ತವಕಿಪುದು ಮನ	44
ಸಾಗುತ್ತಿಹುದು ಚಿತ್ತಭ್ರಂಗ	32
ಸಾರದಾ ರೂಪ ತಾಳಿ	123
ಸಿರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಚರಣತಲದಿ	114
ಸಿರಿ ವಾಣಿ ಗೌರಿ	200
ಸ್ವಿರತಾ ನಹಿ ನಹಿ ರೇ	147

ಽ

ಹನುಮನ ಮತವೇ	62
ಹರ ಶಿವ ಶಂಕರ	191
ಹರಿದಾಸರ ಸಂಗ	150

ಹರಿಭಜನೆ ಮಾಡೋ	73
ಹರಿಯ ನನೆಸಿದ ದಿವಸ	96
ಹರೇ ರಾಮ ಹರೇ ರಾಮ	49
ಹಂಸ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೀ ನೋಡೋ	169
ಹಾಂಗೆ ಇರಬೇಕು	170
ಹುಷ್ಟ ತರುವರ ಮನೆಗೆ	64
ಹೇ ಆನಂದಮಯಿ	19
ಹೇ ಗೋವಿಂದ ನಾರಾಯಣ	73
ಹೇ ಪ್ರೇಮರೂಪ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ	116
ಹೇ ರಾಮ ಮತ್ತೊಂದೆ ದಿಕ್ಕಾರು	200

ॐ

ಶ್ರೀ ಶಿವ ಸಂಕೀರ್ತನೆ

ಕೇದಾರ—ಶ್ರೀತಾಲ

ಜಯ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಿಖಾರೀ
ಕಲ್ಪಮೇರು ಗುರು ಯೋಗ ಆಚಾರೀ ||

ತರುತಲ ಆಲಯ ವಸನ ದಿಶಾಚಯ
ಭೀತ ನಿರಾಶ್ಯ ಭವಭಯಹಾರೀ ||

ಹರ ಕರುಣಾಕರ ವರದಾಭಯಕರ
ಮದನಮಾನಹರ ಶಿವ ಶುಭಕಾರೀ ||

—ಗಿರೀಶಚಂಡ್ರ ಫೌಲೋ

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ಶ್ರೀತಾಲ

ವಚನದಲ್ಲಿ ನಾಮಾಮೃತ ತುಂಬಿ
ನಯನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂರುತಿ ತುಂಬಿ ||

ಮನದಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೇನಹು ತುಂಬಿ
ಕಿವಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೀರುತಿ ತುಂಬಿ ||

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ದೇವ ನಿಮ್ಮ
ಚರಣಕಮಲದೊಳಗಾನು ತುಂಬಿ ||

—ಒಸವಣ್ಣ

ಪಹಾಡೀ—ಶ್ರೀತಾಲ

ಮದಕೆಯ ಮಾಡುವರೆ ಮಣ್ಣೇ ಮೋದಲು
ತೊಡಿಗೆಯ ಮಾಡುವರೆ ಹೊನ್ನೇ ಮೋದಲು
ಶಿವಪಥವರಿವಡೆ ಗುರುಪಥ ಮೋದಲು
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರನರಿವಡೆ
ಶರಣರ ಸಂಗವೇ ಮೋದಲು ||

—ಒಸವಣ್ಣ

ಭ್ರೇರವೀ—ಎತ್ತಾಲ

ಚೆಕೋರಂಗೆ ಚಂದ್ರಮನ ಬೆಳಗಿನ ಚಿಂತೆ
 ಅಂಬುಜಕೆ ಭಾಸುವಿನ ಉದಯದ ಚಿಂತೆ ||
 ಭ್ರಮರಂಗೆ ಪರಿಮಳದ ಬಂಡುಂಬ ಚಿಂತೆ
 ಎಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಚಿಂತೆ ||

— ಬಸವಣ್ಣ

ಯಮನ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಜಗವ ಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆ
 ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನ ಮನ ನೋಡಾ ||
 ಕರಿಯು ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಡಗಿದಂತಯ್ಯ
 ನೀನೆನೊಳಡಗಿಹೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ||

— ಬಸವಣ್ಣ

ಪರಾಡೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಪರಚಿಂತೆ ಎಮಗೆ ಏಕೆ ಆಯ್ಯ
 ಎಮ್ಮಯು ಚಿಂತೆ ಎಮಗೆ ಸಾಲದೇ ||
 ಕೂಡಲಸಂಗನು ಒಲಿವನೋ ಒಲೆಯನೋ
 ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಹಾಸಲುಂಟು ಹೋದೆಯಲುಂಟು ||

— ಬಸವಣ್ಣ

ರಾಗಮಾಲೆ—ತ್ರಿತಾಲ

ಮಾಂಡ್—

ಬಿಡು ಬಿಡು ಬಾಹ್ಯದೊಳು ದಂಭವ
 ಮಾನಸದೊಳು ಎಡೆಬಿಡದಿರು ಶಂಭುವ |
 ಮನದೊಳು ವಂಚಿಸಿ ಹೊರಗೇ ನೀ ಕೀರ್ತಿಯ
 ಪಡೆದರೆ ಶಿವ ನಿನಗೊಲಿಯನು ಮರುಳೆ ||

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—

ಜನಕಂಜಿ ನಡೆಕೊಂಡರೇನುಂಟು ಲೋಕದಿ
 ಮನಕಂಜಿ ನಡೆಕೊಂಬುದೇ ಚಂದ |
 ಜನರೇನ ಬಲ್ಲರು ಒಳಗಾಗೋ ಕೃತ್ಯವ
 ಮನವರಿಯದ ಕಳ್ಳತನವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ||

ಬೈರವೀ—

ಮನದಲಿ ಶಿವ ತಾ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹ
 ಮನಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆದರೆ ಶಿವ ತಾ ಮೆಚ್ಚುವ |
 ಮನಕಂಜಿ ನಡೆಯದೆ ಜನಕಂಜಿ ನಡೆದರೆ
 ಮನದಾಣ್ಣಗುರುಸಿದ್ಧ ಮರೆಯಾಗೋನಲ್ಲ ||

—ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿ

೬ ಕೇದಾರ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ಸಕಲಕೆಲ್ಲಕೆ ನೀನೇ ಅಕಲಂಕ ಗುರುವೆಂದು
ನಿವಿಲ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಮೇಳುತ್ತಿರಲರಿದೆನು ॥

ಅವರವರ ದರುಶನಕೆ ಅವರವರ ದೇಶದಲ
ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ಗುರು ನೀನೊಬ್ಜನೇ ।
ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಅವರವರ ಅಚ್ಚನೆಗೆ
ಅವರವರಿಗೆ ದೇವ ನೀನೊಬ್ಜನೇ ॥

ಹೋರಾಟವಿಕ್ಕಿಸಲು ಬೇರಾದೆಯಲ್ಲದೆ
ಬೇರುಂಟೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಎಲೆ ದೇವನೇ ।
ಆರೂ ಅರಿಯರು ನೀನು ಬೇರಾದ ಪರಿಗಳನು
ಮಾರಾರಿ ಶಿವ ಷಡಕ್ಕರಿಲಿಂಗವೇ ॥

—ಮುಖ್ಯನ ಷಡಕ್ಕರಿ

ಪೀಠು—ತ್ತಿತಾಲ

ಎನಗಿಂತ ಕಿರಿಯರಿಲ್ಲಯ್ಯಾ
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ಪಾದಸಾಕ್ಷಿ ಎನಗೆ ಎನ್ನ ಮನದ ಸಾಕ್ಷಿಯಯ್ಯಾ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಎನಗಿದೇ ದಿವ್ಯ ॥

—ಒಸವಣ್ಣ

ಮಿಶ್ರ ಪಹಾಡೀ—ರುಪತಾಲ

ಪಶೂನಾಂ ಪತಿಂ ಪಾಪನಾಶಂ ಪರೇಶಂ
ಗಜೇಂದ್ರಸ್ಯ ಕೃತ್ತಿಂ ವಸಾನಂ ವರೇಣ್ಯಮ್ |
ಜಟಾಜೂಟಮಧ್ಯೇ ಸ್ವರದಾಂಗವಾರಿಂ
ಮಹಾದೇವಮೇಕಂ ಸ್ವರಾಮಿ ಸ್ವರಾರಿಮ್ ||

ಮಹೇಶಂ ಸುರೇಶಂ ಸುರಾರಾತಿನಾಶಂ
ವಿಭುಂ ವಿಶ್ವನಾಥಂ ವಿಭೂತ್ಯಂಗಭೂತಮ್ |
ವಿರೂಪಾಕ್ಷಮಿಂದ್ವರ್ಕ-ವರ್ಹಿ-ತ್ರಿನೇತ್ರಂ
ಸದಾನಂದಮೀದೇ ಪ್ರಭುಂ ಪಂಚವಕ್ತಮ್ ||

ಗಿರೀಶಂ ಗಣೇಶಂ ಗಲೇ ನೀಲವಣಂ
ಗವೇಂದ್ರಾದ್ರಿರೂಥಂ ಗುಣಾತೀತರೂಪಮ್ |
ಭವಂ ಭಾಸ್ವರಂ ಭಸ್ವನಾ ಭೂಷಿತಾಂಗಂ
ಭವಾನೀಕಲತ್ರಂ ಭಜೇ ಪಂಚವಕ್ತಮ್ ||

ಶಿವಾಕಾಂತ ಶಂಭೋ ಶಶಾಂಕಾಧಮೈಲೇ
ಮಹೇಶಾನ ಶೂಲಿನ್ ಜಟಾಜೂಟಧಾರಿನ್ |
ತ್ವಮೇಕೋ ಜಗದ್ವಾಪಕೋ ವಿಶ್ವರೂಪಃ
ಪ್ರಸೀದ ಪ್ರಸೀದ ಪ್ರಭೋ ಪೂಣಿರೂಪ ||

→ పటదీప—త్రితాల

మృదువచనవే సకల జపంగళయ్య
మృదువచనవే సకల తపంగళయ్య ||

సదువినయవే సదాతివనోలుమేయయ్య
శొడలసంగయ్యనంతల్లదొల్లనయ్య ||

—బసవణ్ణ

మధువంతి—త్రితాల

ఉళ్ళవరు తివాలయ మాడువరయ్య |
నానేన మాడలి బడవనయ్య ||

ఎన్న కాలే కంబవు దేకవే దేగుల |
తిరవే హొన్న కళతవయ్య ||

స్వావరకళిపుంటు జంగమకే ఆళవిల్ల |
ఆయ్య కేళయ్య శొడలసంగమ దేవ ||

—బసవణ్ణ

ಗುಜರಿತೋಡಿ—ಶ್ರಿತಾಲ

ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟರು ಮನವಿಲ್ಲದೆ
ನೀಡಿ ನೀಡಿ ಕೆಟ್ಟರು ನಿಜವಿಲ್ಲದೆ ॥

ಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದು ಮನದಲಿ ಹೊಳೆದರೆ
ನೀಡಿದೆನೆಂಬುದು ನಿಜದಲಿ ತಿಳಿದರೆ
ಪಡಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಶಿವನ ದಂಗುರ ॥

ಮಾಡಿದೆನೆನ್ನದಿರಾ ಲಿಂಗಕೆ
ನೀಡಿದೆನೆನ್ನದಿರಾ ಜಂಗಮಕೆ
ಮಾಡುವ ನೀಡುವ ನಿಜಗುಣವುಳ್ಳವರ
ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವ್ವೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ॥

—ಬಸವಣ್ಣ

ಜೋಗಿಯಾ—ಶ್ರಿತಾಲ

ನೀನೊಲಿದರೆ ಹೊರಡು ಹೊನರುವುದು ॥

ನೀನೊಲಿದರೆ ಬರಡು ಹಯೆನವಹುದು
ನೀನೊಲಿದರೆ ಏಷ ಅಮೃತವವ್ವುದು
ನೀನೊಲಿದರೆ ಸಕಲ ಪದಿ ಪದೂಧರ ಇದಿರಲಿಷ್ಟವು
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥

—ಬಸವಣ್ಣ

ಕಾನೆಡ್‌— ಆದಿತಾಲ

ಚಂದ್ರಚೋಡ ಶಿವಶಂಕರ ಪಾರ್ವತಿ |
 ರಮಣ ನಿನಗೇ ನಮೋ ನಮೋ ನಮೋ ||

ಸುಂದರ ಮೃಗಧರ ಪಿನಾಕ ಧನುಕರ |
 ಗಂಗಾಶಿರ ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರಧರ ||

ಹೊರಳಲಿ ಭಸ್ಯ ದುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ |
 ಧರಿಸಿದ ಪರಮ ವೈಷ್ಣವ ನೀನೇ ||

ಗರುಡಗಮನ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟಲನ |
 ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನೇ ನಮೋ ನಮೋ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪಹಾಡೀ— ತ್ರಿತಾಲ

ನಂಬರು ನೆಚ್ಚರು ಬರಿದೇ ಕರೆವರು
 ನಂಬಲರಿಯದ ಲೋಕದ ಮನುಜರು
 ನಂಬಿ ಕರೆದೊಡೆ ಓ ಎನ್ನನೇ ಶಿವ ||

ನಂಬದೇ ನೆಚ್ಚದೆ ಬರಿದೇ ಕರೆವರ
 ಹೊಂಬೆ ಮೆಚ್ಚಕೂಡದೆಂದ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ||

—ಬಸವಣ್ಣ

ದರಿಬಾರೀ ಕಾನಡ—ತ್ರಿತಾಲ

ಜಯ ಶಂಕರ ಪಾವತೀಪತೇ
ಮೃಡ ಶಂಭೋ ಶಶಿವಿಂಡಮಂಡನ |
ಮದನಾಂತರ ಭಕ್ತವತ್ತಲ
ಸ್ತ್ರಿಯ ಕೈಲಾಸ ದಯಾಸುಧಾಂಭಿಧೇ ||

ಸದುಪಾಯ ಕಥಾಸ್ವಪಂಡಿತೋ
ಹೃದಯೀ ದುಃಖಶರೇಣ ವಿಂಡಿತಃ |
ಶಶಿವಿಂಡ ಶಿವಿಂಡ ಮಂಡನಂ
ಶರಣಾಂ ಯಾಮಿ ಶರಣಾಮೀಶ್ವರಮ್ ||

ತ್ವದ್ವಾಶಂ ವಿದಧಾಮಿ ಕಂಕರೋ
ಕ್ಷಮು ತಿಷ್ಣಾಮಿ ಕಥಂ ಭಯಾಕುಲಃ |
ಕ್ಷಮು ತಿಷ್ಣಿ ರಕ್ತ ರಕ್ತ ಮಾಂ
ಅಯಿ ಶಂಭೋ ಶರಣಾಗತೋಽಸ್ಮಿ ತೇ ||

ಶಿವ ಸರ್ವಗ ಶರ್ವ ಶರ್ವದ
ಪ್ರಣತೋ ದೇವ ದಯಾಂ ಸುರುಷ್ಟ ಮೇ |
ನಮ ಕಾಶ್ವರ ನಾಥ ದಿಕ್ಕತೇ
ಪುನರೇವೇಶ ನಮೋ ನಮೋಽಸ್ಮಿ ತೇ ||

ಶರಣಂ ತರುಣೀಂದುಶೀಖರಃ
 ಶರಣಂ ಮೇ ಗಿರಿರಾಜಕನ್ಯಾಹಾ ।
 ಶರಣಂ ಪುನರೇವ ತಾಪುಭೋ
 ಶರಣಂ ನಾನ್ಯಾದುಪೈಮಿ ದ್ಯೇವತಮ್ ॥

ವಸಂತ—ಅದಿತಾಳ

ಕರುಣಾಕರ ಹರ ಶೂಲಧರನೇ ।
 ವರಗೌರೀಪತಿ ಸಾಂಬ ಸದಾಶಿವ ॥

ಪರಮದಯಾಕರ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ।
 ಪರಫೋಭೂಪಣನೇ ಪರಶಿವನೇ ॥

ಘಾಲವಿಲೋಚನ ಗಂಗಾಧರನೇ ।
 ಪಾಲಿಸು ಎಮ್ಮೆ ರಜತಗಿರೀಶನೇ ॥

ಕೃಷ್ಣಾಸಾಧಿಪ ಕೃಪಲ್ಯಾಪ್ರದ ।
 ಬಾಲಚಂದ್ರಧರನೇ ಸೃಷ್ಟಹರನೇ ॥

ಭ್ರೇರವ—ತೇವರಾ

ಶಿವ ನಿನ್ನ ವಾದವ ನಂಬಿದೆ । ಎನ್ನ
ಕಾಯುವ ಭಾರವು ನಿನ್ನದು ಎಂದೆ ॥

ನಾನೆಂಬ ಮಮಕಾರದಿಂದೆ । ನಾನಾ
ಜನ್ಮಪ ತಿರುಗಿ ನಾ ಬಂದೆ ।
ಗತಿ ಯಾವುದೆನಗಿನ್ನ ತೋರದು ಮುಂದೆ
ದೀನರಕ್ಷಕನಯ್ಯೋ ಬಾರಯ್ಯ ತಂದೆ ॥

ಭಕುತರ ಬಂಟ ನೀನಂತೆ । ಮುನ್ನ
ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ಯವನಂತೆ ।
ಘಾಲಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಭಜಸಿದ ಉಪಮನ್ಯ
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯತ್ತ ಸಲಹಿದೆ ತಂದೆ ॥

ರಾಗೇಶ್ವರೀ—ದಾದರಾ

ತಂದೆ ನೀನು ತಾಯಿ ನೀನು
ಬಂಧು ನೀನು ಬಳಗ ಏನು
ನೀನೆಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಯ್ಯಾ ॥

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ಹಾಲಲದ್ದು ನೀರಲದ್ದು ॥

—ಒಸವಣ್ಣ

ಭೂಪಾಲೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಶಿವ ಶಿವ ಭವ ಭವ ಶರಣಂ—ಮಮ
ಭವತು ಸದಾ ತವ ಸ್ವರಣಂ ||

ಗಂಗಾಧರ ಚಂದ್ರಚೋಡ—ಜಗ-
ನೃಗಲ ವಿಶ್ವನೀಡ ||

ಕೈಲಾಸಾಚಲವಾಸ—ಶಿವ-
ಕರ ಪ್ರರಹರ ದರಹಾಸ ||

ಭಸ್ಮೋದ್ಭಾಲಿತ ದೇಹ—ಶಂಭೋ
ಪರಮಪುರುಷ ವೃಷಘಾಯ ||

ಪಂಚಾನನ ಘಣೆಭೂಷ—ಶಿವ
ಪರಮಪುರುಷ ಮುನಿವೇಷ ||

ಅನಂದನಟನವಿಲೋಲ—ಸಚ್ಚಿ-
ದಾನಂದ ವಿಗಲಿತ ಹೀಲ ||

ನವವ್ಯಾಕರಣ ಸ್ವಭಾವ—ಶಿವ
ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥ ದೇವ ||

—ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥ

ಜೋನ್ ಪುರೀ—ಶ್ರೀತಾಲ

ಶಿವದರುಶನ ನಮಗಾಯ್ತ್ರಿ ಕೇಳಿ
ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಜಾಗರಣಿ ॥

ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯ ಸ್ವಾನವ ಮಾಡಲು

ಪಾತಕವೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವು ।

ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗನ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಲು

ದ್ಯುತಗಳಿಲ್ಲ ಅನುದಿನವು ॥

ಚೇಡಿದ ವರಗಳ ಕೊಡುವನು ತಾಯಿ

ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣೆಯ ನೋಡುವನು ।

ಆಡುತ ಪಾಡುತ ಏರುತ ಬಸವನ

ಆನಂದದಿಂದಲಿ ನಲಿದಾಡುವನು ॥

ಶಿಖರವ ಕಂಡೆನು ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟಲನ

ಹರಿನಾರಾಯಣ ಧ್ಯಾನದಲಿ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಕಾಫಿ—ತ್ರಿತಾಲ

ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟನು ತನುವೆಂಬ ವೃಕ್ಷವನೇರಿ
 ಇಂದಿಯಂಗಳೆಂಬ ಶಾಶೀಶಾಶೀಗೆ ಹಾರಿ
 ವಿಷಯಂಗಳೆಂಬ ಫಲಂಗಳ ಗ್ರಹಿಸಿ
 ಭವದತ್ತ ಮುಖಿವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ ||

(ಕ್ಷ) ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟನ

(ನಿಮ್ಮ) ನೆನಹಂಬ ಹಾತದಿ ಕಟ್ಟಿ
 ಎನ್ನನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಯ್ತ ಅಖಿಂಡೇಶ್ವರಾ ||

—ಷಣ್ಣಿಂದ್ರಾಮಿ

*

*

*

ಪನ್ನಗಭೂಷಣ ಪರಮಶಿವ
 ವಾರ್ಷತೀರುಷಣ ಸದಾಶಿವ ||

ಶ್ರೀ ದೇವೀ ಸಂಕೀರ್ತನೆ

ಪೂರಿಯಾಧನಾಶೀ—ತೇವರಾ

ಅನಂತ ರೂಪಿಣಿ ಅನಂತ ಗುಣವತ್ತಿ
ಅನಂತನಾಮ್ಮಿ ಗಿರಿಜೇ ಮಾ |
ಶಿವಹೃಸೋಹಿನಿ ವಿಶ್ವವಿಲಾಸಿನಿ
ರಾಮಕೃಷ್ಣಜಯದಾಯಿನಿ ಮಾ ||

ಜಗಜ್ಞನನಿ ಶ್ರೀಲೋಕಪಾಲಿನಿ
ವಿಶ್ವಸುವಾಸಿನಿ ಶುಭದೇ ಮಾ |
ದುರ್ಗತಿನಾಶಿನಿ ಸನ್ಮತಿದಾಯಿನಿ
ಭೋಗಮೋಕ್ಷ ಸುಖಿಕಾರಿಣಿ ಮಾ ||

ಪರಮೇ ಪಾರ್ವತಿ ಸುಂದರಿ ಭಗವತಿ
ದುರ್ಗೇ ಭಾಮತಿ ತ್ವಂ ಮೇ ಮಾ |
ಪೃಷ್ಣಿದ ಮಾತರ್ ನಗೇಂದ್ರ ನಂದಿನಿ
ಚಿರಸುವಿದಾಯಿನಿ ಜಯದೇ ಮಾ ||

ರಾಮಪ್ರಸಾದೀ— ಏಕತಾಲ

ಜಯ ಜಗದಂಬ ಮಾ ಜನನೀ ಶ್ಯಾಮಾ
ಜವದಿ ಬಂದು ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ಪಾರ್ವತೀ ಉಮಾ ॥

ಮಮ ಹೃದಯಕಮಲದಿ ವಾಸಿಸು ಮುದದಿ
ಸದಾ ನಿನ್ನ ಪರಮಧ್ಯಾನ ಗೈವ ಹೃದಯದಿ ।
ನಿನ್ನ ಕಂದ ನಾನು ಕರೆಯುತ್ತಿಹೇ
ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ಹೇ ರಮಾ ।

ಜವದಿ ಬಂದು ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ಪಾರ್ವತೀ ಉಮಾ ॥

ಪರಾಶಕ್ತಿರೂಪಿಣೇ ವಿಮುಕ್ತಿದಾಯಿನೀ
ಪರಾಭಕ್ತಿಗಮ್ಯ ನೀನು ಭವತಾರಿಣೇ ।
ನಿನ್ನ ನಂಬಿ ಕರೆವೆ ನಮನಗೈವೆ
ನಲಿದು ಬಾರೆ ಹೇ ರಮಾ ।

ಜವದಿ ಬಂದು ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ಪಾರ್ವತೀ ಉಮಾ ॥

ಭೃರ್ವಿ— ರುಪತಾಲ

ದಯಾನೀ ಭವಾನೀ ಮಹಾವಾಕ್ ವಾಣೀ ।
ಸುರನರಮುನಿಜನಮಾನೀ ಸಕಲ ಬುಧಜ್ಞನೀ ॥
ಜಗಜನೀ ಜಗಜಾನೀ ಮಹಿಷಾಸುರಮರ್ಡನೀ ।
ಜ್ಞಾಲಾಮುಕೀ ಚಂಡೀ ಆಮರಪದ್ದಾನೀ ॥

ಬಾಪುಲ್ — ರ್ಯಾಪತಾಲ

ನಿನ್ನ ಬಾಳಿನ ಹೊಲವು ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿಹುದಲ್ಲೋ
ಕೈಸಿಗೈಯಲೂ ಕೂಡ ತಿಳಿಯದಿರುವೆ।
ಎಂಥ ಹೊನ್ನನು ಬೇಳೆದು ತೆಗೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ
ಕೆಲವು ದಿನ ಮೈಮುರಿದು ದುಡಿದಿದ್ದರೇ ॥

ಈಗಲಾದರು ತಾಯ ಶ್ರೀನಾಮವೆಂತೆಂಬ
ಬೇಲಿಯನು ಕಟ್ಟಿ ನೀ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೋ ।
ಅದಕಿಂತ ಬಲವಾದ ಕಾವಲಿನಾವುವಿದೆ
ಮೃತ್ಯುಷಾ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬರಲಾರನೋ ॥

ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಹೊಲವ ಹೊಲದೊಡೆಯಗೊಟ್ಟಿಸುವ
ಮುನ್ನವೇ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಬೇಳೆಯ ತೆಗೆಯೋ ।
ಗುರುವಿತ್ತ ಮಂತ್ರವನು ಬೀಜವಾಗಿಸಿ ಬಿತ್ತಿ
ಪ್ರೇಮವಾರಿಯ ಹೊಯ್ದು ಹಸನುಗೊಳಿಸೋ ।
ನಿನಗೆ ಈ ಕೆಲಸವೂ ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಹೇಳು
ರಾಮಪ್ರಸಾದನಿದೋ ನೇರವಿಗಿಹಣೋ ॥

—ವಚನವೇದ

ಭ್ರೇರವೀ—ಎತ್ತಾಲ

“ಹೇ ಆನಂದಮಯಿ ನೀ ಎನ್ನ
ನಿರಾನಂದ ಗೈಯದಿರು ॥

ನಿನ್ನ ಪಾದವನುಳಿದು ಆನ್ನದಾಖುದನು
ಎನ್ನಯ ಮನವೆ ಕಾಣದು ತಾಯಿ ।
ಮೃತ್ಯುವೆ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಗುಟ್ಟುತ್ತಿಹನು
ತಪ್ಪೇನ್ನದೇನೋ ಆರಿಯೆನು ನಾನು ॥

ಭವಾನಿಯೆನ್ನತ ಭವವ ದಾಟುವೆ
ಎನ್ನವ ಆಸೆಯು ಇದ್ದಿತು ಮನದಿ ।
ತುಂಬಿದ ಕಡಲೊಳು ಮುಳುಗಿವೆ ಎಂಬುದ
ಕಂಡವನಲ್ಲ ನಾ ಕನಸಿನಲೂ ॥

ಹಗಲೀರುಳು ಶ್ರೀದುರ್ಗಾನಾಮವ ನೆಚ್ಚಿ
ತೇಲುತೆಲಿದ್ದರೂ ತಪ್ಪದೀ ದುಃಖಿವು ।
ಈ ಬಾರಿ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರಂತೂ
ಜರಿಸರು ಇನ್ನೂರೂ ನಿನ್ನಯ ನಾಮವ ॥

ದೇಸ—ರಘವತಾಲ

ಆತುರದಿ ಹಾತೊರೆದು ಬಂದೆ ಅವ್ಯಾ ಎಂದು |
ಯಾತರದು ಕಾತರವು ನಿನ್ನ ಬಳಗಿಂದು ||

ಹೆರತನದ ಹೆದರಿಕೆಯ ಹೃದಯದೊಳು ಹೊಕ್ಕಮುದು
ನರತನದ ಹುದುರೊಳಗೆ ಜೀವ ಸಿಕ್ಕಮುದು |
ಹೊರತನದ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಳಲಾಡುವುದು
ವರೆ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರಗೆ ಅಭಯಕರ ನೀಡೋ ||

ಎತ್ತತ್ತ ನೋಡಿದರು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ
ಅತ್ತ ನೀನೇ ಮತ್ತು ಇತ್ತ ನೀನು |
ಸುತ್ತಿರುವ ಬೆದರಿಕೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನು ಕಳೆದೋಗೆದು
ಬತ್ತಲಾಢಿನು ಅವ್ಯಾ ಬಾಲನಂತೆ ನಾನು ||

ಮುಚ್ಚಿದುವುದೇಕನ್ನ ಬಚ್ಚಿದುವುದಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಮುಚ್ಚಿಮರೆ ಮಾಳ್ಳಿದಕೆ ಮುಸುಕು ಇಹುದೆಲ್ಲಿ |
ನೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನ ಬಿಚ್ಚಿ ಜೀವದೊಳಿತ್ತಿ
ಹೊಚ್ಚಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇರಗ ಎತ್ತಿಕೋ ಎನ್ನ ||

—ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ದೇಸ್—ತೇವರಾ

(ಎ ಮಾ) ಕಾಲಭಯವಾರಿಣೇ ಕವಾಲನೀ ಕಾಲರೂಪಿಣೇ |
 ಶಂಭುಭಾಮಿನೀ ನಿಶುಂಭಫಾತಿನೀ
 ಸಮರವಾಸಿನೀ ಸುರವಂದಿನೀ ||

ಪುರಹರಮನೋಮೋಹಕಾರಿಣೇ ಸತ್ಯವಾದಿನೀ |
 ತತ್ತ್ವದಾಯಿನೀ ತ್ವಸನಾತಿನೀ ತ್ವಣಾಕಾರಿಣೇ
 ತಿಮಿರವರಿಣೇ ||

ಶ್ರಿಗುಣಧಾರಿಣೇ ಶ್ರಿದೇವಜನನೀ ಶ್ರಿಲೋಕೇಶೀ
 ತೇಜರೂಪಿಣೇ
 ಅನ್ವದಾಯಿನೀ ಅಮರಪಾಲನೀ ಅಸುರದಲನೀ
 ಆದಿಕಾರಿಣೇ |
 ಅಶುತೋಷ ಹೃದಿವಿಲಾಸಿನೀ ಅತ್ಯರೂಪಿಣೇ ||

* * *

ಜಯ ಜಯ ದೇವಿ ದಯಾಲಹರಿ
 ಜನನಿ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾಲಯ ಮಾಮ್ |
 ಅಮಲೇ ಕಮಲಾಸನಸಹಿತೇ
 ಅಧ್ಯತಚರಿತೇ ಪಾಲಯ ಮಾಮ್ ||

ಬ್ಯಾರವೀ—ರುಪತಾಲ

ಶ್ರುತಿನಾಮಗಮ್ಯೇ ಸುವೇದಾಗಮಜ್ಞಾ
ಮಹಿಮೋ ನ ಜಾನಂತಿ ಪಾರಂ ತಮಾಂಬಿ |
ಸ್ತುತಿಂ ಕರುಂ ಮಿಚ್ಯಾಮಿ ತೇ ತ್ವಂ ಭವಾನೀ
ಕ್ಷಮಸ್ಯೇದಮತ್ತ ಪ್ರಮುಗ್ಂ ಕಿಲಾಹಮ್ ||

ಸುರಸ್ತಾಂ ಶಿವಸ್ತಾಂ ಚ ಶತಿಸ್ತಾಮೇವ
ತ್ವಮೇವಾಸಿ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಚ ತ್ವಮೇವ |
ತ್ವಮೇವಾಸಿ ವಿದ್ಯಾ ತ್ವಮೇವಾಸಿ ಬಂಧು:
ಗತಿಮೇ ಮತಿದೇವಿ ಸರ್ವಂ ತ್ವಮೇವ ||

ಶರಣ್ಯೇ ವರೇಣ್ಯೇ ಸುಕಾರ್ಯಾಮೂರ್ತೇ
ಹಿರಣ್ಯೋಧರಾದ್ವರಗಣ್ಯೇ ಸುಪುಣ್ಯೇ |
ಭವಾರಣಾಭಿತೇಶ್ವ ಮಾಂ ಪಾರಿ ಭರ್ಯೇ
ನಮಸ್ತೇ ನಮಸ್ತೇ ನಮಸ್ತೇ ಭವಾನಿ ||

— ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ

ಯಮನ್ ಕಲ್ಯಾಣ್—ಪತ್ರಾಲ

ಅಗ್ನಿಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಡು ನಿನ್ನ ಸಂತಾನಕಿಂದು ।
ಆಶೀರ್ವಾದ ಕವಚ ತೊಡಿಸು ದೈನ್ಯವಸನದಿಂ ಬಿಡಿಸು ॥

ಕುದಿಸು ಎಮ್ಮುಹ್ಯದಯ ರುಧಿರ
ಒರಸು ಭಯದ ಅಶ್ವ ಜಲವ
ನಿಲಿಸು ಎಮ್ಮುಜಗದ ಸಭೇಯೋಳ
ನಿನ್ನ ಸುತ್ತು ತಾಯಿ ॥

ನರರು ನಾವು ಕುರಿಗಳಲ್ಲು
ನಿನ್ನ ಸುತರು ದೀನರೆಂತು
ವ್ಯಧರ್ಥ ಭೀತಿ ಏಕೆ ಇನ್ನು
ಮಿಥ್ಯವಲ್ತಿ ಈ ಲಜ್ಜೆ ॥

ಬಾರಮ್ಮಾ ಬಾರಮ್ಮಾ ಬಾರಮ್ಮಾ ತಾಯಿ
ದಶಪ್ರಹರಣ ಧಾರಿಣೀ
ನಗುತ ಅಟ್ಟಿ ಅಟ್ಟಿಹಾಸದಿ
ದಿವಿಯ ಭುವಿಯ ತುಂಬಿ ನೀ
ಸಾಧಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಭೀದ ಸ್ವಾಧರ್ಥ ಕಳಿವೆಪು ॥

ಖಮಾಜ್—ರೂಪಕ

ಕರುಣೆಸೆನ್ನ ಹರಿಯ ರಮಣೆ
 ವರದ ಲಕುಮಿದೇವಿಯೆ
 ಕಮಲಭಾಣಜನನೆ ದಿವ್ಯ-
 ಕಮಲಪಾಣೆ ರಾಜತೇ ॥

ಸಕಲನಿಗಮವಿನುತ್ತಚರಣೇ
 ಸಕಲಭಾಗ್ಯದಾಯಿನಿ
 ಸಕಲಮೌನಿನಿಕರವಂದ್ಯ
 ಸಕಲಲೋಕನಾಯಕಿ ॥

ಶರಧಿತಮುಜೇ ಮಂಗಳಾಂಗಿ
 ಪರಮಸೌಖ್ಯದಾಯಿನಿ
 ವರದವೆಂಕಟಾದ್ವಿವರನ
 ಪುರನಿವಾಸೇ ಮೋಹಿನಿ ॥

ಬಿಲಹರ್—ಅದಿತಾಲ

ಶ್ರೀಬಿಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಪಾಲಯ ಮಾಂ
ಕೃಪಾಕರಿ ಶಂಕರಿ ।

ಶ್ರೀತಜನಪಾಲಿನಿ ಮಹಾಬಲಾದ್ರಿವಾಸಿನಿ
ಮಹಿಷಾಸುರಮರ್ದಿನಿ ॥

ವಾಚಿಮಗೋಚರ-ಮಹಿಮವಿರಾಜಿತೇ
ವರಗುಣಭರಿತೇ ।

ವಾಕ್ಯತಿಮುಖಿಸುರವಂದಿತೇ
ವಾಸುದೇವ-ಸಹಜಾತೇ ॥

ರಾತ್ರಾ-ನಿಶಾಕರ-ಸನ್ನಿಭವದನೇ
ರಾಜೀವಲೋಚನೇ । ರಮಣೀಯ-
ಕುಂದರದನೇ । ರಕ್ಷಿತಭುವನೇ
ಮಣಿರಸನೇ ॥

ಮೂಕವಾಕ್ಯದಾನವಿಶ್ವಾತೇ
ಮುನಿಜನನುತ-ಸುಪ್ರೀತೇ ।
ಶ್ರೀಕರ-ತಾರಕ-ಮಂತ್ರಪೂರ್ಣಿತ-ಚಿತ್ತೇ
ಸದಾ ನಮಸ್ತೇ ॥

—ಮೈ. ವಾಸುದೇವಾಬಾಯ್

ಶ್ರೀ— ದಾದರಾ

ದುರ್ಗಾಪದಕಮಲವನ್ನ
ಸೃಂಹಿ ಹಗಲು ಇರುಳು ನೀವು ||

ಮನದಿ ಧರಿಸಿ ನಾಮಾಮೃತ
ಜನನ ಮರಣ ದಾಟಿರಿ ||

ಚರಣಕಮಲಧ್ಯಾನದಿಂದ
ಪರಮಶಾಂತಿ ಪಡೆಯಿರೆಲ್ಲ²
ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಯೋಗ ಭೋಗ
ತನಗೆ ತಾನೇ ಬಪ್ಪುದು ||

— ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸಾನಂದ

* * *

ಪರಮಾತ್ಮಾಜಕುಮಾರಿ ಭವಾನಿ
ಭಂಜಯ ಕೃಪಯಾ ಮಮ ದುರಿತಾನಿ |
ದೀನದಯಾಪರಿಪೂರ್ಣಕಟ್ಟಾಕ್ಷಿ
ಮಾಮವಲೋಕಯ ದೇವಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ||

ರಿಂದ್ಯೋಚಿ—ರಘುತಾಲ

ಎಲ್ಲಪೂ ನಿನ್ನಬೈಯಂತೆ ನಡೆದಿರಲು
 ನೀನೆ ಭವಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಹಡಗು |
 ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ನೀನು ಪೂರ್ವಸ್ತುತಿರಲು
 ತಮ್ಮ ಗೃಹೀಯಿದೆಂದು ತಿಳಿವರೀ ಜನರು ||

ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಲಗವನು ಹಿಡಿಯುವಳು ನೀನು
 ಹೆಳಪನನು ಗಿರಿಯ ತುದಿಗೊಯ್ಯುವಳು ನೀನು |
 ಹಲವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಪುದುವಿತ್ತು ಹಲವರನು
 ಭವಜಲಧಿ ಸುಳಿಯೋಳಿಗೆ ಎಸೆಯುವಳು ನೀನು ||

ನೀನು ಚಾಲಕಶಕ್ತಿ ನಾನೊಂದು ಯಂತ್ರ
 ನಾನೊಂದು ಬರಿಯ ಮನೆ ನೀನದರ ಮಂತ್ರ |
 ನಾನೊಂದು ರಥವಾಗೆ ನೀನದರ ರಥಿಕ
 ನೀ ನಡೆಸೇ ನಾ ನಡೆವ ನಿನ್ನದೀ ಲೋಕ ||

— ವಚನವೇದ

ಮಿಯೂ ಈ ಮಲ್ಲಾರೆ—ರುಪತಾಲ

ತಾಯಿ ದುರ್ಗೇಯ ನಿಜವನರಿಯುವ
ಧೀರರಾರೋ ಜಗದೊಳು ।
ಆರು ದರುಶನ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ
ಪುರಾಣವರಿಯದು ಅವಳನು ॥

ಯೋಗಿಹೃದಯದ ದಿವ್ಯನಿತ್ಯ-
ನಂದರೂಪಿಣಿ ಆಕೆಯು ।
ತನ್ನ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ತಾನೇ
ಜೀವರೆದೆಯೋಳಿರುವಳು ॥

ಸಕಲಭೂಹೃಂಡವನು ಬಸಿರಲಿ
ಧರಿಸಿ ನಿತ್ಯಪು ಪೂರೆವಳು ।
ಮೂಲಾಧಾರ ಸಹಸ್ರಾರದಿ
ಮುನಿಗಳವಳನು ನೇನೆವರು ॥

ಶಿವನ ಹೊರತಿನ್ನಾರು ಅರಿಯರು
ಅವಳ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವ
ಪದ್ಮವನದಲ್ಲಿ ಹಂಸರೂಪನ
ಜೊತೆಗೆ ನಲಿಯುವ ಮಾಟವ ॥

ಕಡಲನೀಜುವೆನೆಂಬ ಮರುಳನ
 ಕಲ್ಪನೆಗೆ ನಗುವಂದದಿ ।
 ಇಂಥ ತಾಯಿಯ ತಿಳಿದೆನೆಂದರೆ
 ಶ್ರೀಪ್ರಸಾದನು ನಗುವನು ॥
 ಕುಭ್ರನಾದವ ಮುಗಿಲಚಂದ್ರನ
 ಹಿಡಿವ ಯತ್ನದ ತೆರದಲಿ ।
 ಬುದ್ಧಿಯರಿತರು ಹೃದಯವರಿಯದು
 ತಾಯಿ ದುರ್ಗಾಯ ನಿಜವನು ॥ —ವಚನವೇದ

ಶಿವರಂಜನೀ—ದಾದರೂ
 ದಯಮಾಡಿಸು ದಯಮಾಡಿಸು
 ಹೃದಯಕಮಲಪೀಠದಿ ।
 ಬಂದು ಮೋಗವ ತೋರು ತಾಯಿ
 ಹೃದಯ ಪ್ರಾಣ ಪೃತ್ಯಲೀ ॥
 ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ನಾನು
 ಎನಿತೊ ಸೋವ ನುಂಗಿದೆ ।
 ನೀನು ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಬರವಿ-
 ಗಾಗಿ ನಾನು ಕಾದಿಹೇ ।
 ಹೃದಯಕಮಲವರಳಿ ನೀ
 ದಯಮಾಡಿಸು ಬೇಗನೆ ॥ —ವಚನವೇದ

ಮಿಶ್ರ ಪೀಠೂ—ಕೂಲೀ

ಭವಾನಿ ಭಕ್ತಸುಖದಾಯಿನಿ ॥

ಭಕ್ತಿಗಮ್ಯ ಭಕ್ತಿವಶ್ಯ
ಭಾವಕಪ್ರಚೋದನಿ
ಭವಾನಿ ಭಕ್ತಸುಖದಾಯಿನಿ ॥

ಮಹಾಮಾಯಾ ಮಹಾನಿಲಯಾ
ಮಾನವಕುಲಜನನಿ
ಮಾಲನಿ ಮದನಬಲನಾಶನಿ ॥

ಪ್ರಭಾರೂಪಾ ಪ್ರೇಮರೂಪಾ
ಪಾತಕನಿವಾರಿಣಿ
ಷಾಫನಿ ಪರಮಪದದಾಯಿನಿ ॥

ಮಾಲಕೌಂಸ್ — ರ್ಯಾಪ್ತಾಲ

ಶ್ರೀದ್ವೈಯ ಸರೋವರದಿ ತಾಯ ನಾಮದ ನೋಕೆ
ತೇಲುತ್ತಿದೆ ನೋಡು ।
ಗುರುಕರುಣೆಯಲಿ ಕಲಿತ ಸಾಧನಾದಿಗಳಂದ
ಭವಜಲಧಿ ಪಾರವನು ಸೇರಬಹುದು ನಾವು ॥
ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೆ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿಹಾಕುತಲಿರಲು
ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ನೋಕೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದೆಂಬ
ಭಯವೇಕೆ ನಿನಗೆ ।
ತಾಯ ಶ್ರೀಪಾದವನೆ ನಂಬಿದವಗೆ ॥

— ವಚನವೇದ

ಭೂಪಾಲೀ—ದಾದರಾ

ಸಾಗುತ್ತಿಹುದು ಚಿತ್ತಭ್ರಂಗ
 ಕಾಳೀವದ ನೀಲಕಮಲ ಮಧುಪಾನದ ಆಸೋಗೆ।
 ಸಕಲ ವಿಷಯ-ಕುಸುಮರಸವು
 ಎಷ್ಟಾದರು ತುಳ್ಳಿವೆಂದು
 ತಿಳಿಯತಿಂದು ಮನಸಿಗೆ॥

ತಾಯ ಪಾದಕಮಲ ನೀಲ
 ಮಧು ಕುಡಿಯುವ ಭ್ರಂಗ ನೀಲ
 ನೀಲದಲ್ಲಿ ನೀಲ ಸೇರಿ
 ನೀಲವಾದ ವರಿಯನು
 ಕಂಡು ಬೆರಗುವದುವನು॥

ಸುಖ ಬಂದರೆ ಹಿಗ್ಗದೆ
 ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಕುಗ್ಗದೆ
 ಆನಂದಸೀಂಧುವಿನಲಿ
 ನಿರುತ ತೇಲುತ್ತಿರುವನು
 ಭಕ್ತ ಕಮಲಾಹಾಂತನು॥

—ವಚನವೇದ

ದೇಸ್—ರುಪತಾಲ

ನನ್ನ ಹೃದಯದ ದಿವ್ಯಸೂತ್ರಧಾರಿಣಿ ನೀನು
ಮಡಿಲ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಟ್ಟಿ ವಾಲಿಸಿರುವೆ।
ನಾನಪಾತ್ರನು ತಾಯಿ, ನಿನ್ನ ಒಲವಿನ ಕೃಪೆಗೆ
ಆದರೂ ಎನಿತೊಂದು ಕರುಣೆ ನಿನಗೆ ॥

ನನ್ನ ಮೇಲೆನಿತೊಂದು ವಾಶ್ಲಲ್ಯಾಫಿದೆ ನಿನಗೆ
ನೇವರಿಸಿ ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವೆ।
ಮೃದುನುಡಿಗಳಮೃತವನು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತು
ದಿವ್ಯಮಧುವನು ನನಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಿರುವೆ ॥

ದೋಷವರಸದ ಹಿರಿಯ ತಾಯನದ ಮೂರ್ತಿ ನೀ
ಕಷ್ಟಸಂಕಟದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರುವೆ।
ನಾನು ನಿನ್ನವನೆಂಬ, ನೀನು ನನ್ನವಳಿಂಬ
ಹಿರಿಯ ತತ್ತ್ವವನೀಗ ಅರಿಯುತ್ತಿರುವೆ ॥

ಓ ತಾಯಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಹಾಲುಂದು ಪುಷ್ಟಿಯಲಿ
ನಿನ್ನ ಆಳತಿಯಂತೆ ಯುಜುವಧದಲಿ।
ನಡೆನಡೆದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ‘ಜ್ಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಮುಯಿ’ ಎಂದು
ಹಾಡಿ ಕುಣೆಯುವೆನಿನ್ನ ದಿನದಿನದಲಿ ॥

—ವಚನವೇದ

ಕಲ್ಯಾಣ*—ರೂಪಕತಾಳ

(ಅಂಬ) ದೇವಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮುದಂ
ದೇಹಿ ಮೇ ಸತತಂ ॥

ಪಾವನಮಧುರಾನಿಲಯೇ
ಪಾಂಡ್ಯರಾಜತನಯೇ
ಭಾವರಾಗತಾಳಾಧಿಕ-
ಪರಿಮೋಷಿತ ಹೃದಯೇ ॥

(ಅಂಬ) ಭಾವುಕಫಲಪ್ರದಾಯಿನಿ
ಭಕ್ತಮೋದಸಂದಾಯಿನಿ
ಸೇವಕಪಾಪವಿಮೋಚನಿ
ಶ್ರೀಕದಂಬವನವಾಸಿನಿ ॥

ಹಿಮಕರನಿಭವದನೇ ವಿಮಲಕುಂದರದನೇ
ಕಮನೀಯಮಣಿಸದನೇ ರಕ್ಷಿತಮುದನೇ ॥

ಸುಮಶರಜನಕಸಹೋದರಿ
ಸುಂದರೇಶಹೃದಯೇಶ್ವರಿ
ಸಮರವಿಜಿತನಿಖಿಲಾಸುರಿ
ಸಾಧುವಶಂಕರಿ ಶಂಕರಿ ॥

ಕಮಲಜಾದಿಸುರಪಾಲಿನಿ
 ಘನತರಶುಭಗುಣಶಾಲಿನಿ
 ಸಮದಾನೇಕವಗಾಮಿನಿ
 ಸಂಗೀತರಸಾಹ್ಲಾದಿನಿ ॥

—ತಚ್ಚೂರು ಶಿಂಗರಾಚಾರ್ಯ

* * *

ರಾಜೇಶ್ವರಿ ದುರ್ಗಾಪರಮೇಶ್ವರಿ
 ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿ ಪಾಲಯ ಮಾಂ |
 ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಶ್ರೀಶಾರದೇಶ್ವರಿ
 ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಿ ಪರಿಪಾಲಯ ಮಾಂ ||

* * *

ನಮೋ ಗೌರಿ ನಾರಾಯಣ ಶ್ರೀದುರ್ಗಾಮಾಯಿ
 ನಿನ್ನಯ ಕೃಪೆಯಲ್ಲದಿರಲು ಕಾವರಾರು ತಾಯಿ ॥

ಮುಲ್ಲಾನಿ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ನಾನಾರ ದೂಡಿಸಲಿ, ನಾನೆ ತೋಡಿದ ಕೂಪ-
ದಾಳದಲಿ ನಾನಾಗಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿಹೇನು ।

ಅರಿವ್ಗೆಗಳ ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನ ಸುಕ್ಕೇತ್ರದಲಿ
ನಾನೆ ಈ ಬಾವಿಯನು ತೋಡಿರುವೆನು ।
ಕಾಲರೂಪದ ಕರಿಯ ನೀರೆದ್ದು ನುಗ್ಗತಿದೆ
ಓ ತಾಯಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಶರಣೆನುವೆನು ।

ನಾನೆಯೇ ನನಗೆ ಹಗೆ, ಹೇಗೆ ತಡೆಯಲಿ ಹೇಳು
ಮೇಲೆದ್ದು ನುಗ್ಗವೀ ಕಾಳಜಲವ ?

ಎನ್ನ ಎದೆಯುದ್ದಕೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು ನೀರು,
ನೀನಲ್ಲಿನಾನ್ನರು ರಕ್ಷಿಸುವರು ?

ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ರಕ್ಷ, ನಿನೊಳಗೆ ಈ ಭಿಕ್ಷ,
ದಾಟಿಸಾಟಿಯ ಧಡಕೆ ಈ ಶಿಶುವನು ।

—ವಚನವೇದ

ಚಕ್ರವಾಕ*-ರ್ಯಾಪತಾಲ

ಮಾಡಬಾರದ ಮಾಡಿ, ಆಗಬಾರದು ಆಗಿ
ಬಾಳೆಲ್ಲ ಬರಿದಾಗಿ, ಗೋಳೀಂದೆ ಉಳಿದಾಗ
ಅಂತರಾಳದಿ ಬೆಳಗಿ, ಸಂತಸವ ಕರುಣೇಸಿಹೆ
“ಎಷು ಮಗು, ನಾನಿಹೆನು!” ಎನ್ನುತ್ತ ಕರೆದೆ ||

ಆವರಿವರ ಉಪದೇಶ ಬರಿಯ ಬಾಯಾತ್ತಾಗಿ
ರವಿರಹಿತ ಕತ್ತಲೆಯೆ ಎತ್ತೆತ್ತ ಕವಿದಾಗ
ಕರುಣೇಸಿಹೆ ಓ ತಾಯಿ, ತವ ಚರಣಾಶ್ರಯವ
“ಬಾ ಕಂದ, ಇಹ ನಾನು, ಕುಂದದಿರು” ಎಂದು ||

ಜಗವೆಲ್ಲ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮತಿಗೆಟ್ಟು, ಗತಿಗೆಟ್ಟು,
ಆವುದನು ಗೃಹಯಲೂ ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಎನಗೆ
“ನಾನೆ ಸಾಧನೆ ಸಿದ್ಧಿ ಗತಿ ಆಸರೆಯು ನಿನಗೆ”
ಎನ್ನುತ್ತ ವರವಿತ್ತ ಗುರು-ದೃವ-ಜನನಿ ||

— ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನಂದ

ದುರ್ಗಾ—ತ್ರಿಶಾಲ

ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರಮ್ಮ | ನಮ್ಮಮ್ಮೆನೇ ಸೌ-
ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರಮ್ಮ ||

ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲ್ಪಳ ಧ್ವನಿಯನು ತೋರುತ
ಹೆಚ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚೆಯನಿಕ್ಕುತ್ತ
ಸಜ್ಜನ ಸಾಧು ಪೂಜೆಯ ವೇಳಿಗೆ
ಮಚ್ಚಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ||

ಕನಕವೃಷ್ಟಿಯ ಕರೆಯುತ ಬಾರೆ
ಮನಕೆ ಮಾನವ ಸಿದ್ಧಿಯ ತೋರೆ
ದಿನಕರಕೋಟಿ ತೇಜದಿ ಹೊಳೆಯುವ
ಜನಕರಾಯನ ಕುಮಾರಿ ಬೇಗ ||

ಅತ್ತಿತ್ತಗಲದೆ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲಿ
ನಿತ್ಯಮಹೋತ್ಸವ ನಿತ್ಯ ಸುಮಂಗಳ
ಸತ್ಯವ ತೋರುವ ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ
ಚಿತ್ತದಿ ಹೊಳೆವ ಪುತ್ತಳಿ ಬೊಂಬೆ ||

ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯವ ಹೊಟ್ಟು
ಕಂಕಣ ಕೈಯನು ತಿರುಪ್ತತ ಬಾರೆ
ಹುಂಕಮಾಂಕಿತೆ ಪಂಕಜಲೋಚನೆ
ವೆಂಕಟರಮಣ ಬಿಂಕದ ರಾಣೆ ॥

ಸಕ್ಕರೆ ತುಷ್ಟ ಕಾಲುವೆ ಹರಿಸಿ
ಶುಕ್ರವಾರದ ಪೂಜೆಯ ವೇಳಿಗೆ
ಅಕ್ಕರೆಯಳ್ಳಿ ಅಳಗಿರಿರಂಗನ
ಚೊಕ್ಕ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟಲನ ರಾಣೆ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

*

*

*

ಜಯದುರ್ಗಾ ಜಯದುರ್ಗಾ ದುರ್ಗತಿನಾಶಿನಿ
ಅನಂದದಾಯಿನಿ ಮಾ ॥

ಗೌಡಸಾರಂಗ—ದಾದರಾ

ಏನು ಧನ್ಯಳೋ | ಲಕುಮಿ | ಎಂಥಾ ಮಾನ್ಯಳೋ ||

ಸಾನುರಾಗದಿಂದ ಹರಿಯ
ತಾನೆ ಸೇವ ಮಾಡುತ್ತಿಹಳು ||

ಕೋಟಿಕೋಟಿ ಭೃತ್ಯರಿರಲು
ಹಾಟಕಾಂಬರನ ಸೇವೆ |
ಸಾಟಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ ಪೂಣ್ಯ
ನೋಟದಿಂದ ಸುಖಿಸುತ್ತಿಹಳು ||

ಭಕ್ತ ಚಾಮರ ವ್ಯಜನ ಪರ್ಯಂತ
ಪಾತ್ರರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ಚಿತ್ತಚರಿತನಾದ ಹರಿಯ
ನಿತ್ಯಸೇವ ಮಾಡುತ್ತಿಹಳು ||

ಸರ್ವತ್ರದಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ
ಸರ್ವದೋಷರಹಿತನಾದ
ಶರ್ವವಂದ್ಯನಾದ ಪುರಂದರ
ವಿಟ್ಲನ್ನ ಸೇವಿಸುವಳು ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಶ್ರೀರಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ

ಹಂಸಧ್ವನಿ*—ಆದಿತಾಳ

ಭಜ ರೇ ರಘುವೀರಂ
ಮಾನಸ, ಭಜ ರೇ ಬಹುಧೀರಮ್ ||

ಅಂಬುದಡಿಂಭವಿಡಂಬನಗಾತ್ರಮ್
ಅಂಬುದವಾಯನ ನಂದನದಾತ್ರಮ್ ||

ಕುಶಿಕಸುತಾಪ್ರಿತ ಕಾಮುಕವೇದಮ್
ವಶಿಷ್ಠದಯಾಂಬುಜಭಾಸ್ಕರಪಾದಮ್ ||

ಕುಂಡಲಮಂಡನಮಂಡಿತಕಣಿಮ್
ಕುಂಡಲಿಮಂಚಕಮದ್ಭೂತವಣಿಮ್ ||

ದಂಡಿತಸುಂದಸುತಾದಿಕವೀರಮ್
ಮಂಡಿತಮನುಕುಲಮಾಶ್ರಯ ಶೌರಿಮ್ ||

ವರಮಹಂಸಮವಿಲಾಗಮವೇದ್ಯಮ್
ವರಮವೇದಮಕುಟೀಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಮ್ ||

—ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮೋಂದ್ರ

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಶೃಂಪಾಲು ಭಜ ಮನ
ಹರಣಭವಭಯದಾರುಣಂ ।
ನವಕಂಜಲೋಚನ ಕಂಜಮುಖಿ ಕರ-
ಕಂಜ ಪದಕಂಜಾರುಣಂ ॥

ಕಂದಪರ್ ಆಗಣಿತ ಆಮಿತ ಭವಿ
ನವನೀಲನೀರದ ಸುಂದರಂ ।
ಪಟ ಪೀತ ಮಾನಹು ತಡಿತ ರುಚಿ ಶುಚಿ
ನೌಮಿ ಜನಕಸುತ್ತಾವರಂ ॥

ಭಧ ದೀನಬಂಧು ದಿನೇಶ ದಾನವ-
ದೃತ್ಯವಂಶನಿಕಂದನಂ ।
ರಘುನಂದ ಆನಂದಕಂದ ಕೈಶಲ
ಚಂದ ದಶರಥನಂದನಂ ॥

ಶಿಥಮುಕುಟ ಕುಂಡಲ್ ತಿಲಕ ಚಾರು
ಉದಾರು ಅಂಗವಿಭೂಷಣಂ ।
ಆಜಾನುಭುಜ ಶರಚಾಪಧರ
ಸಂಗ್ರಾಮಜಿತವಿರದ್ಯಾಷಣಂ ॥

ಇತಿ ವದತ ತುಲಸೀದಾಸ ಶಂಕರ-
ಶೈಷಮುನಿಮನರಂಜನಂ ।
ಮಮ ಹೃದಯಕಂಜ ನಿವಾಸ ಕುರು
ಕಾಮಾದಿ ವಿಲದಲಗಂಜನಂ ॥

—ತುಲಸೀದಾಸ

ಭಿಮಪಲಾಸೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಜ್ಯೇ ಜ್ಯೇ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹರಿ ॥
ದಶರಥನಂದನ ರಾಮ ನಮೋ ।
ವಸುದೇವನಂದನ ಕೃಷ್ಣ ನಮೋ ॥

ಕೌಸಲ್ಯಾತನಯ ರಾಮ ನಮೋ
ದೇವಕಿನಂದನ ಕೃಷ್ಣ ನಮೋ ॥

ಸೀತಾರಮಣ ಶ್ರೀರಾಮ ನಮೋ ।
ರಾಧಾರಮಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಮೋ ॥

ರಾವಣಮದನ ರಾಮ ನಮೋ ।
ಕಂಸವಿಮದನ ಕೃಷ್ಣ ನಮೋ ॥

ಬ್ರೀರವೀ—ವಕತಾಲ

ಸದಾ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ರಾಮನಾಮ ॥

ಬರಲಿ ರಾಮನಾಮ ಸದಾ ಬರಲಿ ಕೃಷ್ಣ ನಾಮ ।

ಸತತ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸೇವೆ ನೀಡು ಎನಗೆ ರಾಮ ॥

ನಿನ್ನ ನಾಮ ನೇನೆಪುದಕೆ ಕರುಣೆಸೆನಗೆ ಸುಮನವ ।

ನಾ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವ ॥

ರಾಮನಿನ್ನ ನಾಮ ರಾಮ
 ಶ್ರೀಮಂದ ಯ್ಹಿನಾ
 ಸೀತಾ ಭಾರ್ಥಿ ವೀರ ಹೀರ್ಮಾಲ
 ಹರೇ ರಾಮ ಹರೇ ರಾಮ ನಾರಾಯಣ ನಾನುಹೇಳಿ
 ರಾಮ ರಾಮ ಹರೇ ಹರೇ ।
 ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ
 ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಹರೇ ॥

ಜೋನಪ್ರೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ರೋಮಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸೋ ಹೇ ಮನುಜಾ ॥

ಆ ಮಂತ್ರ ಈ ಮಂತ್ರ ನೆಚ್ಚಿ ನೀ ಕೆಡಬೇಡ
ಸೋಮಶೇಖರ ತನ್ನ ಭಾಮಿನಿಗೊರೆದಿಹ ॥

ಕುಲಹೀನನಾದರೂ ಶಾಗಿ ಜಪಿಸುವ ಮಂತ್ರ
ಸರಿವ ಭೀತಿಯೊಳು ಉಚ್ಛರಿವ ಮಂತ್ರ ।
ಹಲವು ಪಾಪಂಗಳ ಹದಗೆಡಿಸುವ ಮಂತ್ರ
ಸುಲಭದಿಂದಲಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ ಮಂತ್ರ ॥

ಸತಲ ವೇದಗಳಿಗೆ ಸಾರವೆನಿವ ಮಂತ್ರ
ಮುಕುತಿ ಮಾರ್ಗಕೆ ಇದೇ ಮೂಲಮಂತ್ರ ।
ಭಕುತಿರಸಕೆ ಭವ್ಯ ಮಾರ್ಗ ತೋರುವ ಮಂತ್ರ
ಸುಖಿನಿಧಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ ಮಹಾಮಂತ್ರ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಮೀಶಪೀಲೂ—ಶ್ರಿತಾಲ

ಶೇಲತಿ ಮಮ ಹೃದಯೇ ರಾಮಃ ॥

ಮೋಹಮಹಾಣವತಾರಕಕಾರೀ
ರಾಗದ್ವೈಷಮುಖಾಸುರಮಾರೀ ॥

ಶಾಂತಿವಿದೇಹಸುತಾಸಹಚಾರೀ
ದಹರಾಯೋಧ್ಯಾನಗರವಿಹಾರೀ ॥

ಪರಮಹಂಸಸಾಮ್ರಜ್ಞೋಧ್ವರೀ
ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದಶರೀರೀ ॥

—ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮಂದ್ರ

*

*

*

ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮನಾಮ ತಾರಕಮ್
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಾಸುದೇವ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿದಾಯಕಮ್ ।
ಜಾನಕೀಮನೋಹರಮ್ ಸರ್ವಲೋಕ ನಾಯಕಮ್
ಶಂಕರಾದಿ ಸೇವ್ಯಮಾನ ಪುಣ್ಯನಾಮ ಶಿತ್ಯನಮ್ ॥

ಯಮನ್—ರುಪತಾಲ

ರಾಮ ಎಂಬಿವ ಏರಡು ಅಕ್ಕರದ ಮಹಿಮೆಯನು
ಘಾಮರರು ತಾವೇನು ಬಲ್ಲರಯ್ಯ॥

‘ರ’ ಎಂದ ಮಾತ್ರದೊಳು ರಕ್ತ ಮಾಂಸದೊಳಿದ್ದ
ಅಯಸ್ಸಿಗತವಾದ ಅತಿ ಪಾಪವನ್ನು!
ಮಾಯವನು ಮಾಡಿ ಮಹರಾಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಡುವ
ದಾಯವನು ವಾಲ್ಯೋಚ ಮುನಿರಾಯ ಬಲ್ಲ॥

ಮತ್ತೆ ‘ಮ’ ಎಂದೆನಲು ಹೊರಬಿದ್ದ ಪಾಪಗಳು
ಒತ್ತಿ ಒಳಪ್ಪೊಗದಂತೆ ಕವಾಟವಾಗಿ।
ಚಿತ್ತ ಕಾಯಗಳ ಪವಿತ್ರ ಮಾಡುವ ಪರಿಯ
ಭಕ್ತವರ ಹನುಮಂತನೊಬ್ಜ ತಾ ಬಲ್ಲ॥

ಧರೆಯೋಳೀ ನಾಮಕೈ ಸರಿಮಿಗಿಲು ಇಲ್ಲೆಂದು
ಪರಮ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರೋಗಳುತ್ತಿಹವು।
ಸಿರಿಯರಸ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟಲನ ನಾಮವನು
ಸಿರಿಕಾಶಿಯೋಳಗಿಪ್ಪ ಶಿವನು ತಾ ಬಲ್ಲ॥

—ಪುರಂಬರದಾಸ

ಮೇಘ ಮಲ್ಲಾರ್—ಶ್ರೀತಾಲ

ರಾಮ ಪಾಲಯ | ದಶರಥ | ರಾಮ ಪಾಲಯ ||

ರಾಮರೂಪಚಿತಕಾಮ ನಿರಂತರ |

ತರುಣಾರುಣಮೃದುಚರಣಾಂಭುಜಯುಗ ||

ಅಮಲಕಮಲನಿಜನಾಭಿವಿರಾಜಿತ |

ಹರಸುರಸರಸಿಜಭವಗರುಡಾಚೀತ ||

ವಸುಧೇಶ್ವರದಶಶಿರಮದಖಿಂಡನ

ಇಂದುವದನದಶಸ್ಯಂದನನಂದನ ||

ಕರುಣಾಕರತರಣೀಜವರದಾಯಕ |

ವರೆನರಸಿಂಹದಾಸಾಚೀತವಾದುಕ ||

—ನರಸಿಂಹದಾಸ

ಯಮನ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಪಿಬ ರೇ ರಾಮರಸಂ ರಸನೇ ।

ಪಿಬ ರೇ ರಾಮರಸಂ ॥

ದೂರೀಕೃತ ಪಾತಕ ಸಂಸಗ್ರಹಂ ।

ಪೂರಿತ ನಾನಾ ವಿಧ ಫಲವಗ್ರಹಂ ॥

ಜನನ ಮರಣ ಭಯ ಶೋಕವಿದೂರಂ ।

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಗಮಾಗಮ ಸಾರಂ ॥

ಪರಿಪಾಲಿತ ಸರಸಿಜ ಗಭಾರಂದಂ ।

ಪರಮ ಪವಿತ್ರೀಕೃತ ಪಾಷಂದಂ ॥

ಶುದ್ಧ ಪರಮಹಂಸಾಶ್ರಮ ಗೀತಂ ।

ಶುಕ ಶೈನಕ ಕೌಶಿಕ ಮುಖಿ ಹೀತಂ ॥

—ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮಂದ

ರಿಂದ್ಯೋಚಿ—ತ್ರಿತಾಲ

ಗೋವಿಂದ ಮಾಧವ ಗೋಪಾಲ ಕೇಶವ |
ನರಸಿಂಹಾಚ್ಯುತ ನಾರಾಯಣ ||
ದಶರಥನಂದನ ಸೀತಾಮನೋಹರ |
ದನವಮರ್ದನ ದಯಾನಿಧೇ ||
ರಾಮ ರಾಘವ ರಾಜೇವಲೋಚನ |
ಕಾಮಿತ ಫಲದ ಕರಿವರದ ||
ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವ ಅಂಬುಜಲೋಚನ |
ಕಾಮಿತ ಫಲದ ಕರಿವರದ ||
ರಾಮ ರಾಮ ಗೋವಿಂದ ರಾಮ |
ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಮ ಪಾಠಿ ||
(ಶ್ರೀ)ರಾಮ ರಾಮ ವಟಭೂಭಿರಾಮ |
ಹೋದಂಡರಾಮ ಪಾಠಿ ||
ರಾಮ ರಾಮ ನಯನಾಭಿರಾಮ |
ಲೋಕಾಭಿರಾಮ ಪಾಠಿ ||
ಜಲಧಿಶಯನ ರವಿಚಂದ್ರವಿಲೋಚನ |
ಜಲಜಭವಸ್ತುತ ಶ್ರೀರಾಮ್ |
ಕೌಸಲ್ಯಾತ್ಮಜ ಕಾಮಿತ ಫಲದ |
ಮಾರುತಿಸೇವಿತ ಪಾಠಿ ||
ರಾಮ ರಾಮ ಪಾಠಿ ಹರೇ |
ರಾಮ ರಾಮ ಪಾಠಿ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ ||

ದರಬಾರೀ ಕನಕಾ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮು
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ॥

ರಾವಣನ ಮೂಲೆಬಲ ಕಂಡು ಕಟಿಸೆಣ್ಣೆ
ಅವಾಗಲೇ ಬೆದರಿ ಓಡಿದವು ।
ಈ ವೇಳೆ ನರನಾಗಿ ಇರಬಾರದೆಂದೆಣಿಸಿ
ದೇವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಜಗವೆಲ್ಲ ತಾನಾದ ॥

ಇವನಿಗೆ ಅವ ರಾಮು ಅವನಿಗೆ ಇವೆ ರಾಮು
ಅವನಿಯೊಳೀ ಪರಿ ಯಾವವುಂಟೇ ।
ಲವಮಾತ್ರದಿ ಅಸುರರ್ ದುರುಳತನದಿ ಕೂಡಿ
ಅವರವರ್ಮ್ಮಾಡೆದಾದಿ ಹತರಾಗಿ ಷೋದರು ॥

ಹನುಮದಾದಿಗಳು ಇವನನಪ್ಪಿಕೊಂಡು
ಕುಣೆಕುಣೆದಾಡಿದರು ಹರುಷದಿಂದ ।
ಕ್ಷೋದಲಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನು
ಕೊನೆಗೊಬ್ಬನಾಗಿಯೇ ರಣದಲಿ ನಿಂದ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಬಾಗೇಶ್ವರ—ಶ್ರಿತಾಲ

ರಾಮಂ ಘನಶ್ಯಾಮಂ
 ಗುಣಧಾಮಂ ರಮ್ಯನಾಮಂ ।
 ಕ್ಷೇಮಂ ಮುಖಸೋಮಂ .
 ರಿಪುಭೀಮಂ ಚಿತ್ತಕಾಮಂ ಭಜೇ ॥
 ವೀರಂ ಮೇರುಧೀರಂ
 ಸುಕುಮಾರಂ ಆತ್ಮಾರಂ ।
 ಶೂರಂ ಸರ್ವಾಧಾರಂ
 ಸದ್ವಿಚಿರಂ ಶಭಾಕಾರಂ ಭಜೇ ॥
 ಧ್ಯಾನಂ ಚಿತ್ತಲೀನಂ
 ಸ್ತೋತ್ರಿಮಾನಂ ದಯಾಸ್ಥಾನಂ ।
 ಜ್ಞಾನರ ಸ್ವಯಂಭಾನಂ
 ಕಾಮಧೀನುಂ ಶ್ರುತಿಮಾನಂ ಭಜೇ ॥
 ವೇದಂ ವೇದಗೀತಂ
 ನಿಜಚೋಧಂ ವಿಶ್ವಾತೀತಂ ।
 ಮೋದಂ ದಶನಾದರೆ
 ಕವಿನೋದಂ ಮೃದುಪಾದಂ ಭಜೇ ॥
 ಶ್ರೀತಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸಂ
 ಮಂದಹಾಸಂ ಚಿದ್ವಿಲಾಸಂ ।
 ಭಾಸಂ ಚಿತ್ತಕಾಸರ
 ಅಚ್ಯುತೀತಂ ಭವನಾಶಂ ಭಜೇ ॥

ಮಾಲಕೈಂಸ್ — ತ್ರಿತಾಲ

ವಂದೇ ಸಂತಂ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಂ ।
ರಾಮದಾಸಮಹಲಂ ಬಲಪಂತಂ ॥

ರಾಮಕಥಾಮೃತಮನುನಿವಸಂತಂ ।
ಪರಮಪ್ರೇಮಭರೇಣ ನಟಂತಂ ॥

ಪ್ರೇಮರುದ್ಗಲಮಶ್ವವಹಂತಂ ।
ಪುಲಕಾಂಚಿತ ವಪುಷಾ ವಿಲಸಂತಂ ॥

ಕದಾಚಿದಾನಂದೇನ ಹಸಂತಂ ।
ಕ್ಷಚಿತ್ ಕದಾಚಿದಪಿ ಪ್ರರುದಂತಂ ॥

ಸರ್ವಂ ರಾಮಮಯಂ ಪಶ್ಯಂತಂ ।
ರಾಮ ರಾಮ ಇತಿ ಸದಾ ಜವಂತಂ ॥

ಸದ್ಗುರೈವಧಂ ಸಮುದಿಶಂತಂ ।
ವಿಟ್ಟಲಪಂತಂ ಪ್ರತಿಸುಖಿಯಂತಂ ॥

— ವಿಟ್ಟಲಪಂತ

ಯಮನ್—ತ್ರಿತಾಲ

ರಾಮದೂತ ಹನುಮಾನ್ ವಿಜಯತೇ
ರಾಮದೂತ ಹನುಮಾನ್ ||

ಯೋ ರಘುಪತಿನಾ ಸಹ ಸುಗ್ರೀವಂ
ಮೈತ್ರು ಯೋಜಿತವಾನ್ ||

ತೀತ್ವಾ ದುಸ್ತರಸಿಂಥಂ ಸೀತಾ-
ಶುದ್ಧಿಂ ಯಃ ಕೃತವಾನ್ ||

ಭಿತ್ವಾರಣ್ಯಂ ಹತ್ವ ಅಕ್ಷಂ
ಲಂಕಾಂ ಜ್ಞಾಲಿತವಾನ್ ||

ಪುನರೇತ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಮಂ ವಿಟ್ಲ-
ಮಪಿ ಯೋ ಹಣಿತವಾನ್ ||

—ವಿಟ್ಲಪಂತ

ಬೇಹಾಗ್—ತ್ರಿತಾಲ

ರಾಘವಂ ಕರುಣಾಕರಂ
 ಭವನಾಶನಂ ದುರಿತಾಪಹಂ ।
 ಮಾಧವಂ ಖಿಗ್ಗಾಮಿನಂ
 ಜಲರೂಪಿಣಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ॥

ಪಾಲಕಂ ಜನತಾರಕಂ
 ಭವಹಾರಕಂ ರಿಪುಮಾರಕಂ ।
 ತ್ವಾಂ ಭಜೇ ಜಗದೀಶ್ವರಂ
 ನರರೂಪಿಣಂ ರಘುನಂದನಂ ॥

ಚಿದ್ರನಂ ಚರಜೀವಿನಂ
 ಮಣಿಮಾಲಿನಂ ವರದೋನ್ಯುಲಿಂ ।
 ಶ್ರೀಧರಂ ಧೃತಿದಾಯಕಂ
 ಬಲವರ್ಧನಂ ಗತಿದಾಯಕಂ ।

ಶಾಂತಿದಂ ಜನತಾರಕಂ
 ಶರಧಾರಿಣಂ ಗಜಗಾಮಿನಂ
 ತ್ವಾಂ ಭಜೇ ಜಗದೀಶ್ವರಂ
 ನರರೂಪಿಣಂ ರಘುನಂದನಂ ॥

— ಅನಂದರಾಮಾಯಣಮ್

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ*—ತೇವರಾ

ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಯ್ಯ
ಓ ಅಂಜನೇಯ ||

ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ
ನನ್ನನ್ನ ಬಿಡಬೇಡ |

ನೀನಿದ್ದ ಗೃಹದಲ್ಲಿ
ನನ್ನನ್ನ ಇರಿಸಯ್ಯ ||

ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವು ಮಾಡಿ
ಆರು ಬೀದಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ |

ಕವ್ವಪಡುವುದು ಯಾಕೊ
ಸೃಷ್ಟಿಲ ರೂಪದೇವ ||

ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲಿ
ಸಾಮುದ್ರ ಸಂಸಾರವು |

ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ಪ್ರಜರು
ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ತಿಳಿಯಲ್ಲ ||

ಧರೆಯೋಳು ಘಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿಪುರವು
ಭಕ್ತ ಅಂಜನೇಯ ಸ್ವಾಮಿ |

ನೀನು ನಾನು ಒಂದಾಗಿ
ಹೋಗೋಣ ತಿರುಪತಿಗೆ || — ಅಂಜನಪ್ರಸ್ವಾಮಿ

ಬ್ರಹ್ಮ—ರೂಪತಾಲ

ಯಾವ ಘಲ ಬೇಕು ಎನಗೇ
 ಜನ್ಮಸಫಲವ ಗೈವ
 ಘಲವಿರಲು ಸುಮೃಗೈ ॥

 ಮೋಕ್ಷಫಲಗಳ ಬಿಡುವ
 ಶ್ರೀರಾಮತರುವಿಹುದು
 ನನ್ನ ಎದೆಯೊಳಗೇ ॥

 ಶ್ರೀರಾಮಕಲ್ಪತರು-
 ಮೂಲದಲ್ಲಿ ನಾ ಕುಳಿತು
 ಬೇಕಾದ ಘಲಗಳನು
 ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವೆ ॥

 ಪ್ರತಿಘಲವ ನಾ ಬಯಸೆ
 ಜಗದ ಕಹಿ ಘಲಗಳನು
 ನಿಮ್ಮಾಂದಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು
 ಮುನ್ನಡೆಯುವೆ ॥

—ವಚನವೇದ

ವಿರಹರಷ್ಟಿಯ*—ಆದಿತಾಲ

ಆಯೋಲತುಲಸೀವನಮಾಲಭೂಷಣ

ಶ್ರೀರಾಮ ರಾಮ ಹರೇ—ಶ್ರೀಮನ್

ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದ ಮಾಥವ

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪಾಲಯ ||

ನಂದನಂದನ ಸುಂದರವದನ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ದಶರಥಬಾಲ ದಶಮುಖಿಕಾಲ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ಶ್ರೀರಾಬಿಧಿತಯನ ಕೃಂಧಾಬಿಧಿಂಧನ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ಧನ್ಯಚರಿತ್ರ ಗಣ್ಯವರೀತ್ರ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ವಾಲಿತಾಮರ ವಾಲಿನಾಶಕ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ಸಾಮಗಾನನುತ ಭೀಮಾನುಜಮಿತ್ರ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ಅಟಕಾಂತಕ ಪಾಟಿತಾಸುರ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ಭಕ್ತಪಾಲಕ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ಕಂಕಣಭೂಷಣ ಪಂಕಜನಯನ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ವರಹೇಮಾಂಬರ ಉರದ್ಯತಶೈಲ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

ಭರತಾನಂದ ಭದ್ರಾದಿವಾಸ—ಶ್ರೀರಾಮ.... ||

—ಭದ್ರಾಚಲ ರಾಮದಾಸ

ಶುದ್ಧಸಾರೇರೀ*—ಆದಿತಾಲ

ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀರಾಮ
ರಘುವರ, ಶುಭಕರ ಶ್ರೀರಾಮ ||

ಶ್ರೀಭುವನ-ಜನ-ನಯನಾಭಿರಾಮ ||

ಆರಕನಾಮ ದಶರಥರಾಮ
ದನುಜವಿರಾಮ ಪಟ್ಟಬಿರಾಮ ||

ರಾಮ ರಘುಕುಲ-ಜಲನಿಧಿ-ಸೋಮ
ಭೂಮಿಸುತ್ತಾಕಾಮ |
ಹಾಮಿತದಾಯಕ ಕರುಣಾಧಾಮ
ಕೋಮಲ-ನೀಲಸರೋಜ-ಶ್ಯಾಮ ||

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ರಾಘವ ನೀ ಬಾ ರಘುಕುಲನಂದನ
 ಅಘಮಷಣನೇ ನೀ ಬಾರೋ ।
 ದಶಮುಖರಾಷಣನ ಲಂಕೆಲಿ ಮಡುಹಿದ
 ಕೌಸಲ್ಯಾತನಯನೇ ನೀ ಬಾರೋ ॥

ಧನುಭಾಷಣವ ಕರದಲಿ ಧರಿಸಿದ
 ದನುಜಕುಲಾಂತಕ ನೀ ಬಾರೋ ।
 ಇನವಂತವನು ಪಾವನಗೈದ
 ಮನುಜಶ್ರೀಷ್ಟನೇ ನೀ ಬಾರೋ ॥

ಅಹಂಕೃದಾರಕ ತಾಟಿಕಫಾತಕ
 ಅಹರಹ ಭಜಿಸುವೆ ನೀ ಬಾರೋ ।
 ಇಹದಲಿ ಪರದಲಿ ಗತಿ ನೀನೆನ್ನುತ
 ತಹತಹ ಪಡುತ್ತಿಹ ನೀ ಬಾರೋ ॥

ಪಿತ್ಯಭಕ್ತನೇ ಸತ್ಯಶೀಲನೇ
 ಸತತವು ನಿನ್ನನೇ ಸ್ತುತಿಸುವೆ ಬಾರೋ ।
 ನತಜನರನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವವನೇ
 ಸೀತಾರಮಣಾ ನೀ ಬಾರೋ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಷಾನಂದ

ಯಮನ್—ರಘುವತಾಲ

ಜಯ ಜಾನಕೀಕಾಂತ ಜಯ ಸಾಧುಜನವಿನುತ |
ಜಯತು ಮೇಹಿಮಾವಂತ ಜಯ ಭಾಗ್ಯವಂತ ||

ದಶರಥಾತ್ಮಜ ಏರ ದಶಕಂಠಸಂಹಾರ
ಪಶುಪತೀಶ್ವರಮಿತ್ರ ಪಾವನಚರಿತ್ರ |
ಕುಸುಮಬಾಣಸ್ವರೂಪ ಕುಶಲಕೀರ್ತಿಕಲಾಪ
ಅಸಮಾಹಸಶಿಕ್ಷ್ಯ ಅಂಬುಜದಳಾಕ್ಷ್ಯ ||

ಸಾಮಗಾನವಿಲೋಲ ಸಾಧುಜನಪರಿಪಾಲ
ಕಾಮಿತಾಧ್ಯ ವಿದಾತ ಕೀರ್ತಿಸಂಹಾತ |
ಸೋಮಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಸಕಲ ಲೋಕಾಧಿತ
ಶ್ರೀಮಹಾರಘಸುಏರ ಸಿಂಧುಗಂಭೀರ ||

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಿರ ಶರಣಜನಮಂದಾರ
ವಿಕಸಿತಾಂಬುಜವದನ ವಿಶ್ವಮಯಸದನ |
ಸುಕೃತಮೋಕ್ಷಾಧಿತ ಸಾಕೀತಪುರವಾಸ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲರಾಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪರಾದೀ—ಕವಾಲೀ

ಹನುಮನ ಮತವೇ ಹರಿಯ ಮತವ್ಯಾ
ಹರಿಯ ಮತವೇ ಹನುಮನ ಮತವ್ಯಾ ॥

ಹನುಮನು ಒಲಿದರೆ ಹರಿ ತಾನೊಲಿವನು ।
ಹನುಮನು ಮುನಿದರೆ ಹರಿಯು ಮುನಿವನು ॥

ಹನುಮನು ಒಲಿಯೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಗೆದ್ದು ।
ಹನುಮನು ಮುನಿಯೆ ವಾಲಿಯು ಬಿದ್ದು ॥

ಹನುಮನು ಒಲಿಯೆ ಏಭೀಷಣ ಗೆದ್ದು ।
ಹನುಮನು ಮುನಿಯೆ ರಾವಣ ಬಿದ್ದು ॥

ಹನುಮನು ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ ದಾಸ ।
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನು ಹನುಮನೊಳ್ಳ ವಾಸ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಕಾಫಿ—ಶ್ರೀತಾಲ

ದಯಮಾಡೋ ರಂಗ ದಯಮಾಡೋ ಕೃಷ್ಣ
ದಯಮಾಡೋ ನಿನ್ನ ಧಾಸ ನಾನೆಂದು ॥

ಹಲವು ಕಾಲದಿ ನಿನ್ನ ಹಂಬಲು ಎನಗೇ ।
ಒಲಿದು ಪಾಲಿಸಬೇಕೋ ವಾರಿಜನಾಭ ॥

ಇಹಪರಗತಿ ನೀನೆ ಇಂದಿರಾರಮಣ ।
ಸಹಾಯ ನಿನ್ನದೇ ಸದಾ ತೋರು ಕರುಣಾ ॥

ಕರಿರಾಜವರದನೆ ಕಂದವ್ಯನಯನ ।
ಹರಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ॥

—ಪುರಂದರಧಾಸ

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ರಘುಪತಾಲ

ಹುವ್ವ ತರುವರ ಮನೆಗೆ ಹುಲ್ಲು ತರುವ
ಅವ್ವ ಲಕುಮೀರಮಣ ಇವಗಿಲ್ಲ ಗರುವ ||

ಚಂದು ದಳ ಶ್ರೀತುಳಸಿ ಚಂದು ಗಂಗೋದಕವ
ಇಂದಿರಾರಮಣಗೆ ಅಷ್ಟತವೆನುತ |

ಚಂದೇ ಮನಸಿನಲಿ ಸಿಂಧುಶಯನ ಎನೆ
ಎಂದೆಂದು ವಾಸಿಪನಾ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ||

ಪಾಂಡವರ ಮನಯೋಳಗೆ ಕುದುರೆಗಳ ತಾ ತ್ವಾಳೆದು
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ತಾ ಹುಲ್ಲನು ತಿನಿಸಿ |
ಆಂಡಜಮಾಹನ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನು
ತೊಂಡರಿಗೆ ತೊಂಧನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿಹನು ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ರಾಗೇಶ್ವರೀ—ದಾದರಾ

ಮರೆಯಬೇಡ ಮನವೆ ನೀನು ಹರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ॥

ಯಾಗಯಜ್ಞ ಮಾಡಲೇಕೆ
ಯೋಗಿಯತಿಯು ಆಗಲೇಕೆ ।
ನಾಗಶಯನ ನಾರದನುತನ
ಕೂಗಿ ಭಜನೆ ಮಾಡೋ ॥

ಸತಿಯು ಸುತರು ಹಿತರು ಎಂದು
ಮತಿಯುಗೆಟ್ಟು ಕೆಡಲಿಬೇಡ ।
ಗತಿಯು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವಾಗ
ಸತಿಯು ಸುತರು ಬರುವರೇ ॥

ಹರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರದಿಂದ
ಫೋರದುರಿತವೆಲ್ಲ ನಾಶ ।
ಪರಮಪುರುಷ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ
ವಿಟ್ಟಲರಾಯ ಪದವಿ ಕೊಡುವ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಚೋಣಪುರೀ—ತ್ರಿಶಾಲ

ನೀನ್ಯಾಕೋ ನಿನ್ನ ಹಂಗ್ಯಾಕೋ ರಂಗ
ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಬಲಪ್ರಾಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೋ ||

ಆ ಮರ ಈ ಮರ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ
ರಾಮ ರಾಮ ಎಂಬೋ ನಾಮವೇ ಕಾಯೋ ||

ಯಮನ ದೂತರು ಬಂದು ಅಜಮಿಳನೆಳಿವಾಗ
ನಾರಾಯಣ ಎಂಬೋ ನಾಮವೇ ಕಾಯೋ ||

ಕರಿ ಮರಕಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಮೋರೆಯಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ
ಅದಿಮೂಲ ಎಂಬೋ ನಾಮವೇ ಕಾಯೋ ||

ಪ್ರಕೂದನ ಪಿತ್ರ ಚಾಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ
ನಾರಸಿಂಹ ಎಂಬೋ ನಾಮವೇ ಕಾಯೋ ||

ಬಾಲೆಯ ಸಭೆಯಲಿ ಸೀರೆಯ ಸೆಳಿವಾಗ
ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬೋ ನಾಮವೇ ಕಾಯೋ ||

ನಿನ್ನ ನಾಮಕೆ ಸರಿ ಕಾಣಿಸೋ ಜಗದಲಿ
ಫಾನ್ನ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟುಲ ||

—ಪುರಂದರದಾವ

ಪಂತುವರಾಳಿ*—ಆದಿತಾಲ

ಸದಾ ಎನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡೋ ಶ್ರೀಹರಿ |
ನಾದಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನ ಚರಣ
ಮೋದದಿಂದ ಭಜಿಸುವೆನೋ ||

ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ನವರತ್ನದ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ |
ಗಾನಲೋಲನ ಕುಶ್ಯಾರಿ
ಜಾಘನದಿಂದ ಭಜಿಸುವೆನೋ ||

ಭಕ್ತಿರಸವೆಂಬ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಹರಿವಾಣಿ |
ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು ಎಂದು
ಮುತ್ತಿನ ಆರತಿಯಿತ್ತುವೆನೋ ||

ನಿನ್ನ ನಾನು ಬಿಡುವನಲ್ಲ ಎನ್ನ ನೀನು ಬಿಡಲು ಸಲ್ಲಿ |
ಘನ್ನಮಹಿಮ ವಿಜಯವಿಟ್ಟು
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನ ಕೇಳೋ ಸೋಲ್ಲಿ ||

—ವಿಜಯದಾಸ

ಬಾಗೇಶ್ವರ—ರಘುಪತಾಲ

ಈ ಪರಿಯ ಸೊಬಗಾವ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಾ ಕಾಣೆ
ಗೋಪೀಜನಪ್ರಿಯ ಗೋಪಾಲಗಲ್ಲದೆ ॥

ದೂರೆಯತನದಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಧರಣದೇವಿಗೆ ರಮಣ
ಸಿರಿಯತನದಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಶ್ರೀಕಾಂತನು ।
ಹಿರಿಯತನದಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಸರಸಿಚೋಧ್ವವನಯ್ಯಾ
ಗುರುವುತನದಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಜಗದಾದಿಗುರುವು ॥

ಘಾವನತ್ವದಿ ನೋಡೆ ಅಮರಗಂಗಾಜನಕ
ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ದಿವಿಜರೋಡೆಯ ।
ಲಾವಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಲೋಕಮೋಹಕನಯ್ಯಾ
ಅವ ಧ್ವಯ್ಯದಿ ನೋಡೆ ಅಸುರಾಂತರಕನು ॥

ಗಗನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಪ ಗರುಡದೇವನೆ ತುರಗ
ಜಗತೀಧರ ಶೇಷ ಪಯ್ಯಂಕರಿಯನ ।
ನಿಗಮಗೋಚರ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಗಲ್ಲದೆ
ಮಿಗಿಲಾದ ಧ್ವವಗಳಗೇ ಭಾಗ್ಯವಂತೇ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

೮

ಕಾಫಿ ಕಾನಡಾ—ತ್ರಿತಾಲ

ಮೂರುತೀಯನೆ ನಿಲಿಸೋ ಮಾಧವ ನಿನ್ನ ।

ಎಳಿ ತುಳಸಿಯ ವನಮಾಲೆಯು ಕೊರಳೊಳು
ಪೂಳಿವ ಹೀತಾಂಬರದಿಂದ ಒಪ್ಪುವ ನಿನ್ನ ॥

ಮುತ್ತಿನ ಸರ ನವರತ್ನದುಂಗುರವಿಟ್ಟು
ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಲಕುಮಿಯು ಉರದಿ ಒಪ್ಪುವ ನಿನ್ನ ॥

ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಪತರು ಭಾಗ್ಯದ ಸುರಥೇನು
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ನಮ್ಮವುರಂದರ ವಿಟ್ಟಲ ॥

—ಪುರಂದರದಾ

*

*

*

ಸಕಲ ಭುವನವಿದು ಶ್ಯಾಮಮಯ
ಗಿರಧರನೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ ॥

ಕುರಂಜಿ*—ಆದಿತಾಲ

ಬ್ರಹ್ಮಿ ಮುಕುಂದೇತಿ ರಸನೇ ॥
ಕೇಶವ ಮಾಥವ ಗೋವಿಂದೇತಿ
ಕೃಷ್ಣನಂದ ಸದಾನಂದೇತಿ ॥
ರಾಧಾರಮಣ ಹರೇ ರಾಮೇತಿ
ರಾಜೀವಾಕ್ಷ್ಯ ಘನಶ್ಯಾಮೇತಿ ॥
ಅಕ್ಷೂರಪ್ರಿಯ ಚಕ್ರಧರೇತಿ
ಹಂಸ ನಿರಂಜನ ಕಂಸಹರೇತಿ ॥
—ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮಂದ್ರ

ಚಕ್ರವಾಕ*—ಆದಿತಾಲ

ನಿನ್ನನೆ ಪಾಡುವೆ ನಿನ್ನನೆ ಪೊಗಳುವೆ
ನಿನ್ನನೆ ಬೇಡಿ ಬೇಸರಿಸುವೆ ॥
ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಪಿಡಿವೆ ನಿನ್ನ ಹಾರ್ದಿಸುವೆ
ನಿನ್ನ ತೊಂಡರಿಗೆ ಕೈಯ ಕೊಡುವೆ ॥
ನಿನ್ನಂತೆ ಸಾಕಬಲ್ಲ ದೇವರಿನ್ನುಂಟೆ
ಘನ್ನ ಪುರಂದರರವಿಟ್ಟುಲ ದೇವರದೇವ ॥

ಜೋಗಿಯಾ—ತ್ರಿತಾಲ

ಕುಣಿಸೋ ರಂಗಾ ಕರುಣಿಸೋ ||
 ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ನಿನ್ನ ಸ್ವರಣೆ ಮರೆಯದಂತೆ ||
 ಯಹಮಾಂಗದನಂತೆ ವ್ರತವ ನಾನರಿಯೆ
 ಶುಕಮನಿಯಂತೆ ಸ್ತುತಿಸಲರಿಯೆ |
 ಬಕ್ಕೆರಿಯಂತೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲರಿಯೆ
 ದೇವತಿಯಂತೆ ಮುದ್ದಿಸಲರಿಯೆನೋ ||
 ಗರುಡನಂದದಿ ಪ್ರಾತ್ತು ತಿರುಗಲು ಅರಿಯೆ
 ಕರೆಯಲರಿಯೆನೋ ಕರಿರಾಜನಂತೆ |
 ವರಕಪಿಯಂತೆ ದಾಸ್ಯ ಮಾಡಲರಿಯೆ
 ಸಿರಿಯಂತೆ ಸುಖಿವಿತ್ತು ಸೇವಿಸಲರಿಯೆನೋ ||
 ಒಲಿಯಂತೆ ದಾನವ ಕೊಡಲಾರೆನೋ ಭಕ್ತಿ-
 ಭಲವನರಿಯೆನೋ ಪ್ರಕಾಶದನಂತೆ |
 ಒಲಿಸಲರಿಯೆನೋ ಅಚ್ಚನನಂತೆ ಸಖಿನಾಗಿ
 ಸಲಹೋ ದೇವರ ದೇವ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಯಾದವ ನೀ ಬಾ ಯದುಕುಲನಂದನ
ಮಾಧವ ಮಧುಸೂದನ ಬಾರೋ ||
ಸೋದರಮಾವನ ಮಧುರೆಲಿ ಮಡುಹಿದ
ಯಶೋದಾಕಂದ ನೀ ಬಾರೋ ||

ಕಣಕಾಲಂದುಗೆ ಫುಲುಫುಲುರೆನುತಲಿ
ರಘುರುಧಿಣ ವೇಣುನಿನಾದದಲಿ |
ಚಿಣ್ಣುಕೋಲು ಚೆಂಡು ಬುಗುರಿಯಾಡುತ
ಸಣ್ಣವರೊಡಗೂಡಿ ನೀ ಬಾರೋ ||

ಶಂಖ ಚಕ್ರವೃತ್ತೀಯಲಿ ಹೊಳೆಯುತ
ಬಂಕದ ಗೋವಳ ನೀ ಬಾರೋ |
ಆಕಳಂಕ ಚರಿತನೆ ಅದಿನಾರಾಯಣ
ಬೇಕೆಂಬ ಭಕ್ತರಿಗ್ನಾಲಿ ಬಾರೋ ||

ಬಿಗಮಾಹನನೆ ಒಗೆಬಗೆರೂಪನೆ
ನಗೆಮೇಗದರಸನೆ ನೀ ಬಾರೋ |
ಜಗಯೋಳು ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಾಗಳುವೆ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ನೀ ಬಾರೋ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಹರಿಭಜನ ಮಾಡೋ ನಿರಂತರ |
 ಪರಗತಿಗಿದು ನಿಧಾರ ನೋಡೋ ||

ಮೊದಲೆ ತೋರುತದೆ ಮಥುರ ವಿಷಯಸುಖ
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಅನೇಕ ||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೋದಿದರೇನು
 ಸಾಧನಕಿದು ನಿಧಾರ ||

ಸಾರವೋ ಒಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ವಿಮೋಚಕ
 ಸೇರೋ ಶ್ರೀ ಹಯವದನನ್ನ ||

—ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿ

* * *

ಹೇ ಗೋವಿಂದ ನಾರಾಯಣ
 ಮಮ ಜೀವನ ಮಮ ಪ್ರಾಣ ||

ಸಿಂಹೇಂದ್ರಮಧ್ಯಮು*—ತ್ರಿತಾಲ

ಎಂದಿಗಾಹುದೋ ನಿನ್ನ ದರುಶನ
ಇಂದಿರೇಶ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದ ||

ತಂದೆ ತಾಯಿ ನೀನೇ ಬಂಧು ಬಳಗ ನೀನೇ
ಎಂದು ಭಜಿಸುವಾ ಆನಂದ ಗೋವಿಂದ |
ಸರಸಿಚೋದ್ಯವಾ ಶ್ರೀಹರೀಶನಾದ ನಿನ್ನ
ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾ ಸುಖಿ ಎಂದಿಗಾಹುದೋ ||

ಅಜಭವಾದಿಗಳು ಆನಂದದಿಂದಲಿ
ಭಜಿಸಿ ಪಾಡುವಾ ನಿನ್ನ ಸುಖಿವು |
ದೀನವತ್ತೆಲ ಶ್ರೀನಿಕೇಶನಾ
ಮಾನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವೇ ಸುಖಿವು ||

ಭಯನಿವಾರಣ ಭಕ್ತವತ್ತೆಲ
ವಿಜಯಸಾರಥಿ ವಿಜಯವಿಟ್ಟಲನೇ ||

—ವಿಜಯದಾಸ

ರಿಖಂರ್ಯಾಃಬ್ರ—ತ್ರಿಶಾಲ

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಹರಿನಾಮವ ನೇನೆದರೆ
ಕುಲಕೋಟಿಗಳು ದೃರಿಸುವವೋ ರಂಗಾ ||

ಸುಲಭದ ಮುಕ್ತಿಗೇ ಸುಲಭನೆಂದೆನಿಸುವ
ಜಲರುಹನಾಭನ ನೆನೆ ಮನವೇ ||

ಸ್ವಾನವನರಿಯೆನು ಮೌನವನರಿಯೆನು
ಧ್ಯಾನವನರಿಯೆನೆಂದೆನಬೇಡ |
ಜಾನಕಿವಲ್ಲಭ ದಶರಥನಂದನ
ಗಾನವಿನೋದನ ನೆನೆ ಮನವೇ ||

ಅಚ್ಯಾಸಲರಿಯೆನು ಮೇಚ್ಯಾಸಲರಿಯೆನು
ತುಭ್ಯಾನು ನಾನೆಂದೆನಬೇಡ |
ಅಚ್ಯಾತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದನ
ಇಚ್ಯಾಯಿಂದ ನೀ ನೆನೆ ಮನವೇ ||

ಜಪವೋಂದರಿಯೆನು ತಪವೋಂದರಿಯೆನು
ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲಂದೆನಬೇಡ |
ಅಪಾರ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
ಉಪಾಯದಿಂದಲಿ ನೆನೆ ಮನವೇ ||

—ಪುರಂದರಧಾಸ

ರಾಗಮಾಲಿಕೆ—ರ್ಯಾಪತಾಳ

ಶಹನ*—

ಕಂಡು ಕಂಡು ನೀ ಎನ್ನ ಕೈ ಬಿಡುವರೇ ಕೃಷ್ಣ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮ ದೇವ ॥
ಬಂಧುಗಳು ಎನಗಿಲ್ಲ ಬದುಕಿನಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ¹
ಸಿಂದೆಯಲ್ಲಿ ನೊಂದೆನಯ್ಯ ನೀರಜಾಕ್ಷ ।
ಬಂಧು ಬಳಗವು ನೀನೆ ತಂದೆತಾಯಿಯು ನೀನೆ
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನೋ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ॥

ಮೋಹನ*—

ಕೃಣಫೇಂದು ಯುಗಮಾಗಿ ತೃಣಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ
ಎಣಸಲಾರದ ಭವದಿ ನೊಂದೆ ನಾನು ।
ಸನಕಾದಿ ಮುನಿವ್ರಂಧ್ಯ ವನಜಸಂಭವಜನಕ
ಫಣಶಾಯಿ ಪ್ರಕ್ಳಾದವರದ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ॥

ಬ್ರೀರವೀ*—

ಭಕ್ತವಶ್ವಲನೆಂಬೋ ಬಿರುದು ಪೋತ್ತಮೇಲೆ
ಭಕ್ತರಾಧೀನನಾಗಿರಬೇಡವೇ । ~
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಸಮ್ಮು ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲನೆ
ಶಕ್ತಿ ನೀನಹುದೆಂದು ನಂಬಿದೆನೋ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಭೈರವೀ— ಏಕತಾಲ

ಶಂಗಳಿವ್ಯಾತಕೋ ಕಾವೇರಿರಂಗನ ನೋಡದ ||

ಜಗಂಗಳೊಳಗೆ ಮಂಗಳಮೂರುತಿ
ರಂಗನ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳ ನೋಡದ ||

ಎಂದಿಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಜನರು
ಬಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು |
ಚಂದ್ರ ಪ್ರಷ್ಟರಣ ಸ್ವಾನವ ಮಾಡಿ
ಉನಂದದಿಂದಲ್ಲಿ ರಂಗನ ಕಾಣದ ||

ಹರಿಪಾದೋದಕಸಮ ಕಾವೇರಿ
ವಿರಚಾ ನದಿಲಿ ಸ್ವಾನವ ಮಾಡಿ |
ವರಮ ವೈಕುಂಠ ರಂಗ ಮಂದಿರ
ವರವಾಸುದೇವನ ನೋಡದ ||

ಹಾರ ಹೀರ ವೈಜಯಂತಿ
ತೋರ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಪದಕ |
ತೇರನೇರಿ ಬೀದಿಲಿ ಬರುವ
ರಂಗವಿಟ್ಟಲರಾಯನ ನೋಡದ ||

— ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಸ್ವಾಮಿ

ದೇಸ್—ತ್ರಿತಾಲ

ದೇವ ಬಂದಾ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದಾನೋ
ದೇವರ ದೇವ ಶರೋಮಣ ಬಂದನೋ ||

ಉರಗಶಯನ ಬಂದ ಗರುಡಗಮನ ಬಂದ
ನರಗೊಲಿದವ ಬಂದ ನಾಶಾಯಣ ಬಂದ ||

ಮಂದರೋಧ್ದರ ಬಂದ ಮಾಮನೋಹರ ಬಂದ
ಬೃಂದಾವನಪತ್ತಿ ಗೋವಿಂದ ಬಂದನೋ |
ನಕ್ರಹರನು ಬಂದ ಚಕ್ರಥರನು ಬಂದ
ಅಕ್ಷೂರಗೊಲಿದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಬಂದನೋ ||

ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಭಾಗ್ರಜ ಬಂದ
ಅಕ್ಷಯಫಲದ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿರಮಣ ಬಂದ |
ನಿಗಮಗೋಚರ ಬಂದ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನು ಬಂದ
ನಗೆಮುಖ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ಬಂದನೋ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಬ್ರಹ್ಮ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ಎನು ಮಾಡಿದರೇನು ಭವ ಹಿಂಗದು ಸ್ವಾಮಿ
ದಾನವಾಂತಕ ನಿನ್ನ ದಯವಾಗದನಕ ||

ಅರುಣೋದಯದೊಳಿದ್ದು ಅತಿಸ್ವಾನಗಳ ಮಾಡಿ
ಬೆರಳೀಣಿಸಿದೆ ಅದರ ನಿಜವರಿಯದೆ |

ಚರಣ ಸಾಷ್ಟುಂಗವನು ಮಾಡಿ ನಾ ದಣಿದೇನೋ
ಹರಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾಕರಾಕ್ಷಸಾಗದನಕ ||

ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳನೋದಿ ಚೆಂಡಾದೆ
ಅತಿ ಶೀಲಗಳನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ದಣಿದೆ |
ಗತಿಯ ಪಡೆಯುವೆನೆಂದು ಕಾಯ ದಂಡಿಸಿದೇನೋ
ರತಿಪತಿಪಿತ ನಿನ್ನ ದಯವಾಗದನಕ ||

ಧ್ಯಾನವನು ಮಾಡಿದೆನು ಮೌನವನು ತಾಳಿದೆ ಮ-
ಹಾನು ಪುರುಣಾಧಕೈ ಮನವನಿಕೈ |
ಅನಾಧಬಂಧು ಶ್ರೀ ಪುರಂದರರವಿಟ್ಟಿಲನ
ಧ್ಯಾನಿಸುವರೊಡಗೂಡಿ ನೆಲೆಗಣಾದನಕ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಶೋದ*-ಶ್ರೀತಾಲ

ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆಂಬುಪುದೇತಕೋ
ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲಿನಗೆ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಈ ನರಜನ್ಮವನಿತ್ತು
ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಮನಕರಗಿಸುಪುದ ಕಂಡು ॥

ಕರಿ ಧ್ವನಿ ಬಲಿ ಪಾಂಚಾಲಿ ಅಹಲ್ಯೆಯ
ಪೂರೆದವ ನೀನಂತೆ ।

ಅರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಲದೆಲ್ಲವು
ಪರಿಪರಿ ಕಂತೆಗಳಂತಿವೆ ಕೃಷ್ಣಾ ॥

ಕರುಣಾಕರ ನೀನಾದರೆ ಈಗಲೆ
ಕರಪಿಡಿದೆನ್ನನು ಹರಿ ಕಾಯೋ ।
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನೆ ಸರಸ ನೀನಾದರೆ
ದುರಿತಗಳೆನ್ನನು ಬಾಧಿಪುದುಂಟೆ ॥

ಮರಣಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಜಮಿಳಗೊಲಿದೆ
ಗರುಡಧ್ವಜನೆಂಬ ಬಿರುದಿನಿಂದ ।
ವರಬಿರುದುಗಳು ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ
ತ್ವರಿತದಿ ಕಾಯೋ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲು ॥

—ಪುರಂದರದೂಸ

ಹಮೀರ್-ಕೇದಾರ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಶ್ರೀಹರಿ ಕಾಯೋ ಕರುಣಾನಿಧೇ ॥

ಬಿಗವರಗಮನ ಕರುಣಾನಿಧೇ ॥

ಜ್ವಾನ ಧ್ಯಾನದ ನಿಜ ಸಾಧನವರಿಯೆ ।

ನೀನೆ ಗತಿಯೆನುತ ಮಾಡುವೆ ನಮನ ॥

ಫೋರೆ ಸಂಸಾರದಿ ತಾಪದಿ ನೊಂದೆ ।

ವಾರಿಭವಭಯಹರ ಆಘಕುಲಶಮನ ॥

ಗುರು ಮಹಿಷತಿ ಪ್ರಭು ಅನಾಧಬಂಧು ।

ಚರಣಕಮಲಗಳಲಿರಿಸೆನ್ನ ಮನವ ॥

—ಮಹಿಷತಿದಾಸ

ಮಶ್ವಪೀಠೂ—ತ್ರಿತಾಲ

ನಾಯತಿ ವನಮಾಲೀ ಮಥುರಂ ॥

ಪುಷ್ಟಸುಗಂಧಿ ಸುಮಲಯ ಸಮೀರೇ ।
ಮುನಿಜನದಶೀತ ಯಮುನಾತೀರೇ ॥

ಕೂಡಿತಶುಕಪಿಕ ಮುಖಿ ಶಿಗಕುಂಜೇ ।
ಕುಟಿಲಾಳಕ ಬಹು ನೀರದ ಪುಂಜೇ ॥

ತುಳಸೀದಾಮ ವಿಭೂಷಣ ಹಾರೀ ।
ಜಲಜಭವಸ್ತುತ ಸದ್ಗುಣ ಶೌರೀ ॥

ವರಮಹಂಸಹೃದಯೋತ್ಸವಕಾರೀ ।
ವರಿಪೂರಿತ ಮುರಳೀರವಕಾರೀ ॥

—ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮಂದ್ರ

ದರಬಾರೀ ಕನಕಾ—ತೇವರಾ

ಕೃಷ್ಣನ ನನೆದರೆ ಕಷ್ಟ ಒಂದಿಷ್ಟಿಲ್ಲ |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ನರಜನ್ಮ ಬಂದಾಗ ನಾಲಿಗೆ ಇದ್ದಾಗ
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ಮಲಗೆದ್ದು ಮೈಮುರಿದು ಏಳುತೆಲೊಮೈ |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ಸುಳಿದಾಡುತ ಮನೆಯೊಳಗಾದರು ಒಮೈ |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ಮೇರೆ ತಪ್ಪಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೊಮೈ |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ದಾರಿಯ ನಡೆವಾಗ ಭಾರವ ಹೊರುವಾಗ |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ನೀಗಡಾಲೋಚನೆ ರೋಗೋಪದ್ರದಲೊಮೈ |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ಪರಿಪರಿ ಕೆಲಸದೊಳೊಂದು ಕೆಲಸವೆಂದು |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ದುರಿತ ರಾಶಿಗಳನು ತರಿದು ಬಿಸಾಡಲು |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||
 ಗರುಡವಾಹನ ಸಿರಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ್ನೇ |
 ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ||

ಪಹಾಡೀ—ಕವಾಲೀ

ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂದ ಅತಿ ಆನಂದ
 ಸಕಲ ಸಾಧನ ನಿನ್ನಾನಂದ ॥
 ಅಣು ರೇಣು ತೃಣ ಕಾಷ್ಟ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗೋವಿಂದ ।
 ನಿಮ್ಮಲಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಇರುವುದೇ ಆನಂದ ॥
 ಸ್ವಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ಕಾರಣ ಗೋವಿಂದ ।
 ಈ ವರಿ ಮಹಿಮೆಯ ತಿಳಿಯೋದೆ ಆನಂದ ॥
 ಮಂಗಲ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ।
 ಹಂಗದೆ ದಾಸರ ಸಲಹೋದೆ ಆನಂದ ॥ —ಪುರಂದರದಾಸ

ಭೂವಾಲೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ತತ್ತ್ವಶೋರಂ ತಚ್ಚ ವಕ್ತುರವಿಂದಂ
 ತತ್ವರೂಪಣಂ ತೇ ಚ ಲೀಲಾಕಟಾಕ್ಷಾ�
 ತತ್ವಿಂದಯ್ಯಂ ಸಾ ಚ ಮಂದಸ್ತತ್ತಶ್ರೀಃ
 ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ದುರ್ಬಳಂ ದೃವತೇಷು ॥
 ಕರಾರವಿಂದೇನ ಪದ್ಮಾರವಿಂದಂ
 ಮುಖಾರವಿಂದೇ ವಿನಿವೇಶಯಂತಂ
 ವಟಸ್ಯ ಪತ್ರಸ್ಯ ಪುಟೇ ಶಯಾನಂ
 ಬಾಲಂ ಮುಕುಂದಂ ಮನಸಾ ಸೃಜಾಮಿ ॥
 —ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕಣಾಮೃತ

ಬ್ಯಾರವೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ದೇವಕಿನಂದನ ಹರಿ ವಾಸುದೇವ ॥

ಹಂಸಮರ್ಥನ ಹರಿ ಕೌಸ್ತಭಿಂಭರಣ
ಹಂಸವಾಹನಮುಖವಂದಿತಚರಣ ॥

ಶಂಖಚಕ್ರಧರ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ
ಪಂಕಜಲೋಚನ ಪೂಣಾಂನಂದ ।
ಮಕರಕುಂಡಲಧರ ಶತರವಿಭಾಸ
ರುಕ್ಷಿಷ್ವವಲ್ಲಭ ಸಕಲಲೋಕೇಶ ॥

ನಿಗಮೋದ್ಯಾರ ನವನೀತಚೋರ
ಖಿಗವತಿವಾಹನ ಜಗದಾಧಾರ ।
ವರವೇಲಾಪುರ ಚನ್ನಪ್ರಸನ್ನ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ಸದ್ಗುಣಪೂಣಾ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪೂರ್ವಾಕ್ಷಲಾಂಡೇ* — ತೇವರಾ

ಅಲ್ಲಿದೆ ನಮನೈ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ಸುಮನೈ ॥

ಕದ ಬಾಗಿಲಿರಿಸಿದ ಕಳ್ಳುಮನೆ— ಇದು
ಮುದದಿಂದ ಲೋಲಾಡೊ ಸುಳ್ಳುಮನೆ ।
ಇದಿರಾಗಿ ವೈಕುಂಠವಾಸ ಮಾಡುವಂಥ
ಪದುಮನಾಭನ ದಿವ್ಯ ಬದುಕು ಮನೆ ॥

ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯೀಂದು ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಲಿಬೇಡ
ಕೇಳಿಯ್ಯ ಹರಿಕಥ ಶ್ರವಣಂಗಳ ।
ನಾಳೆ ಯಮದೂತರು ಬಂದೆಳಿದೊಯ್ಯಾಗ
ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯು ಸಂಗಡ ಬಾರದಯ್ಯ ॥

ಮದದಿ ಮಕ್ಕಳೆಂಬ ಹಂಬಲ ನಿನಗೇಕೋ
ಕಡುಗೊಬ್ಬತನದಲಿ ನಡೆಯದಿರು ।
ಒಡೆಯ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರರವಿಟ್ಟಲನ ಚರಣವ
ದೃಢಭಕ್ತಿಯಲಿ ನೀ ಭಜಿಸೆಲೊ ಮನುಜನೆ ॥

— ಪುರಂದರದಾಸ

ಚಂದ್ರಕೌಂಸ—ತ್ರಿತಾಲ

ದೂಸನ ಮಾಡಿಕೊ ಎನ್ನ—ಸ್ವಾಮಿ
ಸಾಸಿರನಾಮದ ವೆಂಕಟರಮಣ ||

ದುರುಬುರ್ಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸೋ—ನಿನ್ನ
ಕರುಣಾಕರಚಿವೆನ್ನ ಹರಣಾಕ ತೊಡಿಸೋ |
ಉರಣಸೇವೆ ಎನಗೆ ಕೊಡಿಸೋ—ನಿನ್ನ
ಕರಪುಷ್ಟವನ್ನೆನ್ನ ಶಿರದಲಿ ಮುಡಿಸೋ ||

ದೃಢಭಕ್ತಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಚೇಡಿ—ನಾ-
ನಡಿಗೆರಗುವೆನಯ್ಯ ಅನುದಿನ ಮಾಡಿ |
ಕಡೆಗಣ್ಣಲೀಕೆನ್ನ ನೋಡಿ—ಬಿಡುವೆ
ಹೊಡು ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವ ಮನ ಶುಚಿಮಾಡಿ ||

ಮರೆಹೊಕ್ಕಫರ ಕಾವ ಬಿರುದು—ಎನ್ನ
ಮರೆಯದೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಪೂರೆದು |
ದುರಿತಗಳಿಲ್ಲವ ತರಿದು—ಸಿರಿ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ ಎನ್ನನು ಪೂರೆದು ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಹಿಂದೋಳ*—ತ್ರಿತಾಳ

ಭಡ ರೇ ಗೋಪಾಲಂ ಮಾನಸ

ಭಡ ರೇ ಗೋಪಾಲಂ ॥

ಭಡ ಗೋಪಾಲಂ ಭಡಿತಕುಚೀಲಂ ।

ತ್ರಿಜಗನ್ಮಾಲ್ಯಂ ದಿತಿಸುತಕಾಲಂ ॥

ಆಗಮಸಾರಂ ಯೋಗವಿಚಾರಂ ।

ಭೋಗಶರೀರಂ ಭುವನಾಧಾರಂ ॥

ಕದನಕರೋರಂ ಕಲುಷವಿದೂರಂ ।

ಮದನಕಮಾರಂ ಮಥುಸಂಹಾರಂ ॥

ನತಮರ್ಧಾರಂ ನಂದಕಿತೋರಂ ।

ಹತಚಾಣೂರಂ ಹಂಸವಿಹಾರಂ ॥

— ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ

ಶುಭವಂತುವರಾಳ*—ತ್ರಿತಾಲ

ಬ್ರಾಹ್ಮಯ ರಂಗ ಬಾರಯ್ಯ ಕೃಷ್ಣ
ಬಾರಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಬಾರಯ್ಯ ||

ವಾರಣಾಭಯವ ನಿವಾರಣ ಮಾಡಿದ
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಎನ್ನ ಹೃದಯಮಂದಿರಕೆ ||

ಇಂದೆನ್ನ ಪೂರ್ವವಾಪಂಗಳ ಕಳೆದು
ಮುಂದೆನ್ನ ಜನ್ಮಸಫಲವ ಗೈದು |
ತಂದೆ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಾ ನಿನೊಲಿದು
ಎಂದೆಂದಿಗಾನಂದ ಸುಖಿವನು ಸುರಿದು ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

*

*

*

ಗೋವಿಂದ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ ಗೋಪಾಲ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ
ರಾಧಾ ಮಾಥವ ಹರಿ ಗೋವಿಂದ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ ||
ಮುಕುಂದ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ ಮುರಾರಿ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ
ಮಧುಸೂದನ ಮುರಲೀ ಮೋಹನ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ ||
ಕೇಶವ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ ಯಾದವ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ
ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜ್ಯೇಜ್ಯೇ ||

ಕೇದಾರ—ಶ್ರೀತಾಳಿ

ಎನಗೂ ಆಣೆ ರಂಗ ನಿನಗೂ ಆಣೆ |
ಎನಗೂ ನಿನಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾಣೆ ||

ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯರ ಭಜಸಿದರೆನಗೆ ಆಣೆ | ರಂಗ
ಎನ್ನ ನೀ ಕೃಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ ||

ತನುಮನಧನದಲಿ ವಂಚಕನಾದರೆ ಎನಗೆ ಆಣೆ | ರಂಗ
ಮನಸು ನಿನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ ||

ಹಾತು ಮನುಜರ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದರೆನಗೆ ಆಣೆ | ರಂಗ
ಲೌಕಿಕವ ಬಿಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ ||

ಶಿಷ್ವರ ಸಂಗವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎನಗೆ ಆಣೆ | ರಂಗ
ದುಷ್ಪರ ಸಂಗವ ಬಿಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ ||

ಹರಿ ನಿನ್ನಶ್ರಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎನಗೆ ಆಣೆ | ರಂಗ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ನೀನೊಲಿಯದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಆಣೆ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಮೋಹನ*—ತ್ರಿತಾಲ

ಗೋವಧನ ಗಿರಿಧರ ಗೋವಿಂದ
ಗೋಕುಲಪಾಲಕ ಪರಮಾನಂದ |
ಶ್ರೀವತ್ಸಂಕಿತ ಶ್ರೀಕೌಸ್ತಭಧರ
ಭಾವಕ ಭಯಹರ ಪಾಹಿ ಮುಕುಂದ ||

ಅನಂದಾಮೃತವಾರಿಧಿ ಶೋಲ
ಅಲಘು ಪರಾಕ್ರಮ ಅನುಪಮಶೀಲ |
ಶ್ರೀನಂದಾತ್ಮಜ ಶ್ರಿತಜನಪಾಲ
ಶ್ರೀಕರಕಿಸಲಯ ಲಾಲನಲೋಲ ||

ಪಾಟಿತ ಸುರರಿಪು ಪಾದಪವ್ಯಂದ
ಪಾವನಚರಿತಪರಾಮೃತಕಂದ |
ನಾಟ್ಯರಸೋತ್ಸಂಪ ನಾನಾಭರಣ
ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥ ವಂದಿತಚರ್ಣ ||

—ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥ

ಆರಭಿ*—ಶ್ರೀತಾಳ

ಎಹಿ ಮುದಂ ದೇಹಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ-ಮಾಂ
ಪಾಹಿ ಗೋವಾಲ ಬಾಲ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ॥

ಧಾವ ಧಾವ ಮಾಧವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ-ನವ್ಯ
ನವನೀತಮಾಹರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ॥

ಭವ್ಯನಟಿನಂ ಹುರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ-ಬಲ
ಭದ್ರಸಹಿತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ॥

ಸಾಧು ಸಾಧು ಕೃತಮಿಹ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ-ಲೋಕ
ಸಾಧಕಹಿತಾಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ॥

ನಾರದಾದಿ ಮುನಿಗೇಯ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ-ಶ್ರೀಮನ್
ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥವರದ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ॥

—ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥ

ಗೌಡಮಲ್ವಾರ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಬರಿದೆ ಕರೆಯೆ ನೀ ಬಾರದಿರುವೆ
ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕರೆದರೆ ಬರುವೆ ॥

ಇತಿಭಾಷ್ಯ ನಿನ್ನ ಕರೆಯದೆ ಉಳಿದೆ
ಇಳಿಯ ಆಟದಲಿ ಮೈಮರೆತೆ ।
ಕಳೆಯ್ಯ ಮೋಹದ ಆವರಣವ ನೀ
ಚೆಳಕ ತೋರೊ ಹರಿ ಕರುಣಾಜಲಧೇ ॥

ಕನಕಹರಣಾವೀ ಭುವನ ವಿರಚನೆ
ಕನಸು ಸಾಕೋ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಮುಗಿವೆ ।
ದಿನಕರನುದಯಕೆ ವನಜವಿಕಸನ
ಮನವರಳಿಸೊ ಹರಿ ಪರಮಗುಣಾನಿಧೇ ॥

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ*—ತ್ರಿಪುಟತಾಳ

ಬಂದು ನಿಂದಿಹ ನೋಡಿ ಭೂತಳದಿ ವೆಂಕಟ
ಇಂದಿರೆಯ ಒಡಗೂಡಿ ಒಪ್ಪುವ ನಿರಂತರ
ಪೊಂದಿ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಆನಂದಗೂಡಿ ||

ವಂದಿಸುತ ಮನದೊಳಗೆ ಇವನದಿ
ದ್ವಾಂದ್ವ ಭಜಿಸಲು ಬಂದ ಭಯಹರ
ಇಂದುಧರ ಸುರವ್ಯಂದನುತ ಗೋ-
ವಿಂದ ಕರುಣಾಸಿಂಥು ಶ್ರೀಹರಿ ||

ದ್ವಾರದೇಡಬಲದಲ್ಲಿ ಜಯವಿಜಯರಿಬ್ಬರು
ಸೇರಿ ಸೇವಿಪರಲ್ಲಿ ಸನಕಾದಿನುತ ಶೃಂ-
ಗಾರ ನಿಧಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನಲಿ ತೋಭಿಪ
ಹಾರ ಪೊಂದಿಹುದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ||

ವಾರವಾರಕ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ
ಹಾರ ಮುಕುಟಾಭರಣ ಕುಂಡಲ
ಧಾರ ಭುಜ ಕೇಯಾರಭೂಷಿತ
ಮಾರಪಿತ ಗುಣ ಮೋಹನಾಂಗ ||

ಚಾರು ಹೀತಾಂಬರ ಕಟೀ ಕುರ-
ವೀರ ಕಳ್ಳಾರಾದಿ ಪೊವಿನ
ಹಾರ ಕೊರಳೊಳು ಎಸೆವೈತಿರೆ ವದ-
ನಾರವಿಂದನು ನಗುತ ನಲಿಯುತ ||

ಎಲ್ಲ ಭಕುತರಭೀಷ್ಣ ಕೊಡುವುದಕೆ ತಾ ಕೈ-
ವಲ್ಮೀಕ್ಣಾನವ ಬಿಟ್ಟ ಶೇಷಾದಿಮಂದಿರ

ದಲ್ಲಿ ಲೋಲುಪ ದಿಟ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯನಿಧಿಗೆದು-
 ರಿಲ್ಲ ಭುಜಬಲಪ್ರವ್ವ ಕೆಸ್ತೂರಿಯಟ್ಟ ||
 ಚೆಲ್ಲಿಫಣೆಯಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಸಿರ
 ವಲ್ಲಭನ ಗುಣ ಪೋಗಳದಿಹ ಜಗ
 ಶಿಲ್ಲರೆದೆದಲ್ಲಣ ಪರಾಕ್ರಮ
 ಮಲ್ಲಮರ್ದನ ಮಾತುಳಾರಿ ||

ಘಲ್ಲುಗಾನ ಸಬಿ ಪ್ರೇಕಟನಾಗಿಹ
 ದುಲ್ರಭನು ಅಫೆದೂರ ಬಹು ಮಾಂ-
 ಗಲ್ಯ ಹೃದಯನು ಸೈಷಿಗೆ
 ಉಲ್ಲಾಸ ಹೊಡುತಲಿ ಚಂದದಿಂದಲಿ ||
 ಪದಕ ಕೌಸ್ತುಭಧಾರ ಸರಿಗೇಯ ಕಂದರ
 ಸುದರುಶನಧರ ಧೀರ ಸುಂದರ ಮನೋಹರ
 ಪದಯುಗದಿ ನೂಪೂರ ಇಟ್ಟಿಹನು ಸನ್ಮನಿ
 ಹೃದಯಸ್ಸಿತ ಗಂಭೀರ ಬಹುದಾನಶೂರ ||
 ಏಧಿಭವಾದ್ಯರ ಪೂರೆವ ರಾತನು
 ತುದಿಮೋದಲು ಮಧ್ಯಮವಿರಹಿತನು
 ಉದುಭವಾದಿಗಳೇವ ಕರ್ತನು
 ಶ್ರಿದಶ ಪೂಜಿತ ಶ್ರಿಭುವನೇಶ ||
 ಸದುವಿಲಾಸದಿ ಸ್ವಾಮಿ ತೀರ್ಥದಿ
 ಉದಿಸುತ್ತಿರೆ ಸಿರಿಮಹಿಳಿ ಸಹಿತದಿ
 ಪದುಮನಾಭ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟುಲ
 ಮುದದಿ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವದಿ ಮೇರೆಯುತ || — ಪುರಂದರದಾಸ

ಶುದ್ಧ ಸಾರೇರ*—ರ್ಯಂಪೇತಾಳ

ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ದಿವಸ ಶುಭಮಂಗಳ
ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ದಿವಸ ಅವಮಂಗಳ ||

ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ನಿಮಿಷ ಆವಾಗಲೂ ಹರುಷ
ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ನಿಮಿಷ ದುರ್ಮಾನಸ |
ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ಘಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಬೆಳವಳಿಗೆ
ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ಘಳಿಗೆ ಯಮನ ಬಳಿಗೆ ||

ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ನರನು ಅವನೇನೆ ಕೃತಕೃತ್ಯ
ಹರಿಯ ನೆನೆಸಿದ ನರನ ಜನುಮ ವ್ಯಧಿ |
ಷುರ್ದಂದರನ ಶ್ರೀತಿಯ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಿಟ್ಟಲನಂಷ್ಟಿ
ಮರೆಯದೆ ಅನುದಿನವು ನೆನೆದವನೆ ಮುಕ್ತ ||

—ವಿಜಯದಾಸ

ದುರ್ಗಾ—ತೇವರಾ

ನಾ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದೊಳಿರಲು | ಮಿಕ್ಕ
ಹೀನ ಮಾನವರೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲರೋ ರಂಗ ||

ಮತ್ತುರಿಸುವರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಮಾಡುವುದೇನು
ಅಚ್ಯುತ ನಿನದೊಂದು ದಯೆಯಿರಲು |
ಘಾತ್ಯಲ್ಲು ಬಿಡದಿರು ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ದೇವ
ಕಿಂಚಿಗೆ ಇರುವೆ ಮುತ್ತುಪುದೆ ಪೇಳಿಲೋ, ರಂಗ ||

ಕನ್ನಡಿಯೋಳಗಿನ ಗಂಟು ಕಂಡು ಕಳ್ಳ
ಕನ್ನಾವಿಕ್ಕಲವನ ವಶವಹುದೆ |
ನಿನ್ನ ನಂಬಲು ಮುದ್ದು ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ
ಬಿನ್ನಕ್ಕೆ ಪುಟಪನಿಟ್ಟಂತೆ ಅಹುದು ರಂಗ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪಹಾಡೀ—ತೇವರಾ

ಬರಿದೆ ಹೋಯಿತು ಹೋಯಿತು ಹೊತ್ತು |
ನರಜನ್ಮ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನಾನಿದ್ದನೋ ರಂಗ ||

ಆಸೆ ಎಂಬುದು ಎನ್ನ ಕ್ಕೇಶಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ
ಗಾಸಿಯಾದನೋ ಹರಿ ನಾರಾಯಣ |
ವಾಸುದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡದೆ
ನಾಶವಾಯಿತು ಜನ್ಮ ಮೋಸಹೋದೆನು ಕೃಷ್ಣ ||

ವರರ ಸೇವಯ ಮಾಡಿ ವರರನ್ನ ಹೊಂಡಾಡಿ
ಮರುಳುತನದಲ್ಲಿ ಮತಿಹಿನನಾಡೆ |
ನೇರೆ ನಂಬಿದನೋ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ಎನ್ನ
ಮರೆಯದೆ ಸಲಹಯ್ಯ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ಶ್ರೀತಾಲ

ಪಾಹಿ ಮುದನಗೋಪಾಲ !
 ಮುಕುಂದ ವಾರಿತ ಮುಚುಕುಂದ ||

 ನಂದನಂದನ ನಂದಿತ ಮುನಿಜನ |
 ಮಂದಹಾಸವದನ—ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ||

 ದಂಡಿತರಿಪ್ರಜನ ಆಂಡಜವಾಹನ |
 ಪುಂಡರೀಕನಯನ—ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ||

 ಪತಿತಪಾವನ ನತೆಜನಾವನ |
 ಸತತಾನಂದಫಾನ—ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ||

 ಇಂದಿರಾರಮಣ ಮಂದರಭರಣ |
 ವಂದಿತರೇವಗಣ—ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ||

 ರತಿಪತಿಜನಕ ಶ್ರೀತಸಂರಕ್ಷಕ |
 ನುತಯದುಕುಲತಿಲಕ—ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ||

 ವಿಧಿನುತ್ತಿಲ ವಿಜಯಗೋಪಾಲ |
 ವೇದನಿಕರಪಾಲ—ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ||

—ವಿಜಯದಾಸ

ಅಮ್ಮನಿಮ್ಮಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮರಂಗನ ಕಾಣರೇನೆ ||

ಕಾಶಿ ಪೀತಾಂಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಳಲು
ಪೂಸಿದ ಶ್ರೀಗಂಥ ಮೈಯೋಳಗಮ್ಮ
ಲೇಸಾಗಿ ತುಲಸಿಯ ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿದ
ವಾಸುದೇವನು ಬಂದ ಕಾಣರೇನೆ ||

ಕರದಲಿ ಕಂಕಣ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಉಂಗುರ
ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಹುಲಿಯುಗುರಮ್ಮ
ಅರಳೆಲೆ ಕನಕಕುಂಡಲ ಕಾಲಲಂದುಗೆ
ಉರಗಳಯನ ಬಂದ ಕಾಣರೇನೆ ||

ಕಾಲ್ಲಿ ಶರುಗಜ್ಞ ನೀಲದ ಬಾವುಲಿ
ನೀಲವಣಣನು ನಾಟ್ಯವಾದುತಲಿ ।
ಮೇಲಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜಗವನು ತೋರಿದ
ಮೂಲೋಕದೊಡೆಯನ ಕಾಣರೇನೆ ||

ಮಂಕುಮ ಕಸ್ತೂರಿ ಕುಡಿಕುಡಿ ನಾಮವು
ಶಂಖಿಚಕ್ರಗಳ ಧರಿಸಿಹನಮ್ಮ
ಬಿಂಕದಿಂದಲಿ ಕೊಳಲೂದುತ್ತ ಪಾದುತ್ತ
ಪಂಕಜಾಕ್ಷ್ಯ ಭುಂದ ಕಾಣರೇನೆ ||

ನೋಸಲ ಸುತ್ತಿದ ಪಟ್ಟಿ ನಡುವಿನ ವಡ್ಡಣ
 ↳ ಎಸೆವ ಕರ್ಕೂರಿ ಬಟ್ಟು ಮೈಯವನಮ್ಮು
 ವಸರಿಗೆ ಪಟ್ಟೀಯ ಹಾವಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿದ
 ಅಸುರಾಂತಕ ಬಂದ ಕಾಣರೇನೆ ॥

ತೈತೀಸಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನೊಡಗೂಡಿ
 ಹತ್ತುವತಾರವನೆತ್ತಿದನೆ ।
 ಭಕ್ತವತ್ತಲ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ
 ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಬಂದ ಕಾಣರೇನೆ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಮಾಂಡ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಒಲಿಯ ಮನೆಗೆ ಖಾಮನ ಬಂದಂತೆ
 ಭಗೀರಥಗೇ ಶ್ರೀಗಂಗೇ ಬಂದಂತೆ
 ಮುಚುಕುಂದಗೇ ಮುಕುಂದ ಬಂದಂತೆ
 ಗೋಪಿಯರಿಗೇ ಗೋವಿಂದ ಬಂದಂತೆ
 ವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಂದಂತೆ
 ವಿಭೀಷಣನೆಡಗೇ ಶ್ರೀರಾಮ ಬಂದಂತೆ
 ನಿನ್ನ ನಾಮವು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬರಲಿ
 ಬರಲಿ ಬರಲಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಮಿಶ್ರ ಬೇಹಾಗ್—ತೇವರಾ

ಕಂದಾ ಬೇಡವೋ ಮಣ್ಣ ತಿನ್ನಬೇಡ ತಿನ್ನಬೇಡವೋ ||

ಕಂದಾ ಬೇಡವೋ ಮಣ್ಣ ತಿನ್ನಲಿಬೇಡ |

ಸುಂದರಾಂಗನೆ ನಿನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯುವುದಯ್ಯ ||

ಬೇಗನೆ ಏಳಯ್ಯ ಮಣ್ಣಾಟ ಬಿಡೊ ನೀನು |

ಜೋಗಿ ಬರುತಾನಲ್ಲಿ ಅಂಜಸುವುದಕೀಗ ||

ತಾಯ ಮಾತನು ಒತ್ತಿ ಕರದಲಿ ಮಣ್ಣತ್ತಿ |

ಬಾಯಲಿ ಇಟ್ಟನು ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯನು ||

ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುವೆ ನಿನಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಇದೆ |

ಮುಟ್ಟಬೇಡೋ ಮಣ್ಣ ಬೆಣ್ಣ ತರುವೆನಯ್ಯ ||

ಅಮೃಯ್ಯ ಕೇಳಲೆ ಬಾಯಲಿ ಮಣ್ಣಲ್ಲ |

ಗುಮ್ಮನು ಬರಬೇಡ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತೇನೆ ||

ಮಗುವೆ ಬಾ ಬಾ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕರೆದಳು |

ಮಗುವಿನ ಬಾಯ ಶೋಧಿಸಿದಳು ಬೇಗನೆ ||

ಬಾಯಲಿ ಕಂಡಳು ಹದಿನಾಲ್ಯ ಲೋಕವ |

ತಾಯ ಮರೆತಳಯ್ಯ ಮರುಳಗೆ ವಶಳಾಗಿ ||

ಕಂದನು ನೀನಲ್ಲ ಕಂದಪ್ರಜನಕನೇ |
ಕಂದನೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿಯ್ಯ ಈಗ ||

ಜಯವಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ ಬಹು |
ಜಯವಾಗಲಿ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಪ್ರಂದಕೆ ||

ಲೀಲಾವಿನೋದ ಯಶೋದಾಭಾಲನು |
ಲೀಲೆ ತೋರಿದನಂದು ಪುರಂದರವಿಟ್ಟು ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪಹಾಡೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಬೆಟ್ಟದಂಥ ದುರಿತವು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೋಟ್ಟಿರೆ
ಕೃಷ್ಣನಾಮದ ಕಿಡಿಬಿದ್ದು ಬೆಂದುಹೋದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ||

ಎಲೆ ಎಲೆ ದುರಿತವೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಹೋಗು
ಎಲೆ ಎಲೆ ದುರಿತವೆ ಮರಳ ನೋಡದೆ ಹೋಗು
ನಿನ್ನ ಕಂಡರೆ ಕೃಷ್ಣ ಶಿಶಿಸದೆ ಬಿಡನು
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಂಡರೆ ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡುವನು
ಪ್ರಂಡರೀಕಾಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟು ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪಹಾಡೀ—ದೀಪಚಂದ್ರ

ವಿದುರನ ಭಾಗ್ಯವಿದು ॥
 ಇದ ಕಂಡು ಜಗವೆಲ್ಲ ತಲೆಧೂಗುತ್ತಿಹುದು ॥
 ಕುರುರಾಯನು ಖಳನನುಜನು ರವಿಜನು
 ಗುರುಗಾಂಗೇಯರು ನೋಡುತ್ತಿರೆ ।
 ಹರಿಸಿ ರಥವನು ಬೀದಿಯಲಿ ಬರುತಲಿಹ
 ಹರಿಯನು ಕಂಡನು ಹರುಷದಲಿ ॥
 ದಾರಿಲಿ ಬರುತಿಹ ಮುರವೈರಿಯನು ಕಂಡು
 ಹಾರುತ ಚೀರುತ ಕುಣೀಯುತಲಿ ।
 ಹರುಷದ ಕಂಬನಿ ಧಾರೆಯ ಸುರಿಸುತ
 ಬಾರಿಬಾರಿಗು ಸಂತೋಷದಿ ಹಿಗ್ಗುವ ॥
 ಅಟಕೆ ಲೋಕಗಳಲ್ಲವ ಸೃಜಸುವ
 ನಾಟಕಧರ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ ।
 ನೀಟಾದವರು ಮನೆಗಳ ಜರಿದು
 ಕುಟೀರದಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ ಹರಿ ॥
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತನ್ನ ತನ್ನಮನ ಹರಹಿ
 ಅಡಿಗಿರಸುತ ಗದ್ದಿದ ಸ್ವರದಿ ।
 ನುಡಿಗಳು ತೊದಲಲು ರೋಮಾಂಚವಾಗಲು
 ದುಡುದುಡು ಓಡುತ ದಶದಿತೆಗೆ ॥

ಕಂಗಳ ಉದಕದಿ ಪಾದವ ತೋಳಿದು

ಗಂಧವ ಪೂಸಿ ತನು ಮರೆದು ।

ಮಂಗಳ ಮಹಿಮನ ಚರಣಕ್ಕೆರಿಗಿ ಪು-
ಷ್ಟಂಗಳ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದನು ॥

ಕ್ಷೇರವಾರಿಧಿಶಯನಗೆ ಆ ವಿದುರನು

ಕ್ಷೇರವನುಣಬಡಿಸಿದ ಆದನು ।

ವಾರಿಜನಾಭನು ಕರಸಂಪುಟದಿ

ಆರೋಗಣಿಸಿದನು ಘನತೆಯಲಿ ॥

ಒಂದು ಕುಡುತೆ ಹಾಲ ಹರಿಯು ತಾ ಸವಿದು

ಮುಂದಕೆ ಹರಿಸಿದ ಧರೆಯ ಮೇಲೆ ।

ಇಂದಿರೆಯರಸನ ಚರಿತೆ ಏಚಿತ್ರವು

ಚಂದದಿ ಹರಿಯಿತು ಬೀದಿಯಲಿ ॥

ದೊರೆ ನಿಮ್ಮ ಕರೆಸಿದ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನಲು

ಹರಿಯು ನಸುನಗುತಲಿ ಹೊರಟು ನಿಂತे ।

ಧರೆಗುಂಗುಷ್ಟವನೂರಲು ರಾಜರು

ಉರುಳಬಿದ್ದರು ಶ್ರೀಪಾದದ ಮೇಲೆ ॥

ಕರುಣಾಕರ ಶ್ರೀಹರಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ

ನಿರುತದಿ ಪೂರೆವನು ಆಯತದಿ ।

ಸಿರಿಯರಸ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲನ

ಶರಣರೆ ಧನ್ಯರು ಧರೆಯೋಳಗೊ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಶಂಕರಾಭರಣ*—ಆದಿ

ನಾನಿನೊಳನ್ನ ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ |
ಹೃದಯಕಮಲದೊಳು ನಿಂದಿರು ಹರಿಯೆ ||

ಶಿರ ನಿನ್ನ ಚರಣಕೆ ಎರಗಲಿ | ಎನ್ನ
ಚೆತ್ತು ಸದಾ ನಿನ್ನ ನೋಡಲಿ ಹರಿಯೆ |
ಕರ್ಣ ಗೀತಂಗಳ ಕೇಳಲಿ | ನಿನ್ನ
ನಿಮಾಂಲ್ಯವ ನಾಸಫಾಲುಣಿಸಲಿ ||

ನಾಲಿಗೆ ನಿನ್ನನು ಹೊಂಡಾಡಲಿ |
ಕರಗಳೆರಡು ನಿನ್ನನಚೀಸಲಿ |
ಚರ್ಣ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲಿ | ಎನ್ನ
ಮನ ಅನುದಿನ ನಿನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿ ಹರಿಯೆ ||

ಬುದ್ಧಿಯು ನಿನೊಳು ಬೆರೆಯಲಿ ಹರಿಯೆ |
ಚಿತ್ತ ನಿನೊಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಲಿ |
ಭಕ್ತಜನರಸಂಗವಾಗಲಿ | ಪುರಂದರ-
ವಿಟ್ಟಲನೆ ಇಷ್ಟೇ ದಯಮಾಡೊ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಕೀರ್ತನೆ

ಮಾಲಕೌಂಸ್—ತ್ರಿತಾಲ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗುರುವೇ ಪರಮಹಂಸ ಗುರುವೇ |
ಕಾಮಿತದಾಯಕ ಪ್ರೇಮದಿ ನಮಿಪೆವು ||

ಸಕಲ ಮತವ ನೀನೇಕವೆಂದೆಣಿಸಿದೆ
ಆಕಲಂಕಮಹಿಮ ಮಮ ದೇವ |
ಲೋಕಸೇವಯಿಂ ಶ್ಯಾತಿಯ ಹೊಂದಿದೆ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ಪ್ರಿಯ ನಮಿಪೆವು ದೇವ ||

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದನ ಗುರುವೇ
ಪ್ರೇಮದಿ ಸಲಹ್ಯ ಸಕಲ ಲೋಕವ |
ತಾಮಸ ಮಾಡದೆ ಕಾವುದು ಎಮ್ಮು
ಚಾಮುಂಡಾಂಬೆಯ ವರಭಕ್ತನೆ ||

—ಮೈಸೂರು ದೇವೇಂದ್ರಪ್ರಾ

ವಿಜಯನಾಗರೀ* — ತ್ರಿತಾಲ

ಶಕ್ತಿಸಮುದ್ರಸಮುತ್ತತರಂಗಂ
 ದರ್ಶಿತಪ್ರೇಮವಿಜ್ಞಂಭಿತರಂಗಂ
 ಸಂಶಯರಾಕ್ಷಸನಾಶಮಹಾಸ್ತಂ
 ಯಾಮಿ ಗುರುಂ ಶರಣಂ ಭವವೈದ್ಯಂ ||

ಅದ್ವಯತತ್ತ್ವಸಮಾಹಿತಚಿತ್ತಂ
 ಪ್ರೋಜ್ಞಾಲಭಕ್ತಿಪಟಾವೃತಪ್ರತ್ಯತ್ತಂ |
 ಕರ್ಮಕಲೋವರಮದ್ಭತಚೀಷ್ವಂ
 ಯಾಮಿ ಗುರುಂ ಶರಣಂ ಭವವೈದ್ಯಂ ||

— ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಯಮನ್ — ತ್ರಿತಾಲ

ನೀನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೇ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ||

ನೀನೆನ್ನ ಜೀವನ ಸರಿಗಮ ತಾನ
 ಮನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವೆ ಗಾನ |
 ನಿನ್ನಯ ಧ್ಯಾನ ಸುಧಾರಣ ಪಾನ
 ತನುಮನವೆಲ್ಲ ತವ ಚರಣಾಪರಣ ||

ಖರ್ಚಾ—ವಕ್ತಾಲ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪದಾಂಬುಜದಿ
 ನಲಿಯೋ ಎನ್ನ ಮನದ ಭೂಮರ |
 ಮುಕ್ಕಿನಿಂ ಮುಸುಕಿದೆ ವಿಷಯಕೇದಗೆ
 ನಿಲ್ಲದಿರಲ್ಲಿ ನೀ ಮೈಯನು ಮರೆತು ||

ಜನುಮ ಮರಣ ವಿಷಮ ವ್ಯಾಧಿಯ
 ಎನಿತು ಕಾಲ ಸಹಿಪೆ ಇನ್ನು |
 ಪ್ರೇಮಸುಧೆಯ ಸವಿ ಶ್ರೀಪದದಿ
 ಭವದ ಯಾತನೆ ಉಳಿಯದಿನ್ನು ||

ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ-ಸುಖ-ದುಖ-ಶಾಂತಿ-ತಾಪ
 ದ್ವಾಂದ್ವದಲ್ಲಿರಲು ಮುಕ್ತಿಯದಲ್ಲಿ |
 ಜ್ಞಾನವಿಧ್ಯದಿ ಪರಮ ಯತ್ನದಿ
 ಕತ್ತರಿಸು ನೀ ಕರ್ಮದ ವಾಶವ ||

ರಾಮಕೃಷ್ಣನಾಮ ನಾಲಿಗೆ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಮೋಹದ ಕತ್ತಲು ಕಳಿವುದಾಗ |
 ದು:ಸ್ವಷ್ಟಿ ಜ್ಞಾಲೆ ಆರುವುದಾಗ
 ಮತ್ತಿನ ನಿದ್ರೆಯು ಉಳಿಯದಿನ್ನು ||

ಯಮನ್ ಕಲ್ಯಾಣ—ವಿಕಿತಾಲ

ಕರುಲವದನ ಕಲುಷಹರಣ
ನಿನಗೆ ನಮನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ||

ಧರಮಸ್ಥಾಪನ ನಿನ್ನಗಮನ
ಪರಮಾಪನ ನಿನ್ನ ಭಜನ |
ಕೊಡುವೆ ನಿನಗೆ ಹೃದಯದಾಸನ
ಕಳೆಯೋ ಎನ್ನ ಜನುಮಮರಣ ||

ಜಗದ ಜೀವನ ಪುಣ್ಯಕಥನ
ವಿಜಿತಮದನ ಕರಮ ದಹನ |
ರಚಿಸಿ ಏನು ವಿಶ್ವಕವನ
ನೀಡುತ್ತಿರುವೆ ತವ ದರುಶನ ||

ವಿಶ್ವಮೋಚನ ತವಗುಣಾನ
ಚಿತ್ತಶೋಧನ ನಿನ್ನನುಧ್ಯಾನ |
ನನ್ನದೀನುವ ತನುಮನಧನ
ನಿನಗೆ ಅರ್ವಣ ಹೇ ಮಮ ಜೀವನ ||

— ಸ್ವಾಮಿ ತದ್ರೂಪಾನಂದ

‘ ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ಎತ್ತಾಲ

ಮಣವೆ ನಿನ್ನ ಕೆಮಲದದಿಗೆ
ದಯೆದಿ ಬಾರೋ ಎದೆಯ ಗುಡಿಗೆ ॥

ಭಕ್ತಹೃದಯಜಲಜ ಬಂಧು
ನೀನಪಾರ ಕರುಣೆ ಸಿಂಧು ।
ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ
ಬಾಧ್ಯ ತಂದೆ ಕರೆವೆ ಚೇಡಿ ॥

ತಾಗಮೂರ್ತಿ ತಪೋಮೂರ್ತಿ
ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿ ಸೋಗದ ಮೂರ್ತಿ ।
ಹಂದಿದಲ್ಲಿಡೆ ನಿನ್ನ ಶೀತಿ
ತಾಗಪಥದ ನಿತ್ಯಸೂಖಿತಿ ॥

ವಿಶ್ವದೋಡಯ ಶುದ್ಧಹೃದಯ
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಜ್ಯೋತಿರೂಪ ।
ನಿನ್ನ ಕಂದನ ಕರೆಯನಾಲಿಸಿ
ಬಾರೋ ಚೇಗ ಶಕ್ತಿವರಸಿ ॥

— ಸ್ವಾಮಿ ತದ್ವಾನಂದ

ಕಾಂಚೋಡಿ—ರೂಪಕತಾಳ

ವಿಪ್ರವನಿತೆಯಂಕದಲ್ಲಿ
ನಲಿವನಾರು ಚೇಳಕ ಚೆಲ್ಲಿ।
ಧರಿಸಿ ದಿಶೆಯ ಚೆಲುವ ಕುವರ
ಒಲಿದು ಬಂದೆ ಬಡಕುಟೀರ ॥

ಭೂತಲಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದೆ
ಯಾರು ನೀನು ಕಣ್ಣಣಿ ।
ಅತ್ಯ ಜನರ ತಾಪ ಕಳೆಯೆ
ಸುರಿಸಿ ಕರುಣೆ ಕಂಬನಿ ॥

ನೊಂದ ಜನಕೆ ನೆರವ ನೀಡೆ
ಬಂದೆಯೈನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ।
ಕಂದ ಮೊಗದಿ ಕರುಣೆ ತಳೆದು
ಅಳುವೆ ನಗುವೆ ಷೂರಿಗಾಗಿ ॥

ರೂಪರಾಶಿ ಕಂಡು ನಿನ್ನ
ಸೆಳೆಯಲಾರೆ ನೆಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿ ।
ತಾಪತೀಮಿರನಾಶಿ ನಿನ್ನ
ತೋಳಲೆತ್ತಿಹೊಂಬೆ ಚಿನ್ನ ॥

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಬಾ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನೆ ಬಾ ।

ಶ್ಯಾಮಲ ಕಾನನ ಶೃಂಗ ತರಂಗಿತ
ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಸುಂದರ ಮಂದಿರಕೆ
ಚಿನ್ನಯ ಮಮ ಹೃನ್ನಂದಿರಕೆ ॥

ವಂಗಮಾತೆಯಲಿ ಜನಪನೆತ್ತಿ
ದಿವ್ಯಸಮಸ್ಯಯ ಧರ್ಮವ ಬಿತ್ತಿ
ಮತಭೀದದ ವಿಷವನು ಹೋಗಾಡಿ
ಲೋಕದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಮತೆಯ ನೀಡಿ
ಕಾಪಾಡಿದ ಪಾವನ ಮೂರುತಿಯೇ ॥

ಹೇ ನವಯುಗದವತಾರ
ಪೂರ್ವದಿಗಂತದಿ ಕಾಂತಿಯ ಮೂಡಿ
ನಾಡಿನ ಕತ್ತಲೆಯನು ಹೋಗಾಡಿ
ಮೈದೋರುವ ತರದಲಿ ನೀನಿಂದು
ನಮ್ಮೀ ವನಗೃಹಕೈತಂದು
ನಮ್ಮೆದೆಗತ್ತಲ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಸುಖಿಶಾಂತಿಯ ಕಾಂತಿಯ ಬರಿಸಿ
ಕೃಪೆಗ್ನಿ, ಓ ಮಮ ಧೀನಬಂಧು ॥

—ಕುವೆಂಪು

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ಎಕತಾಲ

ಸಿರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಚರಣತೆಲದಿ
ಶರಣನು ಮನವೇ ॥

ಸಕಲ ತೀರ್ಥ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಸಾರ ನೀನಹೇ ।
ನಿವಿಲ ಭಕ್ತ ಹೃದಯಕಮಲ
ತರಣ ನೀನಹೇ । ಎನುತ ॥

ಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿ ಕಲಿಯಗದಲಿ
ತಾರಕ ಶಕ್ತಿ ।
ಪ್ರೇಮರೂಪ ಪ್ರೇಮಾನಂದ
ಮಂಗಲ ಮೂರುತಿ । ಎನುತ ॥

ದಕ್ಷಿಣೀಶ್ವರ ಲೀಲಾಕ್ಷೇತ್ರ
ಪರಮಪವಿತ್ರ । ಮು-
ಮುಕ್ಕು ಜನರ ಮುರದಿ ಕರೆದೆ
ನೀನೆ ಸುಮಿತ್ರ । ಎನುತ ॥

ದೇಸ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಶರಣಾಗು ಶರಣಾಗು ಶರಣಾಗು ಮನವೇ
ಶ್ರೀಗುರುಚರಣ ಸರೋಜಕ ಮಣಿದು ॥

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗುರುಕೃಪೆ ನಿನಗಾದರೆ
ಹರಿವುದು ಭವಭಯ ಚಿಂತಾರುಜಿನ ।
ಶ್ರೀಗುರುನಾಮದ ನಾಕೆಯು ದೊರೆತರೆ
ಭವಸಾಗರ ಯಾನವೇ ಮೋದಕರ ॥

ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ತಿರುಳನು ಸಾರುವ
ನೊಂದ ಜೀವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯೀಯುವ ।
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂದೇಶ ಗೀತೆಯ
ಸಾಗರದಲೆಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿವೆ ॥

ಭವ್ಯ ಹಿಮಾಲಯ ಪರಮತರಾಜಿಯು
ಮುಳುಗಿರೆ ಧ್ಯಾನ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ।
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಯ
ಎಂಬೀ ನಿನದವು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ ॥

—ಪ್ರಭಪ್ರಸಾದ

ಭೈರವೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಶುಭಕರ ಸುಂದರ ನಿನ್ನ ದರುಶನ
ಯೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ ಕರುಣಾರುಣ ವದನ ||

ನಾನಾ ಭಾವ ಸುಧಾರಣವ ನೀನು
ನಾನಾ ಯೋಗ ಸಮಾಗಮ ನೀನು ||

ಕಮಲಾನನ ಕಮಲದಳನಯನ
ಕಲಿಮಲಹರಣ ಸಿರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ
ರಸಮಯ ನಿನ್ನ ಸುಮಧುರ ವಚನ
ಮೃನ ತಣೆಸುವ ಮಲಯಾಚಲ ಪವನ
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಯ ಜಯ ಧ್ವನಿ ತಾನ
ಪ್ರೇಮಾನಂದ ಮನೋಹರ ಗಾನ ||

* * *

ಹೇ ಪ್ರೇಮರೂಪ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ
ಕರುಣಾಮಯ ಪಾಲಯ ಮಾಂ |
ಹೇ ದೀನಬಂಧು ಶ್ರೀ ಶಾರದೇಶ
ಮಮ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ||

೬

ಸಾಹಿನಾ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಾರು ಚಿರಬಂಧು ಎನಗೆ
ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತಿಹೆ ಹೃದಯದೇಗುಲಕೆ ॥

ಕಾತರದ ಅಳಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂತ ಹೃದಯವದು
ಕ್ಷೀತ್ರವನೆ ಆಗಿಹುದು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರವು ।
ಜನ್ಮಜನ್ಮಾರ್ಥರದ ಸಂಸ್ಕಾರತರುರಾಜ
ಪಂಚವಟಿಯಂದದಲಿ ಮಿಗೆ ಒಪ್ಪತ್ತಿಹುದು ॥

ಹಗಲಿರುಳು ಎನ್ನೆದೆಯ ಹಂಬಲಿನ ಹೊನಲದುವೆ
ಜಗವ ಪಾವನಗೈವ ಗಂಗೆಯಾಗಿಹುದು ।
ಜೀವಿಗಳ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಆನವರತ ನೆಲೆಸಿರುವ
ದೇವತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಗ ಮಾತೆ ಭವತಾರಿಣೀ ॥

ಹೇ ದಿವ್ಯ ಅಚ್ಚಕನೆ ಪಂಚವಟಿಪ್ರಿಯನೆ
ಭವತಾರಿಣೀತನಯ ಸುರನದಿಯ ಭಕ್ತ ।
ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸು ಪ್ರೇಮಮಯಿ ಜನನಿಯನು
ಬಂಧನವು ಹರಿಯುವುದು ಮಾತೆಯೋಲುಮೇಯಲಿ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ತದ್ಮಾಖಾನಂದ

ಚೇಹಾಗ್—ತೇವರಾ

ಪರಮ ಸತ್ಯನೆ ಪುರುಷ ಗುಣಮಣಿ
ಕಲಿಯ ಕಳೆಯುವ ಚರಣ ನಿನ್ನಯ
ನಿರುತ ಭಜಿಸದ ಕೃಪಣ ಎನಗೂ
ದೀನಬಂಧುವೆ ನೀನೆ ಶರಣು ||

ಭಕ್ತಿ ಭಜನ ತಪಗಳಿಂದಲೇ
ಮುಕ್ತಿ ಗಳಿಸುವೆ ಎಂದು ಅರಿತಿಹೇ |
ಯುಕ್ತಿ ನುಡಿದರು ನಂಬಿ ನಡೆಯದ
ಶಕ್ತಿಹೀನಗೆ ನೀನೆ ಶರಣು ||

ರಾಮಕೃಷ್ಣ! ನಿನ್ನ ಚರಣ
ರಾಗತ್ಯಾ-ಶಮನಕರಣ |
ಸತ್ಯಪಥನೇ ಮೃತ್ಯುಹರನೇ
ದೀನಬಂಧುವೆ ನೀನೆ ಶರಣು ||

ನಿನ್ನ ಪಾವನನಾಮ ಶುಭಕರ
ದುರಿತವಾರಕ ಸುಕೃತಿಕಾರಕ |
ಸ್ವಾನವಿಲ್ಲದ ದೀನ ಎನಗೆ
ಮಾನವಾಶ್ರಯ ನೀನೆ ಶರಣು ||

(ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸೋತ್ರದ ಭಾಷಾನುವಾದ)

—ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನಂದ

ಯಮನ್—ತ್ರಿಶಾಲ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ಭಗವಾನ್ ವಿಜಯತೇ
ರಾಮಕೃಷ್ಣ-ಭಗವಾನ್ ||

ಯೋ ಲೋಹಾನುಗ್ರಹಕರಣಾರ್ಥಂ
ಜನ್ಮ ಸ್ವೀಕೃತವಾನ್ | ವಿಜಯತೇ ||

ಯಸ್ವವೇಷಾಂ ಯೋಗಪಥಾನಾಮ್
ಬಕ್ತಂ ದರ್ಶಿತವಾನ್ | ವಿಜಯತೇ ||

ಯಃ ಸ್ವಕಲತ್ತೇ ಮಾತರಿ ಚ ಶ್ರೀ-
ಕಾಲೀಮೀಕೃತವಾನ್ | ವಿಜಯತೇ ||

ಯೋ ವೇದಾರ್ಥಂ ಸರಲೈಫಚನ್ಯೇ
ಪಾಮರಸುಗಮಿತವಾನ್ | ವಿಜಯತೇ ||

ಯಶ್ಚ ವಿವೇಹಾನಂದಮುಖೀನ
ಜಾಘನಂ ಕಾರಿತವಾನ್ | ವಿಜಯತೇ ||

ಯೋಽಂತಯಾಮೀ ಸಕಲಜನಾನಂ
ಹೃದಯೇ ಸಂಸ್ಥಿತವಾನ್ | ವಿಜಯತೇ ||

—ಸ್ವಮಿ ಹಣಾನಂದ

ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವೀ ಸಂಕೀರ್ತನೆ

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ಶ್ರಿತಾಲ

ತವ ಕೃಪೆ ಬೆಳಗಲಿ ಭವಭ್ರಮೆ ಕಳೆಯಲಿ
ಶಿವ ಶ್ರೀಶಾರದ ತವಕದಿ ಮೊರೆಯುವೆ ||

ಇಂದು ಸುವಿಮಲೆ ವಂದಿತ ಪದತಲೆ |
ಹುಂದದ ಪ್ರೇಮದ ಮಂದಾಕಿನಿಯೆ ||

ತ್ಯಾಗವಿಭೂಷಿತೆ ತ್ಯಾಗಿಕುಲಾಂಬಿಕೆ |
ಯೋಗೀಂದ್ರಾಚಿಂತೆ ಯೋಗಪ್ರದಾತೆ ||

ನಿನ್ನಡಿದಾವರೆ ಎನ್ನಯ ಆಸರೆ |
ಮನ್ಮಿಸು ದಾಸನ ಬಿನ್ನಹ ಮಾತೆ ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ವತಂದ

ಭೂಮಾಲೀ—ರಘುವತಾಲ

ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವಿ ಹೇ ಮಹಾಮಾತೆ
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗುರುದೇವ ಸಂಪ್ರಿತೆ |
ವರಮಾಪಾವನಹೃದಯೆ ಕಲಿಯುಗದ ಸೀತೆ
ಭಕ್ತಯಿಂದಾರಾಧಿಪವು ನಿನ್ನನಮ್ಮು||

ಗಗನದಂತಿಹುದಮ್ಮು ನಿನ್ನ ಗಾಂಭೀರ್ಯ
ನಿನ್ನ ತೇಜದ ಭಾಗವೀ ನಮ್ಮು ಸೂರ್ಯ |
ನೀ ಕಾಳ ನೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀ ಬಿಜ್ಞಯಮ್ಮು
ಮಕ್ಕಳಾಗಿಹ ನಮ್ಮು ಪೂರೆ ಶಕ್ತಿಯಮ್ಮು||

ಮಹಿಮೆ ಮಹಿಮೆಯನರಿವುದೆಂದೆಂಬರಮ್ಮು
ಗುರುವಯ್ಯೆನಂ ತಿಳಿದ ನೀ ಮಹಿಮಳಮ್ಮು
ಪತಿಭಕ್ತಿಯದ ಮುಕ್ತಿ ನಿನಗಾಯಿತಮ್ಮು
ವರತಕ್ತು ನೀನಮ್ಮು ನಮ್ಮು ಸಲಹಮ್ಮು||

ನಿನ್ನ ನಾಮವೆ ಜನನಿ ಸುರಖದಿಯ ತೀರ್ಥ
ಎಲೆ ತಯೆ, ನೀನೇ ಪವಿತ್ರತಮ ತೀರ್ಥ |
ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯೆ ಭಕ್ತಿ, ಸಾಧನ ವಿರಕ್ತಿ
ನಿನ್ನ ನೆನೆವುದೆ ನಮಗೇ ಗುರು ತಪತ್ಯಕ್ತಿ ||

—ಕುವೆಂಪು

ಬೃಂದಾವನಸಾರಂಗ—ರ್ಯಾಪ್ತಾಲ

ಅಲೆದಲೆದು ಅತಿದಣೆದು ನೆಲೆಗಾಣ್ಣೆ ನಿನ್ನಡಿಗೆ
ಎಲೆ ತಾಯೆ ಕಡೆಗಿಂದು ಬಂದೆಮೈ ಸಲಹು ॥

ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ಕೊರೆಯಿಲ್ಲ ಈ ನಮ್ಮೆ ದು:ಖಿಕ್ಕೆ
ಮನದಲ್ಲಿ ಬನದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯು ಇನಿತಿಲ್ಲ।
ಜನುಮಗಳು ಕಳೆಕಳೆದು ದು:ಖಿ ಮಿತಿಮೀರುತ್ತದೆ
ಜನನಿ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಕಳೆಯೆಮೈ ಕಲುಷಾತ್ಮಿ ॥

ಪರಮಹಂಸರ ಕರುಣೆರೂಪಿಣೆಯೇ ನೀ ತಾಯೆ
ಪರತನವನರಿಯದಿಹ ಪ್ರೇಮದಂಬುಧಿ ಜಲವ।
ಎರೆದೆಮ್ಮೆದ್ದರಿಸು ಪತಿತಮಾವನೆ ಮಾತೆ
ಸಾರದಾಯಿನಿ ಪರಮೆ ಆಕಳಂಕಚರಿತೆ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ತದ್ವಾನಂದ

ಕಾನಡ*—ವರ್ತತಾಲ

ಸೊರದಾ ರೂಪತಾಳಿ ಬಂದಿಹಳು ತಾಯಿ ಹಳಿ
 ಅದನರಿತೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಾಚೀಸಿದರು ಭಾವ ತಾಳಿ ॥

ಆದ್ಯಾಶಕ್ತಿ ನೀ ಮಾತೆ ಸರ್ವಜೀವಮುಕ್ತಿದಾತೆ ।
 ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರಸ್ವತಿ ಗುಪ್ತರೂಪ ಜ್ಞಾನದಾತೆ ॥

ಸೇತು ರಾಧಾ ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾ
 ಕಾಯ ಪದೇದ ಭುವಿಯು ಧನ್ಯ ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತಾಯಿಯೆಂದು
 ಕರೆವ ಮನುಜ ಜಗದಿ ಮಾನ್ಯ ॥

ದೀನಜನರ ಉದ್ಧರಿಸೆ
 ದೀನರೂಪ ತಾಳಿ ಬಂದೆ ।
 ಅಭಯೇ ನೀನು ಉಭಯಕರದಿ
 ಅಭಯವನ್ನ ನೀಡಲೆಂದೆ ॥

—ಸ್ತುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರನಂದ

ಮಿಶ್ರಪೀಠೂ—ವಿಕಿತಾಲ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ತಪೋಸೂಯ್ದ
ಕರಣಾಬಿಂಬ ಚಂದ್ರಿಕೆ
ಓ ತಾಯಿ ಅಂಬಿಕೆ ॥

ಗಿರಿಯ ದರಿಯ ನೇಲವ ಜಲವ
ತಬ್ಬಿ ನಿಂತ ಕರುಣೆಯೆ
ಮಾತ್ರಲ್ಯಾವರಣೆಯೆ ॥

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ತಪೋವನದ
ಪರಾಕುಟಿಯ ದೀಪವೇ ।
ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಹಣತೆಗಳಿಗೆ
ಬೆಳಕನಿತ್ತ ಕರಣವೆ
ಮೌನಪ್ರಭಾವಲಯವೇ ॥

ಸಂಕಟಗಳ ವನವಸನವ-
ನುಟ್ಟಿ ನಿಂತ ಶಿಶಿರವೇ ।
ನೃದನದಿಗಳ ಮಾತ್ರಲ್ಯಾದ
ಹಾಲೂಡಿದ ತೀರ್ಥವೇ
ದಿವ್ಯ ಕೃಷಾರೂಪವೇ ॥

— ಡಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ಹಂಸಧ್ವನಿ*—ತ್ರಿತಾಲ

ದೊರಕಿತು ಧರಣಿಗೆ ಸಿರಿಪರ ಇಂದು
 ಕರುಣೆಯ ಮೂರುತಿ ಶಾರದೆ ಬಂದು |
 ಪರಮ ಗುರುವಿನ ಶಕ್ತಿಯ ಸಿಂಧು
 ಪ್ರೋರೆವಳು ಸರ್ವರ ಹೃದಯದಿ ನಿಂದು ||

ಕಲಿಯುಗದಾತ್ಮರ ನೋಡುತ್ತ ನೊಂದು
 ಒಲುಮೇಯ ಸುರನದಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮಿಂದು |
 ಕಲುಷವ ಕಳೆಯುತ್ ಬೆಳಗಲಿ ಎಂದು
 ಸುಲಭದ ಸಾಧನೆ ಸಾರವ ತಂದು ||

ನಿಮಿಲ ಮೂರುತಿ ನಿಷ್ಟಲ ಇಂದು
 ಕರುಣೆಸು ಒಂದೇ ಪ್ರೇಮದ ಬಿಂದು |
 ಪರಹಿತ ಜೀವಿತೆ ಸರ್ವರ ಬಂಧು
 ಮಾರೆಯವೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ತೋರೆಂದು ||

— ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನಂದ

ದೇಸ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಜೀನಿನ ಗೂಡೊಳು ಹುದುಗಿಹ ಮಧುವೋಲ್
 ದೇವನ ಹೃದಯದಿ ಹುದುಗಿಹ ಕರುಣೆಯು |
 ದೀನರ ಆರ್ಥರ ಕೂಗಿನ ಹೂಡೆತಕೆ
 ಶಾರದೆ-ರೂಪದಿ ಸೂಸಿತು ಹರಿಯಿತು ||

ಮಾನಸ-ಸರಸಿಜ-ಮಂಡಾಕೀನಿ-ಜಲ
 ಭಾರತ-ಭೂಮಿಯ ಪಾವನಗೈದರೆ |
 ಶಾರದರೂಪೀ ಕರುಣಾಗಂಗೆಯು
 ಏಶ್ವರೆ ತಂಪಿನ ಸುಧೆಯನು ನೀಡಿತು ||

ತನ್ನನು ಕಡಿವಗು ತಣ್ಣನೆ ನೆರಳನು
 ನೀಡುವ ವೃಕ್ಷದ ತರದಲಿ ಶಾರದೆ |
 ತನ್ನನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಬಾಳಲು ಬಯಸಿದ
 ಮೂರ್ಖರ ಮನ್ನಿಸಿ ಹರಸಿದಳಲ್ಲವೆ ||

ಸರ್ವಾವಿದ್ಯೆಗಳ ಮಾರುತೆ ನೀನು
 ಭೋಗದ ಮೋಕ್ಷದ ದಾತೆಯು ನೀನೇ |
 ಎನ್ನಯ ಹೃದಯದಿ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯ
 ತುಂಬಿಸು ಕೂಡಲೇ ಕೃಪೆಯನು ತೋರುತ ||

ನಾನೂ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರತ್ಯನು ತಾಯೇ
 ಏ ‘ದುರುಳನು ಈತನು, ಪ್ರತ್ಯನೆ?’ ಎನದಿರು।
 ದುರುಳ ಕುವರರಿದ್ದರು ಈ ಲೋಕದಿ
 ದುರುಳ ಮಾತೆಯನು ಎಂದಿಗು ಕಣೆವು॥

ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ವರರನು ಹಳಿಯುತ
 ಬಾಳನು ಸವೇಸುತಲಿರುತ್ತಿಹ ಮತ್ತುರೇ!
 ಬನ್ನಿರಿ ಬನ್ನಿರಿ ಎಲ್ಲರು ಇಲ್ಲಿಗೆ
 ಕೇಳಿರಿ ಜನನಿಯ ಚರಮಾದೇಶವೆ॥

‘ಸತತವು ವೃಣವನೆ ಬಯಸುವ ಮಕ್ಕಿ,
 ಮಥುವನನವರತ ಹೀರುವ ಮಥುಕರ-
 ಅವುದು ಅನುಕರಣೇಯವು ಎಂಬುದ
 ಅರಿಯುತ ಮಥುಮಯವಾಗಿಸಿ ಜೀವನೆ’॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಪಾನಂದ

ರಾಗಮಾಲಿಕೆ*—ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀರಂಜನಿ—

ಬಂದಿಹೆ ಜನನಿ ಮರಳಿ ನೀನು
ಧರೆಯ ಪಾಪದ ಭಾರವ ಕಳೆಯೆ।
ದಗ್ಗ ಹೃದಯದ ಜ್ಞಾಲೆಯನಾರಿಸೆ
ದು:ವಿತರೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣೇರೂರಿಸೆ ॥

ಮೋಹನ—

ಯುಗಯುಗದಲೂ ನೀ ಬರುವೆ ಧರೆಗೆ
ಯಾತನೆಗಳನು ಎನಿತೋ ಸಹಿವೆ।
ಕಲ್ಲಾಗಿಮುದು ಹೃದಯವೆಮೃದು
ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಮರೆವೆವು ಧರ್ಮವ ॥

ಸಹಾನ—

ಸಹಾನ-ಮೂರುತಿ ಸೀತೆಯ ರೂಪದಿ
ಚೋಧಿಸಿ ಅರುಹಿದ ಅಚಲ ಭಕ್ತಿಯೆ।
ರಾಧೆಯ ರೂಪದಿ ದರುಶನವಿತ್ತು
ಪ್ರೇಮದ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಚಾರಗೈದೆ ॥

ಪುನ್ನಾಗವರಾಲಿ—

“ ರಾಮಕೃಷ್ಣಲೀಲೆ ಪೂರಣಗೈಯಲು
ಎಲ್ಲರ ತಾಯಿಯು ಆಗಿ ನೀ ಬಂದಿಹೇ!
ಪಾಪಿ ತಾಪಿಗಳ ಅಪಾರ ಶರಣ
ಸರ್ವರ ಆಶ್ರಯ, ಆಹ್ವಾನೇ ಎಲ್ಲ! ॥

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ—

ಭಯಾತ್-ಭಾಂತ-ಅನಾಧರೆಮಗೆ
ಜನನಿ ಬಂದು ನೀ ಆಭಯವನಿತ್ತೆ!
ಮಾಯಾಮರೀಚಿಯ ದೂರವ ಮಾಡಿ
ಬೀರಿದೆ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಿ ಬೇಳಕ! ॥

ಶ್ರೀ ವಿವೇಕಾನಂದ ಸಂಕೀರ್ತನೆ

ಕೇದಾರಾ—ಕವಾಲೀ

ಜಯ ಏರೇಶ್ವರ ವಿವೇಕ ಭಾಸ್ಕರ
ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀ ವಿವೇಕಾನಂದ |
ಇಂದುನಿಭಾನನ ಸುಂದರಲೋಚನ
ವಿಶ್ವಮಾನವ ಚಿರವಂದ್ಯ ||

ಪ್ರೇಮ ಟಿಲಟಿಲ ಕಾಂತಿ ಸುವಿಮಲ
ಅಧಿಗತ ವೇದವೇದಾಂತ |
ಆಗ ತಿತಿಕ್ಷ್ಯ ತಪಸ್ಯಾ ಉಜ್ಜ್ವಲ
ಚಿತ್ತ ನಿರಮಲ ಶಾಂತ ||

ಕರ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರೀಶೂಲ ಧಾರಣ
ಭೇದನ ಜೀವ ಮೋಹಬಂಧ |
ಬ್ರಹ್ಮಪರಾಯಣ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ
ದೇಹ ದೇಹ ಚರಣಾರವಿಂದ ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಚಂಡಿಕಾನಂದ

ಭಾಯ್ಯಾ ಖಿಮಾಜ್—ಕವಾಲಿ

ಮೂರ್ತಿಮಹೇಶ್ವರಮುಜ್ಞಾಲಭಾಸ್ಕರ-
ಮಿಷ್ಟಮರನರವಂದ್ಯಂ ॥

ವಂದೇ ವೇದತನಮುಜ್ಞಿತ-ಗಹೀತ-
ಕಾಮಕಾಂಚನಬಂಧಂ ॥

ಹೋಟಿಭಾನುಕರದೀಪ್ತ ಸೀಂಹಮಹೋ
ಕಟಿತಟಕೌಪಿನವಂತಂ ।
ಅಭೀರಭೀಃ ಹುಂಕಾರನಾದಿತದಿಜ್ಯಾಶಿ-
ಪ್ರೈಚಂಡತಾಂಡವನ್ಯತ್ಯಂ ॥

ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಕ್ರಮಾಕಂಬಾಕ್ಷಪ್ರೇಕ್ಷಣಾ-
ಮಘಾದಲವಿದಲನದಕ್ಷಂ ।
ಬಾಲಚಂದ್ರಧರಮಿಂದುವಂದ್ಯಮಿಹ
ನೌಮಿ ಗುರು ವಿವೇಕಾನಂದಂ ॥

—ಶರತ್ತಾಚಂದ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಮಾಲಕೌಂಸ್—ದಾದರಾ

ಕ್ಷೇಣಾಪ್ರಾಣ ಹೀನತ್ವಾಣ
ದೀನ ಭಾರತೀಯ ಜನಕೆ ।
ಪ್ರಾಣ ಮಾನ ದಾನಗೈದ
ಮಾನವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ॥

ಸೃಂಗಿ ನಿಮ್ಮಹಿರಿಯ ಪದವ
ಧರಿಸಿ ಹಮ್ಮಿದ್ದೆಯ್ ಬಲವ ।
ಸಿರಿಯ ಆತ್ಮನೀವು ಎನುತ
ಮೊರೆದ ಅಭಯವಾಣಿಯೇ ॥

ತ್ಯಾಗ ಸೇವೆ ನಿಮ್ಮನಾಡ
ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ನಡೆಯೆ ।
ಭೋಗ ಯೋಗ ಸಿದ್ಧವೆಂದ
ಯೋಗಿವರನೆ ವಂದಿವೆ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರನಂದ

ಅಧಾರ್ಶ—ತೇವರಾ

ಜಯ ಏವೇಕಾನಂದ ಗುರುವರ
 ಭುವನಮಂಗಲಕಾರಿ ।
 ಚಿರಸಮಾಧಿಯ ಗಿರಿಶಿಶರದಿಂ
 ನರರ ಸೇವೆಗೆ ಇಳಿದ ನರವರ ॥

ಸುಪ್ತದ್ಯೈವರೆ ಏಳರೇಳ
 ಲುಪ್ತಪದವಿಯ ಮರಳ ತಾಳ ।
 ಸಪ್ತ ಭುವಿಗಳ ಆಳರೆನುತ
 ದೀಪ್ತವಾಣಿಯ ಜಗದಿ ಮೊಳಗಿಹೆ ॥

ವಿಶ್ವಾಪಕ ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿಯೇ
 ವಿಶ್ವದ್ರೋತಕ ಪರಮಜ್ಞಾನಿಯೇ ।
 ವಿಶ್ವಮುಕ್ತಿ ಸಮರ್ಪಿತಾತ್ಮನೇ
 ವಿಶ್ವವಂಧ್ಯನೇ ಜಯತು ಜಯತು ॥

— ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನಂದ

ಸಿಂಧು ಭೈರವೀ—ಕವಾಲೀ

ಸಪ್ತಮಣಿ ಭುವನದಿಂದ
ಇಳಿಗಳಿಂದು ಬಂದ |
ಶ್ರೀಗುರುದೇವನ ಕಂದ
ವಿವೇಕಾನಂದ ||

ತ್ಯಾಗವಿರಾಗದ ತಡಲು
ಭೋಗಗಳ ಸಿಡಿಲು |
ಜಗಜನರಿಗೆ ತಾಯ್ದಾಲು
ಹರನ ನರಸೋಡಲು ||

ಅತ್ಯಜ್ಞಾನದ ಕಾಂತಿ
ಮೋಹದುಪಶಾಂತಿ |
ಬಳಲಿದರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಂತಿ
ಸೀಗಿರುವೆ ಭಾವಂತಿ ||

ಮಿರುಗುವ ವಿದ್ಯಾಸೂರ್ಯ
ನಿಸ್ಸೀಮುವೀರ್ಯ |
ಮೇರಿಯ ಅರಿಯದ ಧೈರ್ಯ
ಎಸಗೆ ಗುರುಕಾರ್ಯ ||

— ಸ್ವಾಮಿ ತದ್ಮಾಪಾನಂದ

ಹಂಸಾನಂದೀ*—ಎಕತಾಲ

೨೨

ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಯಾನಿಧಿಯೇ
 ವೀರ್ಯ ಧೈರ್ಯ ತ್ವಾಗಗಣಯೇ ।
 ಬ್ರಹ್ಮ ಜನರ ನಮನವಿದನು
 ಸ್ವೀಕರಿಸು ನರೇಂದ್ರಮುನಿಯೇ ॥

ಭವದ ಭಾರಂತಿ ಒವಣೆ ನೀಗೆ
 ಹರನೆ ನರನ ವೇಷ ತಾಳ್ಳಿ
 ಕವಿದ ಭೂಮೇಯ ಕತ್ತಲಳಿಸಿ
 ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭೇಯ ತೋರ್ದೆ
 ಶಾಂತಿ ಕಾಂತಿ ನೀಡಿದೆ ॥

ಹೇಡಿ ಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
 ಅತ್ಯಂತದ್ವೀಕೂನ್ಯಾರಲ್ಲಿ
 ಸಿಡಿಲ ಸ್ವಿಗ್ರಹೇಳಿಗಿನಿಂದ
 ಶಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೊಳೆ ಹರಿಸಿದ
 ಧೈರ್ಯ ಸ್ವೇಚ್ಛ್ಯ ಬಿತ್ತಿದೆ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರ ಕವ್ಯಗ್ರಸ್ತ ಜನಕಿ
 ಅಮೃತಸುಖಿದ ಧಾಮವಾದೆ
 ಈಶರಾಹಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ
 ಶಿಷ್ಯರತ್ನ ಶಿಖಾಮಣಯೇ
 ಜ್ಞಾನ ಸೌಖ್ಯದಾತನೆ ॥ — ಸ್ವಾಮಿ ತದ್ರೂಪಾನಂದ

ಅಳಣ*—ತ್ರಿತಾಲ

ಯಾರನು ಬಯಸಿ ಶ್ರೀಭುವನೇಶ್ವರಿ
ಹರಕೆಯ ಹೊತ್ತುಳೊ ವೀರೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ
ವೀರೇಶ್ವರ ಶಿವ ಯಾವನ ರೂಪದಿ
ಧರೆಯನು ಪಾವನಗೃಹನೊ ಅಂತಹ
ವೀರ ವಿವೇಕಾನಂದ ನಮೋ ||

ಯಾವನ ಲೀಲೆಯ ಸಹಿಸದೆ ಮಾತೆಯು
‘ಶಿವನೇ ನೀ ಬಾರೆನ್ನುತ ಮೋರೆಯಿಡೆ
ಇವನನು ಏತಕೆ ಕಳುಹಿದೆ?’ ಎನ್ನುತ
ಯಾವನ ಹಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೊ ಅಂತಹ
ವೀರ ವಿವೇಕಾನಂದ ನಮೋ ||

‘ಇರುವನೊ ದೇವರು? ಇಲ್ಲವೋ?’ ಎನ್ನುತ
ಗುರುವನು ಭರದಿಂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಕೂಡಲೇ
‘ಇರುವನು ತೋರುವೆ ನಿನಗೂ!’ ಎನ್ನುವ
ಮರುದನಿಯಿಂದ ಚಕ್ಕಿತನಾದಂತಹ
ವೀರ ವಿವೇಕಾನಂದ ನಮೋ ||

ರಾಮಕೃಷ್ಣರಲಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯ
 ಪ್ರೇಮದಿ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾಧನೆಗೈಯುತ
 ಬ್ರಹ್ಮದ ಅನುಭವ ಬೇಗನೆ ಪಡೆಯುತ್
 ಕಾರ್ಮಿನಿ-ಕಾಂಚನ-ಬಂಧನ ನೀಗಿದ
 ಏರ ವಿವೇಕಾನಂದ ನಮೋ ॥

ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸ್ಥಾನಾನಂತರದಲ್ಲಿ
 ಏರಾಗ ಪಡೆಯುತ್ ಕಾರ್ಮಿಯ ಧರಿಸುತ್
 ಭಾರತ ಭೂವಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ ತಿರುಗುತ್
 ವಿರಸವ ಏಕ್ಷಿಸಿ ದುಃಖಿಸಿದಂತಹ
 ಏರ ವಿವೇಕಾನಂದ ನಮೋ ॥

ದೇಶವಿದೇಶದಿ ವೇದದ ತತ್ತ್ವವ
 ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ ಸರ್ವರ ಹೃದಯುದಿ
 ಈಶಪ್ರೇಮವ ಮೊಳೆಯಿಸಿ ಬೆಳೆಯಿಸಿ
 ಶ್ರೀಶನ ಚರಣದಿ ಲಯವಾದಂತಹ
 ಏರ ವಿವೇಕಾನಂದ ನಮೋ ॥

— ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಪಾನಂದ

ದೇಸ್—ಪತಾಲ

ಜಯತು ಗುರು ವಿವೇಕಾನಂದ
ಜಯತು ಸ್ವಾಮೀಚೇ ||

ರಾಮಕೃಷ್ಣಹೃದಯಕಿರಣ
ನಿನ್ನ ಪದಕೆ ಕೋಟಿ ನಮನ ||

ರಾಮಕೃಷ್ಣಹೃದಯಕಿರಣ
ನಿನ್ನ ಪದಕೆ ಕೋಟಿ ನಮನ ||

ಬಂಧ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದ ಬಾಳು ಉಲ್ಲಾಸದಿ ನಲಿದಿದೆ
ದೀನದಲಿತರೆದಯ ನೆಲದಿ ಹೊಸ ಭರವಸೆ ಚಿಮ್ಮಿದೆ ||

ಮೂಕ ಮೂರ್ಖ ಜನರ ಮುಶಿರಿ
ಸುಡಿಯ ಬೆಳಕು ಅರಳಿದೆ
ಮೃತಸಮಷ್ಟಿ ರೋಕಹೃದಯ
ಜೀವದುಂಬಿ ಮಿಡಿದಿದೆ ||

ತಮ್ಮ ಸಮುದ್ರ ಮಧಿಸಿತಂದ
ಮಹಾಮಂತ್ರ ನೀಡಿದೆ
ಅಭೀ ಎಂಬ ಅಭಯ ಸುಡಿಯ
ಅತ್ಯಾಧಿಯ ಮಾಡಿದೆ ||

ಮಹಾಮಾಯೀಯೇಸೆದ ಜಾಲ
 ಅಯಿತೀಗ ನಿಷ್ಠಲ
 ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದ್ವಂದ್ವಭಾವ-
 ವಳಿದು ಬಂತು ಶಿವಫಲ ॥

—ಪ್ರಭುಪ್ರಸಾದ್

ದೇಸ್—ಶ್ರೀತಾಲ

ಭಜ ರೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದಮ್
 ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಮಾನಸ ಸತತಮ್ ॥

ತ್ಯಕ್ತಸಪ್ತಮುನಿವಿಶಾಲಲೋಕಮ್
 ನಾಶಿತಭೂಜನಗುರುತರಶೋಕಮ್ ॥

ರಾಮಕೃಷ್ಣಗುರುವದಾಭ್ಯಂಗಮ್
 ಪ್ರಸಾದಮಧುಬಲವಿಜಿತಾನಂಗಮ್ ॥

ಅತ್ಯಾದಾಸ್ಥಾಪಿತಧರ್ಮಮ್
 ಮಜ್ಞದೋಭಾರತಮಂದರಕೂರ್ಮಮ್ ॥

ಹಂಸಶಕ್ತಿಯತಮಹದುರುನಾವಮ್
 ವರಹಂಸಸುಧಾಪೂರಿತಭಾವಮ್ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಹರಣಂದ

ವಿವಿಧ ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳು

ಜಗನ್ಮೋಹಿನಿ*—ಆದಿತಾಳ

ಗಜವದನ ಬೇಡುವ ಗೌರೀತನಯ |
ಶ್ರೀಜಗವಂದಿತನೆ ಸುಜನರ ಪೂರೆವನೆ ||

ಪಾಶಾಂಕುಶ ಮುಸಲಾದ್ಯಾಯುಧಧರ |
ಮೂಷಕವಾಹನ ಮುನಿಜನ ಪ್ರೇಮ ||

ಮೋದದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ವಾದವ ನಂಬಿದೆ |
ಸಾಧುವಂದಿತನೆ ಆನಾದರ ಮಾಡದೆ ||

ಸರಸಿಜನಾಭ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ್ |
ನಿರುತ ನೆನೆಯುವಂತೆ ವರ ದಯಮಾಡೋ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಸಾಹಾನ್—ರ್ಯಾಪ್ತಾಲ

ಸಕಲಭಯ ತಲ್ಲಿವ ಪರಿಹರಿವ ಮಹಿಮನನು
ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಏಕೆ ಕರೆಯದಿರುವೇ |
ಭವಷೋರಭೂಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನೀನೇ ಮರೆತೆ
ಎನ್ನೇ ವಿಡಂಬನೆಯು ನಿನಗೆ ತರವೇ ||

ಜಿನಧನದ ಸಂಗದಲಿ ಅವನ ಮರೆಯದ ತರದ
ಎಚ್ಚರಿಯ ಭೂಮೆಯನ್ನ ಅತ್ತು ದೂಡು |
ನಿಜವನಾರಾಧಿಸಲು ಸರ್ವಪಾಪವಿಮುಕ್ತ
ನನ್ನ ಮಾತಿನ ನಿಜವನಳೆಂದು ನೋಡು ||

ಭವಜಲಧಿಯನು ದಾಟ ನಡೆವ ಮನವಿರೆ ನಿನಗೆ
ಅಳಿಯಾಸೇಗಳ ತೊರೆದು ಹರಿಯ ನುತ್ತಿಸು |
ದೇಹಮನವೃಣಾಗಳ ಅವನಿಗಟಿತ ಮಾಡಿ
ಪ್ರೇಮದಾರಾಧನೆಗೆ ಮನವ ಸಲಿಸು ||

—ವಚನವೇದ

ಹಿಂದೋಳ*—ರಘುಂಪೆತಾಳ

ತಲ್ಲಣೆಸದಿರು ಕಂಡ್ಯ ತಾಳು ಮನವೇ
ಎಲ್ಲರನು ಸಲಹುವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||

ಚೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಕಟ್ಟೇಯನು ಕಟ್ಟಿ ನೀರೆರೆದವರು ಯಾರೋ |
ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ತಾ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರಲು
ಫಾಟ್ಯಾಗಿ ಸಲಹುವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯಬೇಡ ||

ಅಡವಿಯೋಳಗಾಡುವ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ
ಅಡಿಗಿದಿಗೆ ಅಹಾರವಿತ್ತವರು ಯಾರೋ |
ಪಡೆದ ಜನನಿಯ ತೆರದಿ ಸ್ವಾಮಿ ಹೊಣೆಗೇಡಾಗಿ
ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಪನಿದಕೆ ಸಂದೇಹ ಬೇಡ ||

ಕಲ್ಲೋಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಿಗೆಲ್ಲ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಹಾರವಿತ್ತವರು ಯಾರೋ |
ಪುಲ್ಲಲೋಚನ ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೀಶವನು
ಎಲ್ಲರನು ಸಲಹುವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯಬೇಡ ||

— ಕನಕದಾಸ

ಅಸಾವೇರಿ—ತೇವರಾ

ಕರುಣ ಶೀತಲ ಕಿರಣ ಶೋಭಿತ
ತರಣ ನಿನ್ನಯ ಬರಣಾಕರಗುವೆ ॥

ಈಮ ಮೋಹದ ತಮವ ಕಳೆಯಲು
ಪ್ರೇಮ ಜ್ಯೋತಿಯ ಕಾಂತಿ ಬೆಳಗಿಹೆ ।
ವಿಷಮ ಶೃಂತಿ ಭೀತ ಜಗತ್
ಸೌಮ್ಯ ಸಮತೆಯ ಸ್ವರ್ಗ ನೀಡಿಹೆ ॥

ಕರ್ಮಕಾಂಡದ ಕ್ರಿಯೆ ಜಡತೆಯಿಂ
ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಶುಷ್ಮಾದದಿಂ ।
ಧರ್ಮಬಾಳ್ಯ ಸಲಹಲೆಂದು
ಧರ್ಮಮೂರುತಿ ಇಳಿದು ಬಂದೆ ॥

ಸರ್ವಧರ್ಮದ ಸರ್ವಕರ್ಮದ
ಸರ್ವಸಾರವ ತರೆದು ಶೋರಿದೆ ।
ಸರ್ವಸ್ವಷ್ಟಿ ವಿಮುಕ್ತಿಸಾಧಕ
ಸರ್ವತ್ಯಾಗಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರನಂದ

ಪಂತುವರಾಧೀ*—ರ್ಯಂಪೆತಾಳ

ನೀ ಮಾಯೆಯೊಳಗೋ ನಿನ್ಮೊಳು ಮಾಯೆಯೋ
ನೀ ದೇಹದೊಳಗೋ ನಿನ್ಮೊಳು ದೇಹವೋ ||

ಬಯಲು ಅಲಯದೊಳಗೋ ಅಲಯವು ಬಯಲೊಳಗೋ
ಬಯಲು ಅಲಯವೆರಡೂ ನಯನದೊಳಗೋ |
ನಯನ ಬುದ್ಧಿಯ ಒಳಗೋ ಬುದ್ಧಿ ನಯನದ ಒಳಗೋ
ನಯನ ಬುದ್ಧಿಗಳಿರಡೂ ನಿನ್ಮೊಳಗೋ ಹರಿಯೋ ||

ಸವಿಯು ಸಕ್ಕರೆಯೊಳಗೋ ಸಕ್ಕರೆಯು ಸವಿಯೊಳಗೋ
ಸವಿಯು ಸಕ್ಕರೆಯಿರಡೂ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಗೋ |
ಜಿಹ್ವೆ ಮನಸಿನ ಒಳಗೋ ಮನಸು ಜಿಹ್ವೆಯ ಒಳಗೋ
ಜಿಹ್ವೆ ಮನಸುಗಳಿರಡೂ ನಿನ್ಮೊಳಗೋ ಹರಿಯೋ ||

ಕುಸುಮದೊಳು ಗಂಧವೋ ಗಂಧದೊಳು ಕುಸುಮವೋ
ಕುಸುಮಗಂಧಗಳಿರಡೂ ಘೃಣದೊಳಗೋ |
ಅಸಮಭವ ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವರಾಯ
ಉಸುರಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ನಿನ್ಮೊಳಗೋ ||

—ಕನಕದಾಸ

ಶಿವರಂಡಿನಿ—ರುಪತ್ವಾಲ

೬೮

ಬಿನ್ನಹಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲವಯ್ಯ
ಅನಂತ ಅಪರಾಥ ಎನ್ನೊಳಗೆ ಇರಲಾಗಿ ॥

ಶಿಶುಮೋಹ ಸತಿಮೋಹ ಜನನಿ-ಜನಕರ ಮೋಹ
ರಸಿಕ ಭೂತರ ಮೋಹ ರಾಜಮೋಹ ।
ಪಶುಮೋಹ ಭೂಮೋಹ ಬಂಧುವರ್ಗದ ಮೋಹ
ಅಸುರಾರಿ ನಿನ್ನ ಮರೆತನೋ ಕಾಯೋ ಹರಿಯೇ ॥

ಅನ್ನಮದ ಅರ್ಥಮದ ಅವಿಲ ವೈಭವದ ಮದ
ಮುನ್ನ ಪ್ರಾಯದ ಮದವು ರೂಪಮದವು ।
ತನ್ನ ಸತ್ಯಾದ ಮದ ಧಾತ್ರಿವಶದ ಮದ
ಇನ್ನ ತನಗೆದುರಿಲ್ಲವೆಂತಂಬ ಮದದಿಂದ ॥

ಇಷ್ಟ ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟ ಬೇಕೆಂಬಾಸೆ
ಅಷ್ಟ ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟರಾಸೆ ।
ಕಷ್ಟ ಬೇಡೆಂಬಾಸೆ ಕಡುಸುವಿವ ಕಾಂಬಾಸೆ
ನಷ್ಟಜೀವನದಾಸೆ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಬೈರವ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ಬುದ್ಧಿಂದೋದಯದಿ
 ಹಿಗ್ಗಿ ನಮ್ಮೆಡೆ ಕಡಲು
 ಶಾಂತಿ ಶೀಕರವನಿದೋ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿಹುದು
 ಜಗವ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿಹುದು ॥

ನೂರು ಸಾಸಿರ ದಳದ
 ಬುದ್ಧಪದ್ಮಾ ಅರಳೆ
 ಭಕ್ತಭೃಂಗವು ಬಂದು ಮುತ್ತುತ್ತಿಹುದು
 ಸುತ್ತು ಸುತ್ತುತ್ತಿಹುದು ॥

ಜ್ಞಾಲೆ ಮೇಲುದ ಹೊದೆದು
 ಅಗ್ನಿದೇವನೆ ನಡೆದು
 ಕರ್ಮಕಾನನವನ್ನು ದಹಿಸಲೆಂದು
 ನಡೆದು ಬರುವನಿಂದು ॥

— ಪ್ರಭುತಂಕರ

ಯಮನ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಸ್ಥಿರತ್ವ ನಹಿ ನಹಿ ರೇ ಮಾನಸ

ಸ್ಥಿರತ್ವ ನಹಿ ನಹಿ ರೇ ॥

ಅಪತ್ರಯಸಾಗರಮಾನಾಂ
ದರ್ಶಾಹಂಕಾರವಿಲಗ್ನಾಮ್ ॥

ವಿಷಯವಾಶವೇಷ್ಟಿತಚಿತ್ತಾನಾಂ

ವಿಪರೀತಜ್ಞಾನವಿಮತ್ತಾನಾಂ ॥

ಪರಮಹಂಸಯೋಗವಿರದ್ವಾನಾಂ

ಬಹುಚಂಚಲತರಸುಶಿಸಿದ್ವಾನಾಮ್ ॥

—ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮಂದ್ರ

ಭೀಮವಲಾಸೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಬಡವರೊಳಗೆ ಎನಗಿಂತ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ ।

ಕೊಡುವರೊಳಗೆ ನಿನಗಿಂತ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ ॥

ದೃಢಭಕ್ತಿ ಎನಗೆ ನಿನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸಿ ।

ಬಿಡದೆ ಸಲಹಯ್ಯ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಸಿಂಧುಭೈರವೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಶೀಲತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೇ ಭಗವಾನ್ ||

ಹಂಸಸ್ನೇಂದಹಂ ಹಂಸಸ್ನೇಂದಹಂ
ಹಂಸಸ್ನೇಂದಹಂ ಸೋಂಹಮಿತಿ ||

ಪರಮಾತ್ಮಾಹಂ ಪರಿಪೂರ್ಣೋಂಹಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಧಮಹಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ||

ತ್ವರ್-ಜಕ್ಷು-ಶ್ರುತಿ-ಜಿಹ್ವಾಭ್ರಾತೇ
ವಂಚವಿಧವ್ರಾಂತೋಪಸಾಧನೇ ||

ಶಭ್ದಸ್ವರ್ರರಸಾರಿಕಮಾತ್ರೇ
ಸಾತ್ಮಾಕರಾಜಸತ್ಯಮಸಮಿತ್ರೇ ||

ಬುದ್ಧಿಮನಶ್ಚತ್ತಾಹಂಕಾರೇ
ಭೂಜಲತೇಜೋಗಗ್ರಂಸಮೀರೇ ||

ವರಮಹಂಸರೂಪೇಣ ವಿಹತಾಃ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಧಿಷ್ಟರುದ್ರಾದ್ರಿಕ-ಕತಾಃ ||

—ಸದಾಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ

ಯಮನ್—ತ್ರಿಶಾಲ

“ಮನ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲದವರೆ ಮಂತ್ರದ ಫಲವೇನು |
 ತನು ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲದವರೆ ತೀರ್ಥದ ಫಲವೇನು ||
 ಮಿಂದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು ಮೀನು ಮೊಸಳೆಯಂತೆ
 ನಿಂದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು ಶ್ರೀಶ್ರೀಲದ ಕಾಗೆಯಂತೆ |
 ಹೊರಗೆ ಮಿಂದು ಒಳಗೆ ಮೀಯದವರ ಕಂಡು
 ಬೆರಗಾಗಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟು || —ಪುರಂದರದಾಸ

ಪುಷ್ಟಿತಾ *—ಆದಿಶಾಲ

ದೇವನೆ ಎನ್ನನು ಮರೆಯವುದುಚಿತವೆ
 ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಬಾಳನು ಸಹಿಸಿಹೆ ||
 ಪೂರ್ವದ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತ್ಯಾದಿಂದಲೆ
 ಗುರುವಿನನುಗ್ರಹ ಪಡೆದೆನು ಆಗಲೆ ||
 ಹೊರಗುತ್ತ ಹೃದಯುದಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲೆ
 ಶಿರವನು ಬಾಗಿಸಿ ಬೇಡುತ್ತಿರುವೆ ||
 ಮನದಲಿ ಮುಸುಕಿದ ತಮವನು ದೂಡೋ
 ಮನುಕುಲಪಾವನ ದರುಶನ ನೀಡೋ ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸಾನಂದ

ಆರಭಿ*—ಆದಿತಾಳ

ಹರಿದಾಸರ ಸಂಗ ದೊರಕಿತು ಎನಗೀಗ !
ವರಗುರು ಉಪದೇಶ ನೇರವಾಯ್ತು ||

ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಮಕಾರ ತಗ್ಗಿತು |
ತೋಯಜಾಕ್ಷನ ನಾಮ ಜಿಹ್ವೆಯೋ ನೇಲಸಿತು ||

ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ಆನಂದ ಸಂಭ್ರಮ
ಆ ನಂದಗೋಪನ ಕಂದನ ಮಹಿಮೆಯ |
ಎನ್ನ ವಂಶಗಳಿಲ್ಲ ಪಾವನವಾದವು
ಶ್ರೀಪುರಂದರರವಿಟ್ಟಲಯ್ಯ ದೊರಕಿದ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ರಾಗಮಾರ್ಕ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ಕೆಳಗಳಿದು ಹರಿಯುವುದೆ ಜಲದ ನಿಜಗುಣವಯ್ಯ
 ತಳೆಯುವುದು ಮಲಿನತೆಯ ಕೊಳೆನೆಲದಿ ಹರಿಯುತ್ತೇ |
 “ಜೀಲನಿಧಿಯ ಸೇರಿ ತಾ ಬಲು ಕ್ಷೂರವಾಗುತಲಿ
 ಸರಿಲಾಧಿ ಜನರಿಂಗೆ ಅನಲಸಮವಾಗುವುದು ||

ಗಗನದಲ್ಲಿಹ ರವಿಯು ಜಗವನೆಲ್ಲವ ಬೆಳಗಿ
 ಸಗರಜಲವನು ಹೂಡ ನಗುತ ಕರದಿಂದೆತ್ತಿ |
 ವಿಗತದೋಷವ ಗೈದು ಮುಗಿಲರೂಪವ ಕೊಡುತ
 ಜಗಕೆಲ್ಲ ಸವಿತರುವ ಮಿಗೆ ಸೋಗದ ಮಳೆಕರೆವ ||

ಜಲದಪೊಲು ಎಮ್ಮೆ ಮನ ಕೆಳಮೊಗೆವು ಚಂಚಲವೇ
 ನಲಿನಲಿದು ಹರಿಯುವುದು ಮಲಿನಮಯ ವಿಷಯದೇ |
 ಜಲಜಾಕ್ಷ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಲಿದೆಮ್ಮೆ ಬಾಳ್ಳಳನು
 ಜಲಮೂತಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಸಲಹಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನಂದ

ಮೋಹನ*—ತ್ರಿತಾಲ

ನಿರಂಜನ ಹರಿಚಿದ್ವನ ಮೂರುತಿಯನು ನನೆಯೋ
ನಿರಂತರ—ಮೋಹನಮೂರುತಿಯನು ನನೆಯೋ ||

ಅನುಪಮತೇಜನ ಸುಂದರರೂಪನ
ಭಕ್ತರ ಎದೆಯಲಿ ರಂಜಿಪನ |
ಕೋಟಿಚಂದ್ರಸಮ ಕಾಂತಿಯ ನಾಚಿಸಿ
ಮಿಂಚಿನಂತೆ ನಮ್ಮೆ ಎದೆಯೋಳು ರಂಜಿಸಿ ಮೋಹಿಪನ ||

ಹೃದಯಪದ್ಮದಲಿ ಪೂಜಿಸು ಆತನ
ಶಾಂತಮಾನಸದಿ ಜ್ಞಾನನಯನದಲಿ
ಅಪೂರ್ವದರ್ಶನ ಮೋಹನನ |
ಭಕ್ತಿಯೋಗದ ಆವೇಶದಿ ಮುಳುಗಿಪ
ಚಿದಾನಂದರಸ ಸಾಗರನ ||

— ವಚನವೇದ

ಅತಾಳ್‌—ಎಕತಾಲ

ಬಲು ಮಧುರವೋ ನಿನ್ನ ಹೇಸರು
ಕಿವಿಗೆ ಸುಧೀಯ ಕರೆವುದು ।
ದೀನಶರಣ ಪ್ರಾಣರಮಣ
ಅಮೃತ ಭವನ ಧನವಿದು ॥

ನಿನ್ನ ಹೇಸರ ಕೀರ್ತಿಸಿದರೆ
ನಾವ ಅಮರರಪ್ಪೇವೋ ।
ಚಿಂತೆಗಡಲು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ
ಬತ್ತುತ ಬಯಲಪ್ಪದೋ ॥

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಧುರ
ಗಾಯನವನೆ ಗ್ರಹೇವು ।
ಹೃದಯನಾಥ ಚಿದಾನಂದ
ನಿರುತ ನಿನ್ನ ನೇನೆವೇವು ॥

— ವಚನವೇದ

ಸಾಹಿನಾ—ವಿಶ್ವಾಲ

ಅಂತರತಮ ನೀ ಗುರು
ಹೇ ಆತ್ಮತಮೋಹಾರಿ ॥

ಜಟಿಲಕುಟಿಲತಮ ಅಂತರಂಗ ಒಮ್ಮೆ
ಭಾವವಿಪಿನ ಸಂಚಾರಿ ।
ಅಂತರತಮ ನೀ ಗುರು
ಹೇ ಆತ್ಮತಮೋಹಾರಿ ॥

ಜನುಮ ಜನುಮ ಶತಕೋಟಿ ಸಂಸ್ಥಾರ
ವರಮ ಚರಮ ಸಂಸ್ಥಾರಿ ।
ಅಂತರತಮ ನೀ ಗುರು
ಹೇ ಆತ್ಮತಮೋಹಾರಿ ॥

ರಾವಣಾ ನಾನಾ ಲಲಿತ ರುದ್ರಲೀಲಾ
ರೂಪಾರೂಪ ವಿಹಾರಿ ।
ಅಂತರತಮ ನೀ ಗುರು
ಹೇ ಆತ್ಮತಮೋಹಾರಿ ॥

—ಹುವೆಂಬೆ

ಅಧಾರ್—ತೇವರಾ

ಕ್ವಾಂತಿ ಸಹನೆಯ ಶಾಂತ ಶೀತಲ
 ಕಾಂತಿಯಿಂದಲಿ ಬೆಳಗುವಾ ಶಶಿ |
 ಅಂತರಂಗದ ಭಕ್ತಿ ಭೂಷಣ
 ಸಂತರಾಜ್ಯದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಪರಮ ದೈವವ
 ಗುರುವಿನಾಣತಿ ಹಿರಿಯ ವೇದವು |
 ಗುರುವಿಗಾಳ್ಳನ ಚರಮ ಸಾಧನ
 ಗುರುವಿಗೋಸುಗ ಧರಿತಪ್ರಾಣವು ||

ಶಾಮಕಾಂಚನ-ತ್ಯಾಗಿ ತಾಪಸಿ
 ಪ್ರೇಮಪೂರಿತ ಕರ್ಮಯೋಗಿ |
 ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯದಾಸ
 ರಾಮಕೃಷ್ಣನಂದ ನಮಿಪೆವು ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನಂದ

ರಾಗಮಾಲಿಕ—ತೇವರಾ

ದುರ್ಗಾ—

ಯಾರ ಮಹಿಮಾ ಜ್ಯೋತಿ ಜಗವನು
ಅಮೃತದಂದದಿ ಎಲ್ಲರೆದೆಯನು
ತುಂಬಿ ರೋಮಾಂಚನವ ಗೈಪುದೋ
ಅಂಥ ಪ್ರೇಮದ ಜಲಧಿಯ
ಜೀವ ನಿನ್ಮಾಳಗಿರುವವರೇಗೂ
ಸಾರು ಆತನ ಮಹಿಮೆಯ ॥

ಭೀಮಶಾಸ್ತ್ರಾ—

ಯಾರ ಶ್ರೀಶುಭನಾಮ ಹೃದಯದ
ಕೊರಗನೆಲ್ಲ ಕಳೆಪುದೋ
ಯಾರು ನೆಲ ಜಲ ಗಗನ ದೇಶವ-
ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಲುವರೋ ॥

ಚೇಹಾಗ—

ಯಾರ ಅನ್ನೇಷಣೆಯಲೇ ಜಗ
ಬರಿದೆ ತೋಳಲುತಲಿರುವದೋ
ಅಂಥ ದೇವನ ತಿಳಿದು ಬಣ್ಣಪೆ
ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದೆ
ಅವನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಖಾರವಲ್ಲಿದೆ
ಆದ ಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲವೆ ॥

ಪೂರಿಯಾ ಧನಾಶ್ರೀ—

ನಿಜದ ತಿಳಿವಿನ ತವರು ಆವನು
ನಿತ್ಯ ಜೀವನ ಚೀತನ
ನಿತ್ಯ ಜಾಗ್ರತ್ ನಿನಿಂಮೇಷನು
ದಿವ್ಯ ಶುದ್ಧಿ ನಿರಂಜನ
ಅವನ ದರುಶನ ಎದೆಯ ಕಿಲುಬನು
ತೊಳೆದು ಗೈಪ್ಪಿದು ಪಾವನ ||

ನವರೋಚ್ಚ್*—ಆದಿತಾಳ

ಚಿಂತಾ ನಾಸ್ತಿ ಕಿಲ ತೇಷಾಂ ||

ಶಮದಮಕರುಣಾಸಂಪೂರ್ಣಾಂ ನಾಂ
ಸಾಧುಸಮಾಗಮಸಂಕೀರ್ಣಾಂ ನಾಂ ||

ಕಾಲತ್ರಯಿಂದಿತಕಂದಪಾರಾಣಾಂ
ಖಂಡಿತಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದಪಾರಾಣಾಂ ||

ಪರಮಹಂಸಗರುಪದಚಿತ್ತಾನಾಂ
ಬೃಹಾಸ್ಯಂದಾಮೃತಮತ್ತಾನಾಂ ||

—ಸದಾಶಿವ ಬೃಹ್ಮಂದ್ರ

ಕಾಂಚೋಧಿ*—ರಘುಂಪೇತಾಳ

ಶತ್ಕನಾದರೆ ನೆಂಟರೆಲ್ಲ ಹಿತರು । ಅ-
ಶತ್ಕನಾದರೆ ಆವರೆ ವೈರಿಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ॥

ಹಮಲ ಆರ್ಥನಲಿರುವ ಕಡು ನೆಂಟತನದಿಂದ
ವಿಮಲ ಜಲಮೋಳಗೆ ಅದು ಆಡುತ್ತಿಹುದು ।
ಕ್ರಮಗೊಟ್ಟು ನೀರಿಂದ ತಡಿಗೆ ಬೀಳಲು ರವಿಯ
ಅಮಿತ ಶಿರಣಾಗಳಿಂದ ಕಂದಿಹೋಗುವುದು ॥

ವನಸ್ಪತಿ ಸುಡುವಾಗ ವಾಯು ಬೀಸಲು ಉರಿಯು
ಫನ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುತ್ತಿಹುದು ಗೌಸಕಡರಿ ।
ಮನೆಯೋಳಿಹ ದೀಪಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತನು ಸೋಂಕಿದರು
ಫನಶತ್ಕರಿಯುದುಗಿ ತಾ ನಂದಿಹೋಗುವುದು ॥

ಕರಿಯ ಕಾಯಿಕ ಹರಿಯ ಕರುಣತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ
ಮರೆಯ ಹೋಕ್ಕರು ಕಾವ ಮಹಿತರಾರಯ್ಯ ।
ವರದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನು ಒಲಿದಿರಲು
ಸರುವ ಜನರೆಲ್ಲ ಮೂಜಗದಿ ಹಿತರು ॥

—ಪುರಂದರಧಾಸ

ಮಿಶ್ರ ಮಧುವಂತೀ—ಶ್ರೀತಾಲ

ನೀನೇ ದಯಾಮಯ ಇನ್ನಾರಿರುವರು
 ನಿನ್ನಂದದ ಹಿತಕಾರಿ ।
 ಮೋಹ ನಲಿವಿನಲ್ಲಿ ಸಮೀಪ ಬಂಧುವ
 ಶೋಕ-ತಾಪ-ಭಯಹಾರಿ ॥

ಸಂಕಟಪೂರಿತ ಮೋಹಭವಣಿವ-
 ದುತ್ತರಣಕೆ ನೀ ಸಹಕಾರಿ ।
 ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿಸು ಈ ಬಿರುಗಾಳಿಯ
 ರಿಪುದಲ ವಿಷ್ಣುವಕಾರಿ ॥

ಪಾವದಹನ ಪರಿತಾಪವನಾರಿಸು
 ವಷಿಸು ಶೀತಲವಾರಿ ।
 ಎಲ್ಲರು ತೃಜಿಸುವ ಅಂತಿಮಕಾಲದಿ
 ನೀನೇ ಆಶ್ರಯಕಾರಿ ॥

—ವಚನವೇದ

ಕಾಫಿ—ತೇವರಾ

ದೇವದೇವನ ನಿಜವನರಿಯಲು
ಮನವು ತೊಳಳಲುತ ಬಳಲಿದೆ।
ಬೀಗಮುದ್ರೆಯನಿಟ್ಟು ಹೋಣೆಯೋ-
ಳಲೇವ ಮರುಳನ ತೆರನಿದೆ ||

ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮಕೆ ದೊರೆವನವನು
ಶ್ರದ್ಧೆಗಲ್ಲದೆ ಒಲಿಯನು।
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾದಶನ-
ಧಾರಿಗೇ ನಿಂತಿರುವನು ||

ಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯವ ಹೃದಯದಮೃತಾ-
ನಂದರೂಪನು ಎಂಬರು।
ಇದನರಿತೆ ಈ ಯೋಗಿವರ್ಗರು
ಯುಗಯುಗವು ತವಗೈದರು ||

ಭಕ್ತಿಯಚ್ಛರಗೊಳಲು ಎದೆಯಲಿ
ಅವನೆ ನಿನ್ನನು ಸೆಳೆವನು।
ಈ ರಹಸ್ಯವ ಜಗದ ಸಂತೆಯ
ಜನ ಸಮಾಹಕೆ ತಿಳಿಸೆನು ||

ಶ್ರೀ ಪ್ರಸಾದನು ನುಡಿವನೀತೆರ
 ↵ “ಮಾತ್ರಭಾವದಿ ನೆನೆವನು |
 ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯರಿತು ನೀವೇ
 ತಿಳಿಯಿರಾತನ ನಿಜವನು” ||

— ಪಚನವೇದ

ಸಿಂಹೇಂದ್ರಮಧ್ಯಮ*—ಅದಿತಾಲ

ಬೆಲ್ಲದ ಕಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಬೇವಿನ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ
 ಜೇನು ಮಳೆಗರೆದರೆ ವಿಷ ಹೋಗುಪುದೇನಯ್ಯಾ ||

ಎನು ನೋಡಿದರೇನು
 ಏನು ಕೇಳಿದರೇನು |
 ಮನದೊಳಗಿನ ತಾಮಸ ಮಾಣದನ್ನುಕ ||

ಹೊಳಲ ದನಿಗೆ ಸರ್ವ
 ತಲೆದೂಗುವಂದದಿ
 ಇದಕೇನು ಮದ್ದ ಶ್ರೀ
 ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಟುಲಾ ||

— ಪುರಂದರದಾಸ

ಬಾಗೀಶ್ರೀ—ವಕ್ತಾಲ

ಮಣಿಯಲೆನ್ನ ಶಿರವ ನಿನ್ನ
 ಚರಣಧೂಳ ತಲದಲ್ |
 ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರವೆಲ್ಲ
 ಮುಖಗಲಶ್ರುಜಲದಲ್ ||
 ನನಗೆ ನಾನೆ ಪೂಜೇಗೈಯ
 ಸೊಡರನೆತ್ತುಲು
 ಬೆಳಕು ಬರುವ ಬದಲು ಅಯ್ಯೋ
 ಬರಿಯ ಕತ್ತುಲು
 ಅಹಂಕಾರದಂಥಕಾರ
 ಮುತ್ತುತಿದೆ ಸುತ್ತುಲು ||
 ನನ್ನ ನಾನೆ ಮೇರೆಯದಂತೆ
 ನಾನು ಗೈವ ಕರ್ಮದಿ
 ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣವಾಗ-
 ಲೆನ್ನ ಜೀವಧರ್ಮದಿ |
 ತಲೆಯಲೆನ್ನ ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನ
 ಚರಮ ಶಾಷ್ಟ್ರತಿಯ
 ಬೆಳಗಲೆನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನಿನ್ನ
 ಪರಮ ಕಾಂತಿಯ
 ನನ್ನನಳಸು ನೀನೆ ನೇಲಸು
 ಹೃದಯಪದ್ಧದಲದಲ್ ||

—ಕುವೆಂಪು

ಉಸಾವೇರಿ—ರುಪತಾಲ

ಜೀನಸುಮದೊಲೆನ್ನ ಜೀ-

ವನವು ವಿಕಸಿಸುವಂತೆ

ಮನವನನುಗೊಳಿಸು ಗುರುವೇ ಹೇ ದೇವ ॥

ಜನಕೆ ಸಂತಸವೀವ

ಫಾನನು ನಾನೆಂದೆಂಬ

ಎಣಕೆ ತೋರದೆ ಜಗದ ಪ್ರೋಗಳಿಕೆಗೆ ಬಾಯ್ ಬಿಡದೆ ॥

ಹಾನದಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು

ಮೌನದಿಂ ಬಿರಿದು ನಿಜ

ಸೌರಭವ ಸೂಸಿ ನಲವಿಂ ।

ಆನೆಲೆಯ ಪಿಂತಿದ್ದು

ದೀನತೆಯ ತೋರಿ ಅಭಿ-

ಮಾನವನು ತೊರದು ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯ ಪಡೆವಂತೆ ॥

ಉಪಕಾರಿ ನಾನು ಎ-

ನ್ನಪಕ್ಕತಿಯು ಜಗಕೆಂಬ

ವಿವರಿತಮತಿಯನುಳಿದು ।

ವಿಪುಲಾಶ್ರಯವನೀವ

ಸುಫಲ ಸುಮಭರಿತ ಪೂ-

ದಪದಂತೆ ಸ್ನೇಜಮಾದೊಳ್ಳಿನಿಂ ಬಾಳ್ಜಪ್ಪಾಲು ॥ —ಡ. ಎ. ಜ.

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ವಿಕತಾಲ

ಕಳೆಯಚೇಕೆ ದಿನಗಳೆಲ್ಲ^१
 ವಿಫಲವಾಗಿ ಹೋಗಿಯೇ ।
 ಹಗಲು ಇರುಳು ಆಶಾಪಡವ
 ಕಾಯುತಿಹೆನು ಸ್ವಾಮಿಯೇ ॥

ತ್ರಿಭುವನಗಳ ನಾಥ ನೀನು
 ಭೀಕಾರಿ ಆನಾಥ ನಾನು ।
 ಕರೆಯಲೆಂತು ಮಮ ಹೃದಯದಿ
 ನೆಲೆಸು ಎಂದು ಹೀಗೆಯೇ ॥

ಹೃದಯ ಕುಟೀಯ ದ್ವಾರಗಳನು
 ಅನವರತವು ತೆರೆದಿರುವೆನು ।
 ಶ್ವರ್ಪೆಯ ತೋರಿ ಬಂದು ನೀಡು
 ಶಾಂತಿಯನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ॥

ಮೋಹನ*—ರಘುಂಪೆತಾಳ

ಫ್ರಾನೀತಾದರೂ ನಿನಗೆ ಮತಿಯಿಲ್ಲವೇ ಮನವೇ ।
ಹೀನಾಯ ಮಾಡದಿರು ಪರದೋಷಗಳನೆಣಿಸಿ ॥

ಅವನ ಬಯ್ಯುವೇ ಯಾಕೆ ಅವನ್ನಾರು ನೀನ್ನಾರು
ಅವನ ಪಾಪಕೆ ನೀನು ಭಾಗಿಯಾದೆ ।
ಅವನು ಉತ್ತಮನಾದರವನು ಬದುಕಿದ ಕಾಣೊ
ಅವ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಕುಲ ಉದ್ಧಾರ ॥

ನೀನು ಪಡೆಪುದರಲ್ಲಿ ಬೇಡಬಂದವನಲ್ಲು
ನಿನಗು ಅವನಿಗು ಏನು ಸಂಬಂಧಪೂರ್ವಾ ।
ಮನೆ ಒಡವೆ ವಸ್ತುಗಳ ಭಾಗ ಕೇಳುಪುದಿಲ್ಲ
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ಸಂದೇಹ ಮಾಡಿಕೊಂಬಡು ಸಲ್ಲ ॥

ನಿನ್ನ ಗತಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವ ನಡೆದು ಬರುವನೇ
ನಿನ್ನಿಂದ ಪರಲೋಕ ಅವಗೆ ಉಂಟೇ ।
ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನೀ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀವಿಜಯವಿಟ್ಟುಲನ್ನ
ಸನ್ನುತ್ತಿಸಿ ಭವರೋಗವನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುಯ್ಯ ॥

—ವಿಜಯದಾಸ

ಭ್ಯಾರವೀ—ದಾದರಾ

ಮಾನವ ಸಂತಾನದೇಡೆಗೆ ಎನಿತು ಕರುಣೆ ನಿನ್ನದು
ಅದ ನೆನೆದರೆ ಕಂಬನಿಯೆ ಹೋಡಿಯೊಡೆದು ಹರಿವುದು ॥

ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ನಾನು
ನಿನ್ನಕೆಯ ಮೀರಿದೆ
ಆದರೂ ನೀ ಅಕ್ಷರೆಯಲಿ
ತಾಯ್ತನವನೆ ತೋರಿದೆ ।
ಮಧುರ ವಚನದಿಂದ ಮನವ
ಸಂತ್ಯೇಸುತ ನಲಿಸಿದೆ
ಇದ ನೆನೆದರೆ ಕಂಬನಿಯೆ
ಹೋಡಿಯೊಡೆದು ಹರಿದಿದೆ ॥

ನಿನ್ನೊಲವಿನ ಹೋರೆಯ ಹೊತ್ತು
ನಾನು ಒಹಳ ಒಳಲಿದೆ
ಇನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೋರಲಾರದೆ
ಎದೆಯು ನರಳಿ ಹೋರಗಿದೆ ।
ನಿನ್ನೊಲವಿನ ಕರಸ್ವರ್ಶದಿ
ಈ ನೋವನು ನೀಗಿಸು
ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿ —
ನನ್ನನಿರಿಸಿ ಪಾಲಿಸು ॥ — ವಚನವೇದ

ಬಾಪುಲ್ — ದೀಪಚಂದಿ

ಜಾಲಿಯ ಮರದಂತೆ ಧರೆಯೋಳು । ದುರ್ಜನರು
ಜಾಲಿಯ ಮರದಂತೆ ॥
ಮೂಲಾಗ್ರ ಪರಿಯಂತ ಮುಳ್ಳು ಕೂಡಿಪ್ಪಂತೆ ॥

ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ನೇರಳಿಲ್ಲ
ಹಸಿದು ಬಂದವರಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಇಲ್ಲ ।
ಹುಸುಮ ವಾಸನೆ ಇಲ್ಲ ಕೂಡಲು ಸ್ಥಳೇವಿಲ್ಲ
ರಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾದವು ವಿಷದಂತೆ ಇರುತ್ತಿಹ ॥

ತನ್ನಿಂದ ಉಪಕಾರ ತೊಟಕಾದರೂ ಇಲ್ಲ
ಬಿನ್ನಾಣ ಮಾತಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲವೇ ।
ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹೀನ ಮಾನವರಂತೆ
ಇನ್ನಿವರ ಕಾರ್ಯವು ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪಹಾಡೀ—ಕವಾಲೀ

ಕೊಟ್ಟವರು ಸರಿಯೇ | ಕೊಡದೆ
ಬಿಟ್ಟವರು ಸರಿಯೇ ||

ಇಕ್ಕೆದವರಿಗುಂಟು | ಮದದಲಿ
ಸೋಕ್ಕೆದರೇನುಂಟು |
ರಕ್ತಸಾಂತಕ ಲಕುಮಿಪತೆಯ ಮರೇ-
ಷ್ವಾಕ್ಷವರಾದ ಶಿಷ್ಟಭಕುತರಿಗೇ ||

ದೊರೆಯಾದರು ಸರಿಯೇ | ನಮಗೇ
ತಿರುಕನಾದರು ಸರಿಯೇ |
ಸರಸವಿರಸದಿಂ ನುಡಿದರೇನು ನರ-
ಹರಿಪದಕಮಲವ ನಿರುತ ಭಜಿಪರಿಗೇ ||

ಷಟ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಭುವು | ನಮಗೇ
ಹೊಟ್ಟೆಗೇ ಕೊಡದಿಹನೆ |
ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲನ
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದ ಭೇಕುತರಿಗೇ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಸಿಂಧುಭೈರವೀ*—ತೇವರಾ

ಹಂಸ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೀ ಮೋಡೋ | ಭವ-
ಪಾಶಮುಕ್ತನಾಗಿ ಹರಿಯನ್ನ ಕೂಡೋ ||

ಪಕ್ಕಗಳೆರಡುಂಟು ನಿನಗೇ | ನೀ
ಹೊಕ್ಕು ಹೋಗುವೆ ಮೂರು ಪಂಚರದೋಳಗೆ |
ಲೇಕ್ಕಪಿಲ್ಲದ ದಾರಿ ನಿನಗೇ | ಈಗ
ಸಿಕ್ಕದೆಯೋ ಮಾಯಾಪಾಶದೋಳಗೆ ||

ಹಬ್ಬದ ಸವಿಗೆ ನೀ ಬಂದೆ | ಬಲು
ಕೊಬ್ಬಿಲಿ ಕಣದೆ ವಿಷದೋಳು ಬಿದ್ದೆ |
ದಿಭ್ರಾದಲಿ ಮೈಯ ಮರತೆ | ನೀ
ಒಬ್ಬನೆ ಹೋಗಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆ ||

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಮತ್ತಿಲ್ಲ | ನಡು-
ದಾರಿಯೋಳಗೆ ಕೈಯ ಬಿಡುವರೆ ಎಲ್ಲು |
ದೂರ ಹೋಯಿತು ಪ್ರಾಯವೆಲ್ಲು | ಸಿರಿ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ ||

—ಪುರಂದರದಾಸ

ವಹಾಡೀ— ದಾದರಾ

ಹಾಂಗೆ ಇರಬೇಕು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ
ಹ್ಯಾಂಗೆ ಬರೆದಿತ್ತೊ ಪ್ರಾಚೀನದಲ್ಲಿ॥

ಪಕ್ಷಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತಂತೆ
ಆ ಕೃಣಾದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋದಂತೆ॥

ನಾನು ಪರಿಯಲಿ ಸಂತೆ ನೆರೆದಂತೆ
ನಾನು ಪಂಥವ ಹಿಡಿದು ಹೋದಂತೆ॥

ಮಕ್ಕಳು ಆಡಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ
ಆಟ ಸಾಕಂದು ಅಳಿಸಿ ಪೋದಂತೆ॥

ವಸತಿಕಾರನು ವಸತಿ ಶಂಡಂತೆ
ಹೂತಾರೆದ್ದು ಹೂರಟು ಹೋದಂತೆ॥

ಸಂಸಾರವಾಶವ ನೀನೇ ಬಿಡಿಸಯ್ಯಾ
ಶಂಸಾರಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯ॥

— ಪುರಂದರದಾಸ

ದರಬಾರೀ ಕಾನಕ್—ತೇವರಾ

ಅಚಾರವಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ । ನಿನ್ನ
ನೀಚೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಡು ನಾಲಿಗೆ ।
ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪರರ ದೂಷಿಪುದಕೆ
ಒಬೆಕೊಂಡಿರುವಂಥ ನಾಲಿಗೆ ॥

ಪ್ರಾತ್ಯಾಕಾಲದೊಳೆದ್ದು ನಾಲಿಗೆ । ಸಿರಿ-
ಪತಿಯೆನ್ನಬಾರದೆ ನಾಲಿಗೆ ।
ಪತಿತಪಾವನ ನಮ್ಮ ರತಿಪತಿಜನಕನ
ಸತತವು ನುಡಿ ಕಂಡ್ಯ ನಾಲಿಗೆ ॥

ಹೆಡಿ ಹೇಳಲಿಚೇಡ ನಾಲಿಗೆ । ನಿನ್ನ
ಚೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಕಂಡ್ಯ ನಾಲಿಗೆ ।
ರೂಢಿಗೊಡೆಯ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪಾದವ
ಘಾಡುತಲಿರು ಕಂಡ್ಯ ನಾಲಿಗೆ ॥

ಹರಿಯನ್ನ ಸೃಷಯ್ಯ ನಾಲಿಗೆ । ನರ-
ಹರಿಯನ್ನ ಭಜಿಸಯ್ಯ ನಾಲಿಗೆ ।
ವರದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನ
ಚರಣವ ನುತಿಸಯ್ಯ ನಾಲಿಗೆ ॥

—ಪುರಂದರಧಾಸ

ಕಲಾವತೀ—ಕವಾಲೀ

ರಾಗಿ ತಂದೀರ್ಯ ಭಿಕ್ಷುಕೆ ರಾಗಿ ತಂದೀರ್ಯ |
 ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ಭೋಗ್ಯರಾಗಿ
 ಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ನೀವು ||

ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡುವರಾಗಿ
 ಅನ್ನಭೇತವನಿಟ್ಟವರಾಗಿ |
 ಅನ್ನವಾರ್ತೆಯ ಬಿಟ್ಟವರಾಗಿ
 ಅನುದಿನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡುವರಾಗಿ ||

ಮಾತಾಪಿತರನು ಸೇವಿವರಾಗಿ
 ಪಾಪಕಾರ್ಯವ ಬಿಟ್ಟವರಾಗಿ |
 ರೀತಿಯ ಬಾಳನು ಬಾಳುವರಾಗಿ
 ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ಶ್ಯಾತರಾಗಿ ||

ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದವರಾಗಿ
 ಗುರುವಾಕ್ಯವನ್ನಾಪಾಲಿವರಾಗಿ |
 ಗುರುವಿನ ಪಾದವ ಸೃಷ್ಟಿಸುವರಾಗಿ
 ಪರಮಪುಣ್ಯವ ಮಾಡುವರಾಗಿ ||

ಕಾಮಕೈಲ್ರೋಧವ ಅಳಿದವರಾಗಿ
 ನೇಮನಿಷ್ಟೆಗಳ ಮಾಡುವರಾಗಿ ।
 ರಾಮನಾಮವ ಜಪಿಸುವರಾಗಿ
 ಪ್ರೇಮದಿ ಕುಣಕುಣದಾಡುವರಾಗಿ ॥

 ಹರಿಯನು ಅನುದಿನ ನೆನೆಯುವರಾಗಿ
 ಗುರುತಿಗೆ ಬಾಹೋರಂಧವರಾಗಿ ।
 ಕರೆಕರೆ ಭವವನು ನೀಗುವರಾಗಿ
 ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ ಸೇವಿಪರಾಗಿ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

*

*

*

ನೀನೊಬ್ಬನೊಡನಿರಲು ಜಗವೆಲ್ಲ ಎದುರಾಗೆ
 ಭಯವೇನು ಭಯವೇನು ಭಯವೇನು ಗುರುವೆ ।
 ನೀನೊಬ್ಬನಿಲ್ಲದಿರೆ ಜಗವೆಲ್ಲ ಜೊತೆಯಾಗೆ
 ಸುಖವೇನು ಸುಖವೇನು ಸುಖವೇನು ಪ್ರಭುವೆ ॥

ಬೇಹಾಗ್—ದಾದರಾ

ಅರಿತೆ ನಾನು ಅರಿತೆ ನಾನು
 ನಿಜದ ಸೆಲೆಯನರಿತೆನು ।
 ಭಾವದಂತರಂಗವರಿತ
 ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ದೂರಿತನು ॥

 ಎಂದೆಂದೂ ಇರುಳಿಲ್ಲದ
 ಬೆಳಕಿನೂರಿನಿಂದ ಆವನು
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು ।
 ಆವನ ಸಂಗದಿಂದ ನಾನು
 ಹಗಲಾವುದು ಇರುಳಾವುದು
 ಎಂಬುದನೂ ತಿಳಿಯೆನು ॥

 ಜಪತಪಾದಿ ಕರ್ಮಕಳೂ
 ನೀರಸವೆಂದರಿತೆ ನಾನು
 ಹಳೆಯ ನಿದ್ರೆ ಹರಿಯಿತು ।
 ತೂಕಡಿಸುವುದಲ್ಲಿ ಬಂತು
 ನಿರಂತರವು ಯೋಗದಲ್ಲಿ
 ಎಚ್ಚರಿರುವುದಾಯಿತು ॥

—ವಚನವೇದ

ಶ್ರೀಪತಿಯ ನಮಗೆ ಸಂಪದವೀಯಲಿ

ಖಾಣೇಪತಿಯ ನಮಗೆ ದೀಘಾರಾಯ ಕೊಡಲಿ ॥

ವರವಿಭುಧರನು ಪ್ರೋರಯೆ ವಿಷವ ಕಂಠದಲಿಟ್ಟ
ಹರ ನಿತ್ಯ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಲಿ ।
ನರರೂಳನ್ನತವಾದ ನಿತ್ಯ ಭೋಗಂಗಳನು
ಪುರುಹೂತ ದಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣಮಾಡಿಸಲಿ ॥

ವಿನುತೆಸಿದ್ದಪ್ರದನು ವಿಫ್ಫೈತ ದಯದಿಂದ
ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯಗಳ ನರೇರೇಂಸಲಿ ಹರಸಿ ।
ದಿನದಿನವು ಧನ್ಯಂತ್ರಿಯಾಪತ್ತುಗಳ ಕಳೆದು
ಮನಹರುಷವಿಶ್ವ ಮನ್ನಿಸಲಿ ಬಿಡದೆ ॥

ನಿರುತ ಸುಜಾನವನು ಬೆಳಗಿ ಕೃಪೆಗ್ಯಯುವ
ಗುರುಗಳಾಶೀರ್ವಾದ ನಮಗಾಗಲಿ ।
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಸಕಲ
ಸುರರೂಲುಮೇ ನಮಗೆ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಲಿ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಬೇಹಾಗ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಬೇವು ಬೆಲ್ಲದೂಳಿಡಲೇನು ಫಲ
ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲೇರೆದೇನು ಫಲ ॥

ಹುಟೀಲವ ಬಿಡದಿಹ ಮನುಜರು ಮಂತ್ರವ
ಪರನೆಯ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲ ।
ಸಚೇಯನ್ನಾಡುವ ಮನುಜರು ಸಂತತ
ನಟನೆಯ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲ ॥

ಕವಟತನದಲಿ ಕಾಡುತ ಜನರನು
ಜಪವನು ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲ ।
ಹುಟಿತತನವನು ಬಿಡದೆ ನಿರಂತರ
ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲ ॥

ಮಾತಾಪಿತರನು ಬಳಲಿಸಿದಾತನು
ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲ ।
ಘಾತಕತನವನು ಬಿಡದೆ ನಿರಂತರ
ಗೀತೆಯನೋದಿದರೇನು ಫಲ ॥

ಹೀನಗುಣಂಗಳ ಹಿಂಗದೆ ಗಂಗೆಯ
ಸ್ಥಾನವ ಮಾಡಿದರೇನ್ನು ಫಲ ।
ಶ್ರೀನಿಧಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟುಲನ ನೆನೆಯದೆ
ಮೌನವ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲ ॥

—ಪುರಂದರಧಾಸ

జಯజಯవంతీ—ర్మిపతాల

ఆవ రోగవు ఎనగే దేవ ధన్యంత్రి ।

సావధానది ఎన్న కృషిడిదు నోడయ్య ॥

»

హరిమూతికగళు ఎన్న కంగళగే కాణిసవు

హరియ కీతెనేయు కేళిసదు కివిగే ।

హరిమంత్ర స్తోత్ర బారదు ఎన్న నాలిగేగే

హరిప్రసాదవ జిహ్వ సవియదయ్య ॥

హరిపాద సేవేగే హస్తగళు చెలిసవు

గురుహిరియరంప్రిగే తీర బాగదు ।

హరియ నిమాణల్యవాఘ్రాణిసదు నాసికవు

హరియాత్రేగళగ్నే కాలేళదయ్య ॥

అనాథబంధు గోపాలపిట్టలరేయ

ఎన్న భాగద వ్యేద్య నీనే నీనే ।

అనాదికాలద భవరోగ కళేయయ్య

నానెందిగూ మరేయే నిన్న ఉపకారె ॥

—గోపాలదాస

ಯಮನ್—ರುಪತಾಲ

ಎಂತಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಬಿಡದು । ನಿ-

ಶ್ವಿಂತರಾದವರ ನಾನೊಬ್ಬರನು ಕಾಣೆ ॥

ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಶಿರಷೋಂದು ಭಿನ್ನವಾದ ಚಿಂತೆ
ರಕ್ಷಸರ ಗುರುವಿಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ ।

ಮನಸ್ಥಗೆ ತನುಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಯವಾದ ಚಿಂತೆ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಶಿವನಿಗೆ ತಿರಿದುಂಟೊ ಚಿಂತೆ ॥

ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಸುಖಿದೊಳಿರುವ ಚಿಂತೆ
ದುಷ್ಪರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಪರರ ಕೆಡಿಸುವ ಚಿಂತೆ ।

ತಮ್ಮ ಅಜ್ಯಾನಗೆ ವೈರಿಯ ಹೊಲ್ಲುವ ಚಿಂತೆ
ಅಣ್ಣ ಭೀಮನಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಾಲದ ಚಿಂತೆ ॥

ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ಚಿಂತೆ
ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಅಸುಕ್ಷಣವು ಹರಿದರ್ಶನದ ಚಿಂತೆ ।
ಯುಕ್ತಿ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ಹೇಳುವ ಚಿಂತೆ
ಶಕ್ತಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಗೇಮ್ಮು ಸಲಹುವ ಚಿಂತೆ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಮಾಲಕೌಂಸ — ರ್ಯಾಪ್ತಾಲ

ಎಲ್ಲಿ ಅರಸುವೆ ನೀನು ಓ ನನ್ನ ಕಿಂಕರನೆ
ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೇ ನಾನು ವಾಸಿಸಿರುವೆ !
ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೇ ಇದ್ದರೂ ನನಗಾಗಿ
ಎಲ್ಲೊರದಿ ಹುಡುಕಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವೆ ||

ನಾನು ಚಮ್ಮದೊಳಿಲ್ಲ ರೋಮದೊಳಗೂ ಇಲ್ಲ¹
ಅಸ್ಥಿಯಲ್ಲೋ ಮಾಂಸದಲ್ಲೋ ಹುದುಗಿಹೊಂಡಿಲ್ಲ |
ಗುಡಿಮಸೀದಿಯೊಳಿಲ್ಲ ಕಾಶಿಕೃಲಾಸದಲ್ಲೋ
ದ್ವಾರಕೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯೊಳ್ಳೋ ದೊರೆವನಲ್ಲ ||

ಸಂನ್ಯಾಸದೊಳಗಿಲ್ಲ ಪೈರಾಗ್ಯದೊಳಗಿಲ್ಲ²
ಯೋಗಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಗೂ ದೂರ ನಾನು |
ಶ್ರದ್ಧೆ ಎಲ್ಲಿರುವುದೂ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವೆ ನಾನು
ನನಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿದರೆ ದೊರೆವೆ ನಾನು ||

— ವಚನವೇದ

ಸೋಹಿನೀ—ರುಪತಾಲ

ಈ ಮತ್ತೆ ಧೂಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬೇಳಿದೆವು ನಾವು
 ಈ ಧೂಳಿಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕುರುಡಾಯಿತು ।
 ಈ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳಂತಾಡಿದೆವು
 ಅಭಯವನು ನೀಡಯ್ಯ ದಿವ್ಯಗುರುವೆ ॥

ನಮ್ಮ ಏನೋ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಗೆ ನೀನು
 ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಿಂದಾಚೆ ನೂಕಲಿಹೆಯಾ ।
 ನೀನೆ ನಮ್ಮನ್ನ ತಳ್ಳಿ ಅನಾಧರಂದದಲಿ
 ತೊಳಲಿಸುವೆಯಾ ನಮ್ಮ ಬಳಲಿಸುವೆಯಾ ॥

ಹೇ ಪ್ರಭುವೆ ಹಾಗೆಂದಿಗೂ ಗೈಯಬೇಡ
 ನಮ್ಮೆಂದಿಗೂ ಆಚೆ ನೂಕಬೇಡ ।
 ನಾವು ಅಲ್ಲರು ಗುರುವೆ, ಸಿಟ್ಟಾಗದಿರು ಪ್ರಭುವೆ
 ಮೃದುನುಡಿಯೋಳಿಮ್ಮಾಡನೆ ಮಾತನಾಡು ॥

ನಿನ್ನೆಂದರು ನಾವೆಲ್ಲ ಬರಿಯ ಉಸುಳಿಗಳಯ್ಯ
 ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚೆಗ್ಗೆ ಎಡವಿ ಬೀಳುತ್ತಿಹೆವು ।
 ಇದನರಿತರೂ ನೀನು ರುದ್ರಮುಖಿ ಭ್ರಮಕುಟಿಯೋಳು
 ನಮ್ಮೇತಕೆ ಇಂತು ನಡುಗಿಸುತ್ತಿಹೆ ॥

ಮಾರು ಸಲ ನೀನೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಕೂಡ
 ಮಾರು ಸಲ ಬೀಳುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾಡು ।
 ಇಂಥ ದುರ್ಬಲಮತಿಯ ಕರುಣಾದಿಂದಲಿ ನೋಡು
 ಮೃದುನುಡಿಯೊಳೆಮೊಡನೆ ಮಾತನಾಡು ॥

—ವಚನವೇದ

ದುರ್ಗಾ—ಧಾದರಾ

ನಗೆಯು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನಗೆ ನಗೆಯು ಬರುತ್ತಿದೆ ॥

ಜಗದೊಳಿರುವ ಜಾಣಾರೆಲ್ಲ^१
 ಹಗರಣವ ಮಾಡುವುದ ಕಂಡು ॥

ಹೀನಗುಣವ ಮನದೊಳಿಟ್ಟು
 ತಾನು ವಿಷಯಪೂಂಜನಾಗಿ
 ಮೌನಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ್ನ
 ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವನ ಕಂಡು ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಪೂರ್ವ—ರ್ಯಾಪತಾಲ

ಅನ್ಯಚಿಂತೆಯ ಪಥದಿ ಮನವಲೇದು ಸಾಗಿರಲು
ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ನನ್ನ ನಾಚಿಸಿಹುದು ||

ಜೀವನದ ಜಲಧಿಯಲಿ ವಯಣಗೈಯುವ ನನಗೆ
ನೀನೊಂದು ಧ್ವವತಾರೆ ನನ್ನ ಗುರುವೆ |
ಕಡೆಯಿಲ್ಲದೀ ಕಡಲ ಬಳಸುದಾರಿಯೋಳಾನು
ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪದೇ ಇನ್ನು ವಯಣಗೈವೆ ||

ಇಲ್ಲಿ ನಾನಲೇವಾಗ ಎಂದಾದರೂ ನನ್ನ
ಎದೆಯು ಮಿಡುಕಾಡುತ್ತಿರೆ ನೋವಿನಲ್ಲಿ |
ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣಾಂತಿಯುಜ್ಞಲ ತಾರೆ
ಬೆಳಗಿ ಸಂತೃಸುಪ್ತಾದು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ||

ನನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಖವೆಂದಿಗೂ
ಚಿರಮಧುರ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಶೋಭಿಸಿಹುದು |
ಒಂದೆ ಚೊ ನಾ ನಿನ್ನ ಕಣಾದಿದ್ದರೆ ಎದೆಯು
ಅತುಲ ವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ತುಡಿಯುತ್ತಿಹುದು ||

—ವಚನವೇದ

ಮಿಶ್ರಬೇಂಗಾ—ತೇವರಾ

ಎತ್ತ ಹೋದರು ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲಾ
 ಅರಿಗಾರೂ ಇಲ್ಲ ಜಗದೊಳು
 ಎಂಬುದನು ನೀ ನೆನಪಿಡು |
 ಮಾಯೆಯೊಡ್ಡಿದ ಬಲೆಯೋಳಿದ್ದರು
 ತಾಯ ಪಾದದಿ ಮನವಿಡು ||

 ಒಂದು ದಿನಪ್ರಾ ಏರಡು ದಿನಪ್ರಾ
 “ಸ್ವಾಮಿ, ಬುದ್ಧಿ” ಎಂದು ಜನಗಳು
 ಗೌರವದ ಬಳ ಸುಳವರು |
 ಮೃತ್ಯು ಒಂದೇಳಿವಾಗ ನಿನ್ನನು
 ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದುಳಿವರು ||

 ಯಾವ ಶ್ರಿಯತಮೆಯೋಲವಿಗಾಗಿಯೆ
 ಹಗಲು ಇರುಳೂ ಜೀವ ತೇದೆಯೋ
 ಬಾರಳವಳೂ ಜೊತೆಯೋಳು |
 ನೀನು ಸಾಯಲು ನಿನ್ನ ಶವವನು
 ಅಶುಭವೆಂದೇ ತಿಳಿವಳು ||

—ವಚನವೇದ

ಮಿಶ್ರಸಾರಂಗ—ತ್ರಿತಾಲ

ಲಂತ್ರಿಷ್ವತ ಜಾಗೃತ | ಮನುಜ ||

ಗುರಿಯನು ಸೇರುವವರೆಗೂ | ನೀ
ಅರೆಕ್ಷಣಾ ನಿಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನಡೆ ಸವಿನೇ ||

ನಿನ್ನಯ ಗುರಿಯ ಆತ್ಮದರುಶನ
ನಿನ್ನೊಳಗೆಯೇ ಇದೆ ಆ ರತ್ನನ |
ಒನ್ನವಡುತ ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಜೀವನದಿ
ಇನ್ನು ತೊಳಳಿದು ಮುನ್ನಡೆ ಸವಿನೇ ||

ಮಮತೆಯ ಈ ದೇಹವೇ ನೀನೆಂದು
ಬ್ರಹ್ಮಿಸದಿರ್ದೈ ನೀ ಎಂದೆಂದೂ |
ಅಮರ ಆತ್ಮನೀ ಅಮೃತಪುತ್ರನೇ
ಅಮಲಾನಂದದಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನು ನೀ ||

ಭಾಷಾಲಿ—ತೇವರಾ

ಎನು ನಿರುಪಮ ಸೊಬಗು, ಓಹೋ
 ಎಂಥ ಚೆಲುವಿನ ಮೋಹನ!
 ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಮೂರ್ತಿ ಬಂದನು
 ಎದೆಯ ಗುಡಿಸಲಿಗೀದಿನ!

ಎದೆಯೋಳಿಲವಿನ ಚೆಲುಮೆ ಚಿಮ್ಮಿವೆ
 ಹತ್ತು ಕಡೆಗೂ ಸುಮ್ಮನೆ!
 ಯಾವ ಸಂಪದವನ್ನ ಸುರಿಯಲಿ
 ಹೇಳು ನಿನ್ನೀ ಪದದೇಡೆ?

ನನ್ನ ಹರಣವ ಶರಣ ನಿನಗೆ,
 ನನ್ನ ಆತ್ಮವೆ ನಿನ್ನದು ;
 ಮತ್ತೆ ಎನನು ನೀಡಲಿಯಾ?—
 ನನ್ನದೇಲ್ಲವು ನಿನ್ನದು!

— ವಚನವೇದ

ವಸಂತ*—ಆದಿತಾಳ

ತನುವ ನೀರೊಳಗದ್ದಿ ಫಲವೇನು
ಮನದಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮನುಜನು ॥

ದಾನ ಧರ್ಮಂಗಳ ಮಾಡುವುದೆ ಸ್ವಾನ
ಜಾಣ ತತ್ತ್ವಂಗಳ ತಿಳಿವುದೆ ಸ್ವಾನ
ಹೀನ ಪಾಪಂಗಳ ಬಿಡುವುದೆ ಸ್ವಾನ
ಧ್ಯಾನದಿ ಮಾಧವನ ನೋಡುವುದೆ ಸ್ವಾನ ॥

ಗುರುಗಳ ಪಾದದರ್ಶನವೆ ಸ್ವಾನ
ಹಿರಿಯರ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದೆ ಸ್ವಾನ
ಕರೆದು ಅನ್ವಯನಿಕ್ಯಾವುದೊಂದು ಸ್ವಾನ
ನರಹರಿ ಚರಣವ ನಂಬುವುದೆ ಸ್ವಾನ ॥

ದುಷ್ಪರ ಸಂಗವ ಬಿಡುವುದೆ ಸ್ವಾನ
ಶಿಷ್ಪರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವುದೆ ಸ್ವಾನ
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಸಿಂ ಪ್ರಕಂದರ ವಿಟ್ಟಲನ
ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿದರೆ ವಿರಚಾ ಸ್ವಾನ ॥

—ಪುರಂದರದಾಸ

ಮಾಲಕೌಂಸ—ತ್ರಿತಾಲ

ಭಜ ರೇ ಹನುಮಂತಂ
೨ ಮಾನಸ ಭಜರೇ ಹನುಮಂತಂ ||

ಕೋಮಲಕಾಯಂ ನಾಮಸುದೇವಂ
ಭಜ ಸವಿ ಸಿಂಹಂ ಭೂಸುರಶ್ರೀಷ್ವಂ ||

ಮೂರ್ಖನಿಶಾಚರವನಸಂಹಾರಂ
ಸೀತಾದುಃಖಿವಿನಾಶನಕಾರಂ ||

ಪರಮಾನಂದಗುಣೋದಯಚರಿತಂ
ಕರುಣಾರಸಸಂಪೂರ್ಣಸುಭರಿತಂ ||

ರಣರಂಗಧೀರಂ ಗುಣಗಂಭೀರಂ
ದಾನವದೈತ್ಯಾರಣ್ಯಾಕುತಾರಂ ||

ಗುರುಬೆನ್ನಕೇಶವಕದಳೀರಂಗಂ
ಸ್ಥಿರಸದ್ಧಕ್ತಂ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಂ ||

—ಕನಕದಾಸ

ಪೂರಿಯಾಧನಶ್ರೀ—ಕಹಾರವಾ

ಶರಣ ಶರಣ ಸಂಬುದ್ಧ ಗುರು ಜ್ಞಾನ-
ದಯಾಸಮುದ್ರನೇ ಬುದ್ಧ ಗುರು ।
ಲೋಕನಾಥಸಂಬುದ್ಧ ಗುರು ಆತ್ಮ-
ತ್ರಾಣಪರಾಯಣ ಬುದ್ಧ ಗುರು
ಶರಣ ಶರಣ ಸಂಬುದ್ಧ ಗುರು ॥

ದೇಶ ಹೋಶ ಮನ ತಂದೆ ಮಡದಿ ಮಗು
ಸಕಲ ಸುಖಿದ ಸವಿ ಪರಿವಾರ
ಕಹಿಯೋ ಎಂಬಫೌಲು ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ನಡು-
ರಾತ್ರಿಯೋಳಿಡವಿಗೆ ನಡೆದೆ ಗುರು ॥

ಆರುವರುಷದಲೇದಾಟವು ಘೋರ
ಕಡೆಗು ಗೆದ್ದೆ ನೀ ಜಿತಮಾರ
ಭೋಧಿವೃಕ್ಷದಂಡಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಯಾರುಧದಲಿ
ಮಾರಸೇನೆಯನು ಮುರಿದೆ ಗುರು ॥

ಗೆದ್ದು ಬಂದು ನೀ ವಾರಾಣಸಿಯಲಿ
ಅಮೃತ ದುಂದುಭಿಯ ಬಾರಿಸಿದೆ
ಧಮ್ಮಚಕ್ರವನು ಸ್ವಾಧಿಸತ್ತೊಡಗಿದೆ
ಜಗಗಳ ಹಿತ ಸುಖಿಕಾಗಿ ಗುರು ॥

ದಯೆಯೆ ಮೂಲವೈ ಸರ್ವಧರ್ಮಕೂ
 ಶೀಲವೇ ಜೀವನಕಡಿಪಾಯ
 ಶೀಲವಿಲ್ಲದವಗಾಗದು ಪ್ರಜ್ಞ
 ಜೋಕೆ ಜೋಕೆ ಎಂದೊರೆದೆ ಗುರು ॥

ಹೊಸದು ಹೇಳಲಿಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲ
 ಹೊಸದು ಲೋಕದೊಳಗೇನುಂಟು
 ಸತ್ಯಪುರಾತನ ಸತ್ಯವೇ ನೂತನ
 ಸತ್ಯ ಚಿರಂತನ ಎಂದೆ ಗುರು ॥

—ಜ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ

ಒಸಂತ

ಸಂಕುಲವೇ ಮಾಮರವೇ
 ಬೆಳುದಿಂಗಳೇ ಹೋಗಿಲೆಯೇ
 ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲರನು ಒಂದ ಬೇಡುವನು
 ಚನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುಫನದೇವರ ಕಂಡರೆ ಕರೆದು ತೋರಿರೆ

 ಚಿಲಿಮಿಲಿ ಎಂದೋದುವ ಗಳಿಗಳಿರಾ,
 ನೀವು ಕಾಣರೇ ನೀವು ಕಾಣರೇ
 ಸರವತ್ತಿ ಪಾಡುವ ಹೋಗಿಲೆಗಳಿರಾ,
 ನೀವು ಕಾಣರೇ ನೀವು ಕಾಣರೇ

 ಎರಗಿ ಬಂಡಾಡುವ ತುಂಬಿಗಳಿರಾ,
 ನೀವು ಕಾಣರೇ ನೀವು ಕಾಣರೇ
 ಹೊಳತಡಿಯೊಳಾಡುವ ಹಂಸೆಗಳಿರಾ,
 ನೀವು ಕಾಣರೇ ನೀವು ಕಾಣರೇ

 ಗಂ ಗಹ್ನರದೊಳಗಾಡುವ ನವಿಲುಗಳಿರಾ,
 ನೀವು ಕಾಣರೇ ನೀವು ಕಾಣರೇ
 ಚನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುಫನನೆಲ್ಲಿದ್ದಿಹನನೆಂದು
 ನೀವು ಹೇಳರೇ ನೀವು ಹೇಳರೇ

—ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ

ಮಿಶ್ರಕೇದಾರ—ತ್ರಿತಾಲ

ಹರ ಶಿವ ಶಂಕರ ಶಶಾಂಕ ಶೈವಿರ
 ಹರ ಬಂ ಹರ ಬಂ ಬಂ ಬಂ ಭೋಲಾ ।
 ಈ ಹಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಕರುಣಾ ಸಾಗರ
 ತ್ರಿಜಗ ಸಂಸಾರ ತೋಮಾರಿ ಖೇಲಾ ॥

ದಮರು ದಿಮಿ ದಿಮಿ ಬಾಚಿಫೇ ಗಣ ಗಣ
 ಮೃದಂಗ ತಾಲೇ ತಾಲೇ ತಾಂಡವ ನತೆನ ।
 ಭೀರು ಭೀರುವ ಅನಂದೇ ಕರೇ ರವ
 ಮಣಿಮಯ ಕುಂಡಲ ಗಲೇ ಹಾಡಮಾಲಾ ॥

ಭಾಲೇ ವಹ್ನಿ ಜಲಿಫೇ ಧಗ ಧಗ
 ಅಂಗೇ ಜ್ಯೋತಿ ತೋಭಿಫೇ ರುಕುಮರ ।
 ವೃಷಭವಾಹನೇ ಗೌರೀ ಲಯೇ ಬಾಮೇ
 ಜಟಾಮೂಲೇ ಜಾಹ್ನುವೀ ಪೀನೇ ಬಾಘಚಾಲ ॥

ದೇವ ಪಂಚಾನನ ಭಸಮಭೂಪಣ
 ಭೂತ ಈಶ್ವರ ಭೂತ ಪಾಲನ ।
 ಅನಾದಿ ಅನಂತ ಪುರುಷ ಪ್ರಥಾನ
 ವಿಷವಾನೇ ಕಂತ ನೀಲ ॥

ಕಾತರೇ ಕ್ಷಾಭೇ ದಿನ ಓ ರಾಂಗು ಚರಣೇ
 ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮವಾಮ ಅಂತೇ ದಿಯೇ ಕನೇ |
 ಪ್ರಾತ ಗಂಗಾಜಲೇ ರಹಿಯಾ ತವ ಕೋಲೇ
 ಸಾಂಗ ಹಬೇ ಮೋರ ಏ ಭಬಲೀಲಾ ||

ಯಮನ್—ತ್ರಿತಾಲ

ವೀಣಾಧರೇ ಶಾರದೇ ಅಜರಾಣ |
 ಗಾನವಿನೋದನಿ ವಾಣ ||
 ನೌಮಿ ಸುಮುನೀಂದ್ರ ಸುಪೂಜತೇ
 ಸಾಮು-ಮೋಹಿತೇ ಸುಮಧುರಗೀತೇ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪೂರೆ ಕಲ್ಯಾಣ ||

ದುರ್ಗಾ—ದಾದರೂ

ಜಯ ಜಯ ಜಯ ದುರ್ಗೇ ಮಾತಃ ಭವಾನಿ |
 ಸಬಿ ಜಗತ್ಕೋ ದುಃಖಹರನಿ ||
 ದುರಿತನಿಖಾರಿಣ, ಮಹಿಂಬಾಸುರಮದಿನ
 ರಾಮದಾಸ ಶರಣದೇ,
 ದಯಾನಿ ಭವಾನಿ ಶಿವಾನಿ ||

ಕೇದಾರಾ—ಶ್ರೀತಾಲ

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಫಾನಶ್ವಾಮೇಯ
ಆದರಿಸೆಲೆ ಮನವೇ |
ನಮಿಷ್ಟ್ರರ ಹೊರತಾರೂ ಅರಿಯದ
ರೀತಿಯೋಳವಳಿದೆ ಸಾಗುವವೇ || ಅಂತರಂಗ....

ಈ ಮನವೇ ನಿನ್ನ ಆಸೆ ಸಾಸಿರವ
ಆಚೆ ನಿಲಿಸಿ ಬಾರೋ | ಬಾಗಿಲಾಚೆ ನಿಲಿಸಿ ಬಾರೋ |
ವಹಂತದ ನೀನಾಕೆಯ ಕಣಲು
“ಈ ತಾಯಿ” ಎಂದೆನ್ನುವ ರಸನೆಯ
ಮಾತ್ರ ಕರೆದು ತಾರೋ || ಅಂತರಂಗ....

ಕುಟಿಲ ಕುಮಂತ್ರವ ದೂರ ತಳ್ಳಿ ನೀ
ಬಾ ನಮ್ಮನು ನೋಡು |
ಜ್ಞಾನನಯನವನು ಪಹರೆ ನಿಲಿಸಿ ನೀ
ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕೂಡೋ ||

—ವಚನವೇದ

ಭೀಮಪಲಾಸೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ತಾಯಿ ನೀನೆನ್ನ ತಕ್ಷಿಸಲು
ರಕ್ಷಿಪರಾರು ತ್ರಿಭುವನದೊಳು ಹೇ ॥

ನಿನ್ನನೆ ನಂಬಿಯೆ ಆನ್ಯರ ತ್ಯಜಿಸಿದೆ
ನೀಯೆನ್ನ ತ್ಯಜಿಸಲು ಗತಿ ಯಾರಿನ್ನ ॥

ಮಾನುಷ ಜನ್ಮವ ಮುಕ್ತಿಯ ಆಸೆಯ
ಶ್ರೀಗುರುವಾದವ ಕರುಣಿಸಿದೆ ತಾಯಿ ।
ಎನ್ನಯ ದೋಷೆಯ ನಿನ್ನಯ ದಡದಲಿ
ಮುಳುಗಿಸಿದರೇ ನೀನೇ ಕಾಯುವರಾರು
ಕಾಯುವರಾರು ಜಗಟ್ಟನನಿ ॥

— ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಪಾನಂದ

ಕಾಳಿ—ಶ್ರೀತಾಲ

ದರುಶನ ನೀಡೆನಗೆ ತಾಯಿ |
ಶಾರದೇಶ್ವರಿ ವರದೇ ಶುಭದೇ ||

ದೀನೋದ್ಧರಣಕೆ ನಿನ್ನವತರಣ |
ನನಗೇ ಏಕೇ ದೂರೀಕರಣ ||

ದಿನಗಳು ಉರುಳಲು ಆಯುನಾಶ |
ನನ್ನಿಯ ತ್ಯಜಿಸಲು ತಾಪದ ಪಾಶ ||

ಜ್ಞಾನದಿಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೋಕ್ಷವು ಬಂಧದೇ |
ನಿನ್ನಿಯ ಪಾದಧಿ ಶರಣವೇ ಸಾಲದೇ ||

ಎಂದಾಗುವುದು ಜನನಿ ಕೃಪೆಯು |
ಅಂದೇ ನನಗೆ ವಿಮೋಚನೆಯು ||

— ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಜಾನಂದ

ನವರೋಚು*—ಅದಿತಾಳ

ವಂಕಟಾಚಲನಿಲಯಂ ಸ್ವಾಮಿ
 ವೃಕುಂಠಪುರವಾಸಮ್
 ವಂಕಜನೇತ್ರಂ ಪರಮವಿತ್ರಂ
 ಶಂಖಚಕ್ರಧರ—ಚೆನ್ನಯರೂಪಮ್ ||

ಅಂಬುಜೋಧ್ವವಿನುತ್ತಂ ಸ್ವಾಮಿ
 ಅಗಣಿತಗುಣನಾಮಮ್
 ತುಂಬುರುನಾರದ ಗಾನವಿಲೋಲಮ್
 ಅಂಬುಧಿಶಯನಂ ಆತ್ಮಾಭಿರಾಮಮ್ ||

ಹಾಹಿ ಪಾಂಡವಪಕ್ಷಂ ಸ್ವಾಮಿ
 ಕೌರವಮದಹರಣಮ್
 ಒಮ್ಮ-ಪರಾಕ್ರಮಿ-ಫಣಿಮದಭಂಗಮ್
 ಅಹಲ್ಯಾಶಾಪ ಭಯನಾಶಮ್ ||

ಸತ್ಯಲವೇದ ವಿಚಾರಂ ವರ-
 ಸಾಧುಜನ ಪರಿಪಾಲಮ್
 ಮತರಕುಂಡಲಧರ—ಮದನಗೋಪಾಲಮ್
 ಭಕ್ತವತ್ತಲಂ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಮ್ ||

—ಪುಂದರದಾಸ

ಕಲಾವತೀ—ಕಹಾರವಾ

ರಾಮನಾಮ ಜಪನಾ ರೇ
 ಪ್ರಬಿಲ ಹೇ ಜಗಟಿಲ ನಟನಾ ರೇ ||

 ಮಾತಾಪಿತಾ ಜನ ಬಾಂಧವ ಹಾರೇ |
 ರುಖಾಟೇ ಜಗತ ಕಲ್ಪನಾ ರೇ ||

 ದುನಿಯಾ ಮೇ ತೂ ಆಕೇಲಾ ಹೈ
 ಡಾರ್ ದಿನೋಕಾ ಮೇಲಾ ಹೈ
 ದುನಿಯಾ ಹೈ ಏಕ ಆನೀ ಜಾನೀ ||

 ಅಬತೋ ಧ್ಯಾನ ಲಗಾಲೇನಾ
 ಸೈಯಾ ಪಾರ ಲಗಾಲೇನಾ
 ಘಂದಕೇ ಬಿನತಿ ಪ್ರಭುನೇ ಮಾನಿ ||

—ಮುನ್ನಾಶೇರ್

ದೇಸ್—ತ್ರಿತಾಲ

ನುಡಿ ಎಲೆ ಮನವೇ, ನಿಜವನರಿತು ನುಡಿ ||

ಧನದಿಂ ಸುಶಿವೋ ಧಾನ್ಯದಿ ಸುಶಿವೋ
ಕಾನಕೀನಾಥನ ನಾಮದಿ ಸುಶಿವೋ ||

ಷಟ್ಕಂಬರೋಜನ ಸುರುಚಿಯು ಸುಶಿವೋ
ಷಟ್ಕಿಪುನಾಶದ ಶಾಂತಿಯು ಸುಶಿವೋ ||

ಭ್ರಮೆಯಿಂ ವಿಷಯದಿ ಮಜ್ಜನ ಸುಶಿವೋ
ರಾಮತೀಥದಲಿ ಸ್ವಾನವು ಸುಶಿವೋ ||

ಮಮತಾಬಂಧಿತ ನರಸ್ತುತಿ ಸುಶಿವೋ
ಸುಮತಿ ಭಕ್ತನ ಶಿವನುತಿ ಸುಶಿವೋ ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಹರಣಾನಂದ

ದುರ್ಗಾ—ತ್ರಿತಾಲ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಪ್ರಭೋ ದೇವ ॥ ಪ ॥
ಅರತಿಯೆತ್ತುವೆ ಹರಿಹರಭೂಹನೈ ॥ ಅ. ಪ. ॥

ಭವಬಂಧನವನು ಖಂಡಿಸುವವನೆ
ನವನವ ರೂಪಧರ ॥

ಭಕುತರ ಪ್ರೇಮಕೆ ಮಣಿದರು ನಲಿದರು
ನಿಷ್ಟಲ ನಿರುಪಮನೆ ॥

ಸಂಪದ ರಾಜಪದ ಇಂದ್ರಪದ ಈಯದ
ಶ್ರೀಪದ ಕೊಡು ಹರಿಯೇ ॥

ಹೃದಯಕಮಲದಲಿ ಸತತವು ನೆಲಸುತ
ಮೋದವ ಸುರಿಸು ಗುರೋ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸಾನಂದ

ದೇಸ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಸಿರಿ ವಾಣಿಗೌರಿ ಹೇ ಶಾರದಾಂಬಿ
ಸೂತ್ರಧಾರಿಣಿ ಜಗವೇ ಚೊಂಬಿ ॥

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಂ ಪೂಜಿತೇ ಮಾತೇ
ಪರಾಶಕ್ತಿ ಪರಮೇಶ್ವರದಯಿತೇ ॥

ದಯಾಸಾಗರೇ ರಕ್ಷಿಸು ಎನ್ನನು
ಸ್ಯಾಹಿದಿಂ ಭಯದಿಂ ದೂಷಿತಿಶುವನು ।
ಭವಸಾಗರದಿಂ ಕಾಪಿಡು ಜನರನು
ಅವನೀಕುವರಿ ನೀಡುತ ಕರವನು ॥ — ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸನಂದ

ಮಾಲಕೌಂಸ್—ರುಪತಾಲ

ಹೇ ರಾಮ ಮತ್ತೆನಗೆ ದಿಕ್ಕಾರು ಅಯ್ಯಾ
ಬೇರಾರು ದಿಕ್ಕಾಲ್ಲ ನೀನಲ್ಲದಯ್ಯಾ ॥
ಆಡಿಗಡಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೆ ನೆನೆಯುತಿಹೆನಯ್ಯಾ
ತಡಮಾಡದೆನ್ನನ್ನು ಕಾಯಬೇಕಯ್ಯಾ ॥
ನಾನೆಷ್ಟು ಜಾರಿದರು ಈ ಧರಣೆಯೋಳಿಗೆ
ನೀನಲ್ಲದಿನಾರು ಅವಲಂಬವೆನಗೆ ॥

ನಿನ್ನನ್ನೆ ನಂಬಿದೆನು ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಷಡ್ಗುಣವನ್ನೆ ಪ್ರೋಗಳುತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ॥
ದಯೆಯ ಸಾಗರ ನೀನು ದಯನೀಯ ನಾನು
ನ್ಯಾಯವೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡದಿಹುದು ॥ — ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸನಂದ

ಭೂಪಾಲೀ—ತೇವರಾ

ರಾಮಕೃಷ್ಣನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯೆ
ನಮ್ಮ ನಮನವು ನಿನಗೆ ಯತ್ತಿಯೆ ॥

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯೆ
ಭೇದದರ್ಶನ ರಹಿತ ಸಂತನೆ
ವಾದದೂರನೆ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯನೆ
ನಮ್ಮ ನಮನವು ನಿನಗೆ ಯತ್ತಿಯೆ ॥

ಹರಿಯ ಪಾದದಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯು
ಗುರುವಿನಡಿಯಲಿ ಆದಕು ಮಿಗಿಲು
ಹರಸುತ್ತೆಮೈ ಶಮನಗೊಳಿಸು
ನಮ್ಮ ನಮನವು ನಿನಗೆ ಯತ್ತಿಯೆ ॥

ಆಗಯೋಗದ ಯುಗಳಮೂರ್ತಿಯೆ
ಭಾಗ್ಯವೆಮ್ಮುದು ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯೆ
ಹೋಗಲಾಡಿಸು ಭವದ ಬವಣ
ನಮ್ಮ ನಮನವು ನಿನಗೆ ಯತ್ತಿಯೆ ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸಾನಂದ

ಯಮನ್—ತ್ರಿತಾಲ

ಚೋಧಿವೃಕ್ಷದಡಿ ಧ್ಯಾನದಿ ಮುಳುಗಿಹ
ಯೋಗಿವಯ್ರನೆ ನೀನಾರು ।
ತಪದ ತಾಪದಿಂ ದೇಹವು ಸೊರಗಿದೆ
ಜ್ಯೋತಿಯು ಹಣೆಯಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ ॥

ಹೊರಗಡೆ ಕಾಂಬುದು ಜೋಗಿಯ ವೇಷ
ಮುಖಿದಲಿ ರಾಜಕುಮಾರನ ತೇಜ ।
ಯಾರ ಭವನವನು ಅಂಥಕಾರದಲಿ
ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಂದಿಹೆ ಪೇಳಲೇ ಜವದಿ ॥

ಜ್ಯಾನಲಾಭಪೋ ದೇಹಪಾತಪೋ
ಆಗಲಿ ಒಂದು ಎರಡರಲಿಂದು ।
ಪಣವ ತೊಟ್ಟು ನೀ ಬಸವಳಿದಿರಲು
ಕಲ್ಲು ಕರೆಗುತ ನೀರಾಗುವುದು ॥

ತಪತ್ರಯದಲಿ ಬೆಂದಿಹ ಜನರನು
ಉದ್ದರಿಸಲು ನೀ ಬಂದಿಹಯೇನು ।
ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮವ ಪ್ರಚಾರಗ್ರೀಯಲು
ನಿಜಸುಖಿವನು ನೀ ತ್ಯಜಿಸಿಹಯೇನು ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಣಾನಂದ

ಶಂಕರಾಭರಣ*—ಆದಿತಾಳ

ನನ್ನಪರಾಧವು ಏನೆಲೆ ದೇವ
ಎನ್ನನ್ನ ಕಾಯದೆ ಈಯುವ ಮೋವ
ಭಾರವೆ ನಾನು ಗೋವಧನಗಿರಿ-
ಧಾರಿಯು ಅಲ್ಲವೆ ನೀ ಹೇ ಶ್ರೀಹರಿ ॥

ಕೀರುತಿ ನಿನ್ನದು ಗಜೀಂದ್ರಮೋಕ್ಷದ
ಮಾರುತಿಯಾಶ್ರಯ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ
ಪರಮಪುರುಷ ನೀ ಕೊಡು ತವ ಮೋದ
ಪರುಸಮಣೆಯೊಲು ಸರ್ವಾಭೀದ ॥

ದೀನಬಂಧು ನೀ ದೇವದೇವ ನೀ
ಮಾನಫಾನನು ನೀ ಧರ್ಮಾತ್ಮನು ನೀ
ಜ್ಞಾನಧನರು ಗುಣಾನವ ಗೃಹಿಲು
ಎನ್ನನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಲೇಕೀ ದಿಗಿಲು ॥

—ಸ್ವಾಮಿ ಹರ್ಷಾನಂದ

ದರಬಾರೀ ಕಾನಡ—ತ್ರಿತಾಲ

ಪ್ರಭುವೆನ್ನ ಅವಗುಣ ಮನದಿ ಧರಿಸದಿರು |
ವಿಭುವೇ ಸಮದರುತನ ತವ ಸುಗುಣವು |
ಅಭಯವ ನೀಡುತ ಕೃಪೆಯಿಂ ಪಾಲಿಸು ||

ಲೋಹದ ವಿಗ್ರಹ ಪೂಜೆಯಲಿಪ್ಪದು
ಲೋಹವದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧನ ಖಿಡ್ಗವು |
ಪರುಸಮಣಿಯದೋ ಭೇದವ ಕಣದು
ಎರಡನೂ ಸೋಂಕಲು ಕಾಂಚನವಾದುವು ||

ನದಿಯೆಂದೆಂಬರು ನೀರೋಂದ
ಬದಿಯೆಂದೆಂಬರು ಮತ್ತೊಂದ |
ಗಂಗೆಯ ಸೇರಲು ಭರದಿಂದ
ಮಂಗಳವಾಗವೆ ಅದರಿಂದ ||

ಬೇರೆಯ ಜೀವನು, ಬೇರೆಯ ಬ್ರಹ್ಮವು
ಸೂರದಾಸನದ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವು |
ಭೇದಕ ಮೂಲವು ಅಜ್ಞಾನವದು
ಭೇದವ ಕಣನು ಜ್ಞಾನಿಯು ಎಂದೂ ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಂಸನಂದ

ಮಾಲಕೌಂಸ್—ರುಪತಾಲ

ಉಬ್ಬದಿರು ಉಬ್ಬದಿರು ಎಲೆ ಮಾನವ |
ಹೆಬ್ಬಲೀಯಂತೆ ಯಮ ಚೊಬ್ಬಿಡುತ ಕಾದಿರುವ ||

ಸಾಗರದ ತೆರೆಯಂತೆ ಸಾವು ಹುಟ್ಟಿರಲಾಗಿ
ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳೆಂದು ಬಳಲಲೇಕೋ |
ನಾಗಹೆಡೆ ನೆರಳಲ್ಲಿ ನಡುಗೋ ಕಪ್ಪೆಯ ತೆರದಿ
ಕೂಗಿ ಚೀರಿದರೆ ನಿನ್ನಾಗ ಕೇಳುವರೆ ||

ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯೆಂದು ಮತ್ತೆ ಸತಿಸುತ್ತರೆಂದು
ಜಾಳಿಗೆ ಧನಧಾನ್ಯ ಪಶುಗಳೆಂದು |
ವೇಳೆ ತಪ್ಪದೆ ತಿಂಬ ಕೂಳು ತನಗುಂಟೆಂದು
ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ದೀಪ ಬದುಕು ಬಯಲು ||

ಅಸ್ತಿರದ ಭವದೊಳಗೆ ಅತಿಶಯಗಳಣಿಸದಲೆ
ವಸ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇಳು ವೃಂದಾಗ್ಯವ |
ವಿಸ್ತಾರ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೆನೆದು ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆ ಮನುಜ ||

—ಪುರಂದರದಾಸರು

ಮಾಲಕೌಂಸ—ಕವ್ವಲೀ

ಶರೀರವೆಂತೆಂಬುವ ಹೊಲವ ಹಸನು ಮಾಡಿ
ಪರತತ್ತುಫೆಳೆಯನೆ ಬೆಳೆದುಣ್ಣುರೋ ||

ಶಮೆದಮೆಯೆಂದೆಂಬ ಎರಡೆತ್ತುಗಳ ಹೊಡಿ
ವಿಮಲಮಾನಸವ ನೇಗಿಲವನೆ ಮಾಡಿ
ಮಮಕಾರವೆಂದೆಂಬ ಕರಿಕೆಯ ಕಳೆದಿಟ್ಟು
ಸಮತೆಯೆಂದೆಂಬುವ ಗೊಬ್ಬರ ಚೆಲ್ಲಿ ||

ಗುರುವರನುಪದೇಶವೆಂಬ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ
ಮೆರೆವ ಸಂಸ್ಕಾರವೃಷ್ಟಿಯ ಬಲದಿ
ಅರಿವೆಂಬ ಪೈರನೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತೆ ಮುಸುಗಿದ್ದ
ದುರಿತದುಗುಣವೆಂಬ ಕಳೆಯನು ಕಿತ್ತು ||

ಚಿರಮುಕ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ ಧಾನ್ಯವ ಬೆಳೆದುಂಡು
ಪರಮಾನಂದದೊಳು ದಣ್ಣನೆ ದಣೀದು
ಗುರುಸಿದ್ಧನಡಿಗಳಿಗೆರಗುತ್ತ ಭವವೆಂಬ
ಬರವನು ತಮ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ ಕಳುಹಿ ||

—ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿ

ಭ್ರಿರವೀ—ತ್ರಿತಾಲ

ಮಂಗಲಮಯ ಪ್ರಭು ನೀನೆಂದರಿತಿಹೆ
ಕಂಗಳು ನಿನ್ನಯ ಪಾದದಿ ನೆಟ್ಟಿರೆ ||

ಇರಿಸ್ಯೇ ಸುಖಿದಲಿ ಇರಿಸು ದುಃಖಿದಲಿ
ಅರಿತಿಹೆ ಭಯವಿನಿತಿಲ್ಲವು ಎನಗೇ ||

ಎನನು ಗೈದರು ಕೈಬಿಡೆಯೆಂಬುವ
ಎನಗೆ ನೀಡು ನೀ ಭರವಸೆಯೆ ||

ಪ್ರಭುವೇ ದೇವನೇ
ಬಾ ಮಮ ಹೃದಯಕೆ
ಶುಭವನು ಕೋರುತ
ಬೇಡುತಲಿರುವೆ ||

—ಸ್ವಾಮಿ ಹಷಠನಂದ

ಭೀಮಪಲಾಸಿ—ದಾದರಾ

ಶಿವನ ಭಜಿಸಿರೋ (ಪರ) ಶಿವನ...
(ಲುಮಾ) ಧವನ ಭಜಿಸಿರೋ ||

ಶಿವನ ಭವನ ಲುಮಾಧವನ
ಧವಳಾಂಗನ ದಯಾಫೆನನ |
ಭವದೂರನ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯನ
ಕವಿಗೇಯನ ಕಾಮಹರನ || ಶಿವನ...

ಹ್ಯಾಮಕೇಶ ಕಾಮೇಶ್ವರ
ಭೂಮಭದ್ರಗಿರಿನಿಷಾಸ |
ರಾಮನಾಮ ನೇಮದಿಂದ
ಭಾಮೇಗೊರೆದ ವಾಮದೇವನ ||

ಕಾಲರೂಪ ನೀಲಕಂಠ
ಮೂಲನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತತ |
ಹ್ಯಾಲಭೂಷ ಆಶುತೋಷ
ಘಾಲನೇತ್ರನ ಭಕ್ತತಿಯಿಂದ ||

— ಅಚ್ಯುತದಾಸರು

ಗೌಳ*—ಮಿಶ್ರಭಾಷ್ಯತಾಳ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿರವತುಮಾಂ
ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕೋ ಮಾತಂಗಮುಖಿ ॥

ಕಾಮೆಜನಕ ವಿಧೀಂದ್ರಸನ್ನುತ ಕಮಲಾಲಯತಟನಿವಾಸೋ
ಕೋಮಲತರ ಪಲ್ಲವ ಪದಕರ ಗುರುಗುಹಾಗ್ರಜ ಶಿವಾತ್ಮಜ ॥

ಸುವರ್ಕಾಂಲಂಕೃತವಿಫ್ಳೈರಾಜೋ
ಪದಾಂಬುಚೋ ಗೌರವಣಾವಸನಧರೋ ಘಾಲಂಚಂದ್ರೋ
ನರಾಧಿವಿನುತ ಲಂಬೋದರೋ ॥

ಕುವಲಯಾಸ್ತ್ರವಿಷಾಣ-ಪಾಶಾಂಕುಶ-ಮೋದಕ
ಪ್ರಮೋದಕರೋ, ಭವಜಲಧಿನಾಪೋ
ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಸ್ವಭಾವಸುಖಿಕರೋ ॥

ರವಿಸಹಸ್ರಸನ್ನಿಭದೇಹೋ ಕವಿಜನನುತಮೂಷಿಕವಾಹೋ
ಅವನತದೇವತಾಸಮಾಹೋ ಅವಿನಾಶಕೈವಲ್ಯಗೋಹೋ ॥

—ಮುತ್ತಸ್ಯಾಮಿ ದೀಕ್ಷಿತ

ಮೋಹನ*—ಆದಿ

ಅಂಜಿಕನ್ನಾತಕ್ಕಯಾ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ

ಅಂಜಿಕನ್ನಾತಕ್ಕಯಾ ||

ಸಂಚೀವರಾಯರ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಮೇಲೆ ||

ಕನಸಲಿ ಮನದಲಿ ಕಳವಳಮಾದರೆ
ಹನುಮನ ನೆನೆದರೆ ಹಾರಿಹೋಗದೆ ಪಾಪ ||

ರೋಮರೋಮಕೆ ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಪುದುರಿಸಿದ
ಭೀಮನ ನೆನೆದರೆ ಬಿಟ್ಟಹೋಗದೆ ಪಾಪ ||

ಪುರಂದರೆವಿಟ್ಟುಲ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ
ಗುರು ಮಧ್ವರಾಯರ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಮೇಲೆ ||

—ಪುರಂದರೆಂದಾಸರು

ಮಿಶ್ರ ಪಕಾಡಿ—ಕವಾರೀ

ನೋಡಿರಣ್ಣ ನೀವೆಲ್ಲ ಬಂದು ಈ ನೂತನ ಮಾನವನ |
 ತ್ಯಾಗ-ವಿವೇಕದ ಚೀಲಗಳಿರದನು ಹೆಗಲಲಿ ಹೊತ್ತಿಹನ ||

ಗಂಗೆಯ ದಡದಲಿ ಹೊರಳುತ್ತ ‘ತಾಯೀ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಕೂಗುವನು |
 ‘ಕಾಣದೆ ನಿನ್ನನು ದಿನಗಳುರುಳುತ್ತಿವೆ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಮರುಗುವನು ||

ನಂಬಿದ ನೆಚ್ಚಿದ ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆ ಸರಳಕಥೆಯ ಹೇಳಿ |
 ಕಾಳಿಯು ಕೃಷ್ಣನು ಒಂದೇ ಎನ್ನುತ್ತ ಸಾರುತ್ತಿಹನು ಕೇಳಿ ||

ಅಕ್ಷ್ಯಾ-ವಾಟರ್-ಪಾನಿ-ವಾರಿಗಳು ನೀರಿಗೊಂದೆ ಹೆಸರು |
 ಅಲ್ಲಾ-ಜೀಸಸ್-ಮೋಸೆಸ್-ಕಾಳಿಯರು ಪರಬ್ರಹ್ಮನುಸಿರು ||

ಪಂಡಿತ-ಪಾಮರ-ಬಡವನು-ಬಲ್ಲಿದ ಭೇದ ತೋರಲಿಲ್ಲ |
 ಜಾತಿಮತಗಳಾ ರೀತಿನೀತಿಗಳ ಮನಕೆ ತಾರಲಿಲ್ಲ ||

ದಿಪ್ಯೋನ್ನಾದದಿ ಬಾಹುಗಳಿರದನು ಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿಹನು |
 ತಾಮಸಗ್ಯೇಯದೆ ಎಲ್ಲರು ಬೇಗನೆ ಬನ್ನಿರೆನ್ನುತ್ತಿಹನು ||

ಜಗದ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೃಪೆಯನು ತೋರಲು ಕಾತರಗೊಂಡಿಹನು |
 ಭವಸಾಗರವನು ದಾಟಿಸೆ ನೌಕೆಯ ತಂದು ಕಾಯುತ್ತಿಹನು ||

—ಮುರಳಿಧರ

ತಿಂಗ್—ತೇವರಾ

ಯಾರ ಪ್ರೇಮದ ಪರಮಪೂರವು ನೀಚರೆದೆಗೂ ಹರಿಯಲೋ,
 ಯಾವ ಲೋಕಾತೀತಮಹಿಮನ ಕರುಣೆ ಲೋಕಕೆ ದುಡಿಯಲೋ,
 ಯಾವನಪ್ರತಿ-ಮಹಿಮನೋ ಮೇಳ್ಳೆ ಮಾತೆ ಸೀತೆಯ ನಾಥನೋ,
 ಯಾರು ಸೀತೆಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಚಾಳನದೇಹದಿ ವ್ಯಾಪ್ತನೋ;
 ಯಾರು ಮಧುತರ ಶಾಂತಗೀತೆಯ ಯುದ್ಧರಂಗದಿ ಮೊಳಗುತ
 ಪ್ರಳಯಶಬ್ದವ ಸ್ತಂಭಗೊಳಿಸುತ ಸಿಂಹನಾದವ ಸಿಡಿಸುತ
 ಮೋಹತಿಮಿರವನಿಲ್ಲಗ್ಗೆಯುತ ಶೃಷ್ಟಿರೂಪದಿ ನಿಂದನೋ
 ಅವನೆ ಇಂದಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರೊಳಿಸೆಯುತಲಿರುವನು!

—ಮುರಳಿಧರ

ಯಮನ್—ದೂದರಾ

ಜಯತು ಜಯತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ಭುವನಮಂಗಲ
 ಜಯತು ತಾಯಿ ಮಹಾಮಾಯಿ ಶಾರದೇ ಸುನಿಮ್ರಲ |
 ಜಯತು ಶ್ರೀವೀರೇಕಾನಂದ ತಮವ ಕಳೆವ ಭಾಸ್ಕರ
 ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಆತ್ಮಪ್ರತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಾಗರ ||
 ಜಯತು ಜಯತು ಪ್ರೇಮಾನಂದ-ಪ್ರೇಮಾಮೃತ ಸಿಂಚನ
 ತ್ವಾಗೆಪ್ರತನೆ ಶಿವಾನಂದ ಗುರುಶತ್ತಿಯ ದರ್ಶನ |

ಕಾಮನೆಗಳ ಗೆದ್ದ ಯೋಗಿ ಜಯತು ಯೋಗಾನಂದನೆ
ಧೀರ-ವೀರ ನಿರಂಜನನೆ ನಿನ್ನ ಪದಕೆ ವಂದನೆ ||

ಗುರುಸೇವೆಯ ಮೂರ್ತಿರೂಪ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾನಂದನೆ
ಅಕ್ಷರದಲಿ ನೆಲೆನಿಂದಿಹ ಅದ್ವಿತ ಆನಂದನೆ |
ತಾಪಸಿ ನೀ ಅಭೀರುಂದ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿ ಜಯ ಜಯ
ದೇಹಭಾವವಳಿದ ಯತಿ ತುರೀಯಾನಂದ ನಿಭರಯ ||

ತಾಯ ಹಿತವ ಸತತ ಕಾಯ್ದು ಶರಚ್ಛಂದ್ರ ವಾಸುಕಿ
ಗಂಗಾಧರನೆ ಜೀವಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಸಮುದ್ರಿ |
ಜಯತು ಜಯತು ಹರಿಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮ ಸಂತತ
ಶ್ರೀಗೋಪಾಲ ನಿನ್ನ ಇರವೆ ತಾಯ ಚರಣಕರ್ಣಿತ ||

ಬಾಲಕನೊಲು ಸರಳ-ಶಾಂತ ಶ್ರೀಸುಂದೋಧಾನಂದನೆ
ತಾಯ ಪದದಿ ತನ್ನರು ನೀ ಶಾರದಾಪ್ರಸನ್ನನೆ |
ಕಥಾಮೃತದ ಹೊನಲ ತಂದ ಗುಪ್ತ ಶ್ರೀಮಹೇಂದ್ರನೆ
ಶ್ರದ್ಧೆಭಿಲದಿ ಕೊಳೆಯ ತೊಳೆದ ಶ್ರೀಗಿರೀಶಚಂದ್ರನೆ ||

ಶ್ವಾಗದುರಿಯ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿದ ದುರ್ಗಾಚರಣಾಗನೆ
ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆಗಿ ಸಂದಿಹ ಬಲರಾಮನೆ |
ನಿಮ್ಮನೆನಹು ನಮ್ಮ ಮನವ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲಿ ಸರ್ವದಾ
ನೀವೆ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಸ್ಮಾತಿ—ಸತ್ಯಸೀರಿಯ ಸಂಪದ ||

—ಮುರಳಿಧರ

ದರಬಾರೀ ಕಾನಕ—ಪತ್ರಾಲ

ಗುರುವೆ ತಾಯಿ ಗುರುವೆ ತಂದೆ
ಗುರುವೆ ದೈವ ಧಾತಾರ |
ಗುರುವೆ ಬಂಧು ದಯಾಸಿಂಧು
ಗುರುವೆ ಕೃಪೆಯ ಸಾಕಾರ ||

ಗುರುವೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುವೆ ವಿಶ್ವ
ಗುರುವೆ ಪರ ಮಹೇಶ್ವರ |
ಗುರುಪರತರ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
ಗುರುವೆ ಸಕಲ ಆಧಾರ ||

ತಮವ ಕಳೆದು ಬೆಳಕ ತಂದ
ದೀನಬಂಧು ಗುರುಪರ |
ಕರ್ಮ ಬಂಧ ತರಿದ ಧೀರ
ನಿನಗಿದೋ ನಮಸ್ಕಾರ ||

ಮಧುವಂತಿ—ರುಪತಾಲ

ಭರತಬಂಡದ ನೀಲಗಗನವ ತಿಮಿರ ಮುಸುಗಿರಲು,
ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ಧೈಯವ ಮರೆತು ಮಲಗಿರಲು,
ಪರಮಹಂಸನೇ, ಉದಯಸೂರ್ಯನ ತೆರದಿ ರಂಜಿಸಿದೆ.
ಹೃದಯ ನಭದ ಜ್ಞಾನತಿಮಿರವನಿರದೆ ಭಂಜಿಸಿದೆ.

ಸರ್ವಮಾರ್ಗಗಳೊಂದೆ ನಿಲಯಕೆ ಪೋಪುವಂಬುದನು
ಯೋಗವಿದ್ಯೆಯೋಳಿತು ಮಾನವಕುಲಕೆ ಚೋಧಿಸಿದೆ;
ಶ್ರೀಸ್ತ ಹಿಂದೂ ಮಹಮದೀಯರೆ ಬೌದ್ಧಮೌದಲಾದ
ಮತಗಳಾತ್ಮವರ್ದಿಯೊಂದೆ ಎಂಬುದ ತಿಳಿಹಿ ಪಾಲಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀಸ್ತ ಮಹಮದ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಜೊರಾಸ್ತ ಗೌತಮರು
ದಿವ್ಯ ವೇದ ಕೊರಾನು ಬೈಬಲು ತಲ್ಲಾದಿಗಳು
ಗುಡಿಯು ಚಚ್ಯು ಮಸೀದಿ ಅಶ್ರಮ ಅಗ್ನಿಪೂಜೆಗಳು
ರಾತ್ರಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ಮೋಳಗ್ಗೆಕ್ಕು ‘ಖಗಿಹವು’!

ದಶ್ಮಿತೀಶ್ವರ ದೇವನಿಲಯದ ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರ
ಶ್ರೀ ವರ್ವೇಕಾನಂದ ಪೂಜತನಾತ್ಮಭೂವಿತನೆ,
ಶೋಕಚೀವರಿಗಾತ್ಮಕ್ತಿಯ ನೀಡಿ ಕಾಪಾಡು;
ನೆನೆವರೆಲ್ಲರ ಹೃದಯವಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ನೆಲೆವೀಡು!

—ಕುವಂಪು

ಉದಯಾಗ—ವಕ್ತಾಲ

ವಿಳು ತಾಯಿ, ವಿಳು ತಾಯಿ,
ಎನ್ನು ಕಾಲ ನಿದ್ದರ್ಶನ
ಮಹಿಳಾಧರ ಪದ್ಭದಿ ||
ವಿಳು ತಾಯಿ ಶಿವನಿಮಂತ ಸುವಿರಚಳ
ಕಮುಳವರೆಲ್ಲನ್ನ ಶಿರೋಮಧ್ಯದಿ
ಷಟ್ಕಾಷಟಕವ ಭೇದಿಸಮೈ
ಮನದ ವ್ಯಧಿಯ ನೀಗಿಸಮೈ
ಓ ಚೀತನ ರೂಪಿನ ||

—ವಚನವೇದ

ಬ್ರಹ್ಮಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರ್ವಾ

ಶೃಂತು ವಿಶ್ವೇ ಅವ್ಯುತಸ್ಯ ಪುತ್ರಾ;
ಅಯೋ ಧಾಮಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ತಸ್ಯ
ವೇದಾಹಮೀತಂ ಪುರಾಣ ಮಹಂತಂ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಂ ತಮಾಗ ಪರಾತ್ಮಾ
ತಮೇವ ವಿದಿತ್ಯ ಆತಿಮೃತ್ಯಮೀತಿ
ನಾನ್ಯ ಪಂಥಾ ವಿದ್ಯೇತ್ಯಂಯನಾಯ ||

ಅಜ್ಞಾನಾರ್ಥಮಣಿಕೆ

ಅ

ಅಗ್ನಿಮಂತ ದೀಪ್ಯಯ	23
ಅನಂತರೂಪಿನ	16
ಅನೃತಂಶೆಯ ಪಥದಿ	182
ಅಮೃತಿಮೈ ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ	100
ಅರಿತ ನಾನು ಅರಿತ ನಾನು	174
ಅಶದರ್ದದು ಅತದರ್ದದು	122
ಅಲ್ಲಿದೆ ನಮನೈ	86
ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮ	51
ಅಂಜಿನ್ಯಾತಕ್ಷಯಾ	210
ಅಂತರಂಗದಲಿ ಶ್ರಾವಣಿಷ್ಯಾಮ್ಯ	193
ಅಂತರತಮ ನೀ ಗರು	154
ಅಳಸಂಖುಲವೇ ಮಾಮರವೇ	190

ಅ

ಅಜಾರವಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ	171
-------------------	------	------	-----

ಉದಯರಾಗ—ಎಕತಾಲ

ಎಳು ತಾಯಿ, ಎಳು ತಾಯಿ,
ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿದ್ದೆಗೈವ
ಮೂಲಾಧಾರ ಪದ್ಧತಿ ॥

ಎಳು ತಾಯಿ ಶಿವನಿರುವಾ ಸಾವಿರದಳ
ಕಮಲವರಳಲೆನ್ನ ಶಿರೋಮಧ್ಯದಿ
ಷಟ್ಕಂಚಿಕ್ರವ ಭೇದಿಸಮ್ಮು
ಮನದ ವ್ಯಧಿಯ ನೀಗಿಸಮ್ಮು
ಓ ಚೀತನ ರೂಪಿಣಿ ॥

—ವಚನವೇದ

ಬೃದಾಗಿ ಭೃರವಾ

ಶೃಷ್ಟಿಂತು ವಿಶ್ವೇ ಅಮೃತಸ್ಯ ಪುತ್ರಃ
ಅಯೇ ಧಾಮಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ತಸ್ಮಾಃ
ವೇದಾಹಮೇತಂ ಪುರುಷಂ ಮಹಾಂತಂ
ಅದಿತ್ಯವರ್ಣಂ ತಮಸಃ ಪರಸ್ತಾತಾ
ತಮೇವ ವಿದಿತ್ವ ಅತಿಮೃತ್ಯಮೇತಿ
ನಾನ್ಯಃ ಪಂಥಾ ವಿದ್ಯತೇಽಯನಾಯ ॥